

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการประเมินผลการดำเนินงาน
ด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ธนภัทร ปัจฉิมม์

หัวหน้าโครงการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกอนงค์ ศรีสำอังก์

นักวิจัย

โรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

พฤศจิกายน 2562

สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

โครงการประเมินผลการดำเนินงาน
ด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

สำนักงานกิจการยุติธรรม

จัดทำโดย

โรงเรียนกฎหมายและการเมือง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คำนำ

รายงานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562” ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

คณะผู้วิจัยต้องขอขอบคุณสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมที่ได้เห็นความสำคัญของการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนและได้ให้ทุนแก่คณะผู้วิจัยในการศึกษาวิจัย รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสำคัญทำให้รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ขอขอบพระคุณบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤตินิสัย อาทิ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน และประชาชนทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่มีประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งต่อแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ

สุดท้ายนี้ คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานวิจัยฉบับนี้จะมีบทบาทที่สำคัญในการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาสังคมไทยให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น และหากรายงานวิจัยฉบับนี้มีความผิดพลาดประการใด คณะผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ธนภัทร ปัจฉิมม์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกอนงค์ ศรีสำอังก์

พฤศจิกายน 2562

บทคัดย่อ

รายงานวิจัย เรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562” ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างในเชิงคุณภาพนั้นเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน สอบถามกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัย (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลจำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับประชาชนจำนวน 1,250 คน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test และ ANOVA สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่สามารถจัดอันดับการมีส่วนร่วมจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วนโดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม และมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ตามลำดับ

ผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมค่าเฉลี่ยในระดับมาก และระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน คือ สร้างระบบและกลไกการสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน จัดให้มีระบบการแจ้งเตือนภัย เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นรูปธรรม ต่อเนื่อง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ พัฒนาสมรรถนะ เครื่องมือในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้สามารถใช้การได้อยู่ตลอดเวลา อาทิ กล้อง CCTV การกระตุ้นการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมผ่านผู้นำชุมชน จัดกิจกรรมดึงเอาพลังเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา หาแนวทางดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งสุ่มเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางการทำความผิดให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง สามารถขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคมโดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนด้วย ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืนร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ในสถานศึกษาโดยกำหนดให้มีสถานศึกษาด้านแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมต้องมีการปรับกลยุทธ์จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อนมาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้ อย่างเหนียวแน่น เป็นต้น

Abstract

The research report on ‘Evaluation of Performance of Preventing Crimes in Private Sector, in the Fiscal Year of 2019 (B.E. 2562)’ was financially supported by the Office of Justice Affairs, Ministry of Justice. The purposes of the study was to develop the way to follow up and evaluate the performance, according to the effective framework for criminal prevention, in terms of people’s participation; and to develop a tool to evaluate the indicators for both the output and outcome levels regarding the same framework, in terms of people’s participation. This study was conducted with the combination of the qualitative and quantitative methods. The research sample for the qualitative method provided the data in the interview form asking about the guideline of criminal prevention in the private sector. Besides, the sample also answered the questions about criminal prevention in the private sector, in terms of people’s participation, to the directly and indirectly relevant organisations like Royal Thai Police Headquarters, Behavior and Rehabilitation Cluster (Department of Corrections, Department of Probation and Department of Juvenile Observation and Protection, Department of Provincial Administration, Department of Local Administration, Bangkok Metropolitan Administration, Local Administrative Organization, Community Policing and Private Sector Network. The data collected were classified into the categories defined by the Announcement of the Provincial Administration Policy Committee and Integrated Provincial Groups on ‘Establishment of Provincial Groups and Assignment of Provinces as the Operational Centers of the Provincial Groups (Version 3) into 7 Regions: the central region; the southern region; the southern border region; the eastern region; the northeastern region; the northern region; and the central region (Bangkok). The research sample for the quantitative method, with 1,250 people, provided the data in questionnaires. The data were also classified into the same categories of qualitative data. The quantitative method was done with the help of the statistics of percentage, mean, standard deviation, T-test and ANOVA. The qualitative method was conducted with content analysis.

The research findings revealed that the extent to which the sample participated into criminal prevention was on average in the moderate level. The highest level of

participation was done with Standard 3, which enable community members to involve criminal prevention related to the security of lives, bodies and properties belonging to oneself and others, followed by Standard 2, 4, 1 and 5, respectively. Standard 2 promoted all sectors to participate into criminal prevention by acknowledging situations, trends of criminal problems, especially suggestions to plans of preventing and solving the problems in the responsible areas. Standard 4 promoted the performance and integrated networks set up, like community justice network, probation volunteer network, village health volunteers, as well as establishing community surveillance networks in the private sector to inform the information about possible crimes. Standard 1 promoted the participation of all networks in the private sector, with the focus on community strengths in criminal prevention. Standard 5 arranged activities which stimulated and promoted people's awareness of preventing and solving criminal problems, with the cooperation of government organizations.

The findings about the confidence in security of people's lives and properties under the effective standard of criminal prevention, according to the research sample, revealed the average value in the moderate level. The findings related to people's fear of criminal danger under the effective standard of criminal prevention appeared in the high and moderate levels.

The suggestions in terms of criminal prevention policy by the private sector dealt with the establishment of the system and mechanism of awareness development to stimulate the society and all groups of people to be aware of the importance of and participation into the activities arranged to prevent crimes in the community. In addition, there should be the systems of warning people about the crimes and giving details and news about crimes and criminal prevention from all relevant organizations in the concrete, continuous, fast and updated ways. This is to develop the competency and the tools and equipment to inspect people's lives and properties at all times, with something like CCTV. The stimulation of participation network establishment should be done through the community leaders by arranging the activities which can turn the children and the youth into the volunteers in different voluntary project, as well as providing them with basic knowledge for real practice in each kind of voluntary work. The children and the youth at risk of committing crimes

should be persuaded into the right direction, with the cooperation of the private sector in supporting or arranging social service activities in the voluntary projects as the forcing organization. There should be promotion and support of educational institutes to cooperate with the networks, in sustainably preventing the children and the youth's problems of the risky behaviors and crimes, as well as the pupils and the students'. The educational institutes should perform as the models of how to sustainably prevent the problems of the risky behaviors and crimes. The organizations relevant to criminal prevention should change their passive strategies of dealing with crimes occurring into the active strategies of preventing crimes from happening, by relating to the private sector as their close alliances.

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง	:	การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
ผู้วิจัย	:	รองศาสตราจารย์ ดร. ธนภัทร ปัจฉิมม์ หัวหน้าโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกอนงค์ ศรีสำอังก์ นักวิจัย
ปีที่พิมพ์	:	2562
แหล่งทุน	:	สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

งานวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิต ภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ และความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ โดยการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และวิธีการเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) หรือจนข้อมูลอิ่มตัว (Saturated Data) จำนวนทั้งสิ้น 42 คน

ในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับประชาชนโดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลทั่วประเทศ ส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณคณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 1,250 คน

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาประชาชนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา มีระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 5 คน ในประเด็นของความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนต่อปัญหาอาชญากรรม เช่น มีความหวาดกลัวต่อภัย / ต้องระวังความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนเป็นชุมชนเมือง การมีผู้นำชุมชนในท้องที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีผู้นำชุมชนในท้องที่ และเป็นผู้นำโดยตำแหน่ง / ผู้นำที่เป็นทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าที่รัฐ / ตำรวจ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม ทั้ง 5 มาตรการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มาตรการที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รับทราบสถานการณ์แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มาตรการที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่ มาตรการที่ 4 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน และมาตรการที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ พบว่า ในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดตั้งสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” และควรให้มีการสำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม โดยจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมทั้งให้มีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า ประชาชนจะมีความพึงพอใจเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เอาใจใส่ประชาชน เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความสุภาพ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะประชาชนมีความหวาดกลัวต่อคดีทำร้ายร่างกาย / ข่มขืน / ลักพาตัว / เรียกค่าไถ่ และหากพบว่าผู้กระทำความผิดเกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกในชุมชน

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ การเคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทั้งทางตรงหรือทางอ้อม บริบทชุมชน ลักษณะที่อยู่อาศัย การมีผู้นำชุมชน และลักษณะของผู้นำชุมชน

ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA) ได้แก่ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ครัวเรือน ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว การเคยหรือไม่เคยเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัย และการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามลักษณะเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว การเคยหรือไม่เคยเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัย และการมีหรือไม่มีผู้นำในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายมาตรการ พบว่า มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนมาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชนเพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม และมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผู้วิจัยขอเสนอตามกรอบแนวทางการดำเนินงานการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ดังประเด็นต่อไปนี้

1) ภาครัฐและหน่วยงานรัฐทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ควรที่จะหาแนวทางสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน รวมถึงขอความร่วมมือในการดูแลตรวจตราแจ้งเบาะแสอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีการแจ้งสถานการณ์แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบยังอยู่ในระดับน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ ในส่วนของภาครัฐควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูล ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมได้ง่าย สะดวก รวดเร็วมากขึ้น แนวทางที่ควรดำเนินการ ได้แก่

1.1 ระบบและกลไกการสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

1.2 ระบบการแจ้ง เตือนภัย เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม ต่อเนื่อง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์

1.3 พัฒนาสมรรถนะ เครื่องมือในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้สามารถใช้การได้อยู่ตลอดเวลา อาทิ กล้อง CCTV

2) สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม แนวทางในการดำเนินงาน ได้แก่

2.1. การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชนทั้งที่เป็นผู้นำชุมชนโดยตำแหน่ง และผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ สามารถดำเนินการร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการพัฒนาชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2. สร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง

2.3. จัดกิจกรรมตั้งเอาพลั้งเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา

2.4. การดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทาง การกระทำความผิดให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง สามารถขอความร่วมมือกับภาคเอกชนใน การสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคมโดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องในการขับเคลื่อนด้วย

2.5. พิจารณาค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้กับตำรวจชุมชน / อปพร. เพื่อเป็นสิ่่นน้ำใจ ในการทำงานให้กับชุมชนต่อไป

3) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชน ให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากประชาชนยังมองว่าอาชญากรรมเป็นเรื่องไกลตัว หากตนหรือครอบครัวไม่ได้รับผลกระทบทางตรงจากปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ กับเรื่องปากท้อง การประกอบอาชีพเป็นหลักในชีวิตประจำวันมากกว่าการเข้าไปร่วมกิจกรรม แนวทางในการดำเนินงาน ได้แก่

3.1. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและหน่วยงานภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานฯ

3.2. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา ร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหา พฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่าย ในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษา โดยกำหนดให้มีสถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและ เยาวชนอย่างยั่งยืน

3.3. ควรเร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้น ที่ชุมชนฐานรากให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญห ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชน ให้เข้มแข็ง โดยประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องเข้ามาพูดคุยกัน และร่วมวางแผนทาง แก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

3.4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมต้องมีการปรับกลยุทธ์ จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อนมาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้อย่างเหนียวแน่นแล้ว

3.5. นโยบายควรเร่งส่งเสริมการกระจายอำนาจในการกิจการป้องกันอาชญากรรม ในกับหน่วยงานระดับท้องถิ่น แทนที่จะมองว่าเป็นภาระหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพียงอย่างเดียว

4) ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่าย ยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้าง เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม เนื่องจากในชุมชน มีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน แต่มีการเข้าร่วมการทำงาน

หรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยเพราะเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ และความสะดวกส่วนบุคคลของประชาชน แนวทางการดำเนินงาน ได้แก่

4.1. การสร้างความเข้าใจเพื่อลดความหวาดกลัวของประชาชนในชุมชน หากในชุมชนทราบว่าในชุมชนมีผู้กระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้วมาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชน ร่วมกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ที่ต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม

4.2. การลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการให้เกิดสังคมสันติสุข ป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้

4.3. นโยบายของกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมภาพลักษณ์

4.4. หน่วยงานราชการควรให้มีการจัดกิจกรรมการยกย่องเชิดชูเกียรติกลุ่มบุคคลจิตอาสาที่ทำความดีอย่างต่อเนื่อง เพราะจิตอาสา นั้น ไม่ได้รับและไม่ได้ประสงค์สิ่งใดตอบแทน จึงควรมีการจัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคคลผู้ทำความดี

5) จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ แต่มีการเข้าร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย เพราะเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ และความสะดวกส่วนบุคคลของประชาชน แนวทางการดำเนินงาน ได้แก่

5.1. สร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง

5.2. การดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวและคำแนะนำในการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว

5.3. ประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียน ร้องทุกข์ และข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้แก่ักท่องเที่ยวในเรื่องการดำเนินคดีเมื่อนักท่องเที่ยวต้องขึ้นศาล ของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยวกกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติอันดีต่อการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

5.4. ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

5.5. จัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ

5.6. กำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ซึ่งขับเคลื่อนโดยหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสำนักงานยุติธรรมจังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ได้แก่

1. การเร่งปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบในสังคมร่วมกันให้กับเยาวชนในระดับวัยเรียน
2. การปรับทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรมว่าอาชญากรรมเป็นเรื่องไกลตัว และเป็นเพียงหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ
3. จัดให้มีเจ้าหน้าที่เข้าไปให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
4. ส่งเสริมให้ชุมชนมีโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันการอาชญากรรม โดยเฉพาะการให้ความรู้ในการป้องกันภัย
5. หาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีส่วนในการกระตุ้นในประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ และให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. จัดกิจกรรม / โครงการ ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม อาทิ การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชน
7. สนับสนุนด้านค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้กับตำรวจชุมชน / อปพร. เพื่อเป็นสิทธินำใจในการทำงานให้กับชุมชนต่อไป
8. การจัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ
9. ติดตั้งและเพิ่มประสิทธิภาพกล้อง CCTV ในทุกพื้นที่

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(1)
บทคัดย่อ	(2)
Abstract	(4)
บทสรุปผู้บริหาร	(7)
สารบัญ	(15)
สารบัญตาราง	(18)
สารบัญภาพ	(22)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	16
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยา	18
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (Communities Theory)	27
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน	30
ปราบปรามอาชญากรรม	
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล	36
กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ตามมติ	44
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560	
การเทียบเคียงแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมของ	49
ต่างประเทศ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64
การเชื่อมโยงกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	74
ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	74
เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	85
ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม	88
ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	95
ของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	
ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกัน	98
อาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	
ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้	102
มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	
ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วม	104
ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการ	138
การป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	
ทั้งทางตรงและทางอ้อม	
บทที่ 5 การอภิปรายผลการวิจัย	174
สรุปผลการศึกษา	174
อภิปรายผลการศึกษา	197
ปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา	205
ข้อเสนอแนะของการศึกษา	206

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	210
ภาคผนวก	213
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	214
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์	232
ภาคผนวก ค คู่มือแบบสอบถาม (สำหรับนักวิจัย)	239
ภาคผนวก ง ผลการทดลอง (Try out) จัดเก็บตัวชี้วัด	248

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ความสัมพันธ์การตัดสินใจและประเภทการประเมินแบบ CIPP Model	43
2.2	แสดงแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกัน ของต่างประเทศ	58
2.3	แสดงแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	59
3.1	แสดงกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูล	76
3.2	กรอบระยะเวลาการศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกัน อาชญากรรมภาคประชาชน	82
4.1	ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง	85
4.2	ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	88
4.3	ระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้ มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	95
4.4	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้ มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	99
4.5	ระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกัน อาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	102
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	105
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	107
4.8	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	109
4.10	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	110
4.11	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	110
4.12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้านที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	111
4.13	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย	112
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	112
4.15	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	115
4.17	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	116
4.18	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย	116
4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	117
4.20	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	119
4.21	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	120
4.22	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวีตรำกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.23	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	122
4.24	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	124
4.25	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย	125
4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	126
4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	127
4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างการที่เคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	128
4.29	ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	131
4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	132
4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	135
4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	136

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงประสิทธิภาพในการผลิต	37
2.2	ความสัมพันธ์ของการติดตามงานการสรุปทเรียนและการประเมินผลแบบมีส่วนร่วม	39

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยปัญหาอาชญากรรมมีความรุนแรงขึ้น อันเนื่องมาจากความเจริญและมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามามากมาย ทำให้ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนในชุมชน เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่นอกจากป้องกันปราบปรามอาชญากรรมแล้ว ยังต้องคอยให้ความช่วยเหลือประชาชนในการจัดภัยบรรเทาทุกข์แก่สังคมและชุมชน ซึ่งในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมในการดำเนินงานในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาอาชญากรรม ก็ยังมีให้พบเห็นอยู่ในสังคมอย่างต่อเนื่องและขยายวงกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะตามชุมชนหรือหมู่บ้านต่างๆ ส่งผลให้เกิดปัญหาหลากหลายตามมา จำเป็นอย่างยิ่งต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม จากการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) โดยศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรมบ่งชี้ว่า คดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคือผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมถึงร้อยละ 66.6 ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ จากการสำรวจของสำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับศูนย์วิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้ศึกษาถึงโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน (อาชญากรรม 4 ประเภทหลัก ได้แก่ คดีชีวิตและร่างกาย คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน คดีความผิดทางเพศ คดีถูกหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว) พบว่า ข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจจะบ่งชี้ว่าการรับแจ้งคดีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าพิจารณาถึงโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนยังอยู่ในเกณฑ์สูง และมีคดีอาชญากรรมจำนวนมาก ที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมของประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และไม่ควรปล่อยให้เป็นที่ที่ความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพียงหน่วยงานเดียว การป้องกันอาชญากรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยการบูรณาการร่วมกันทั้งในทางด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงไป รวมทั้งสร้างความรู้สึกลดความหวาดกลัวเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

จะเห็นได้ว่า อาชญากรรม เป็นปัญหาที่สำคัญไม่ว่าจะมากหรือน้อยล้วนส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชนทั้งสิ้น ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและนำไปสู่การก่อให้เกิดความสูญเสียในด้านชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และเสรีภาพของประชาชน เกิดความเสียหายขึ้นในสังคม ซึ่งการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานให้เกิดความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ซึ่งหากได้รับความร่วมมือจากประชาชน การดำเนินงานในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมก็จะสามารถบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้าม หากไม่ได้ความร่วมมือจากประชาชนการดำเนินงานก็อาจจะล้มเหลวได้

การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงเป็นการดำเนินงานร่วมกันของประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมในชุมชนนั้น ๆ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและการปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการ หรือแก้ปัญหาของประชาชนในชุมชนในส่วนของการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทที่มากขึ้นเป็นการให้ความสำคัญและเป็นการได้รับการยอมรับจากชุมชน (ผู้จัดการออนไลน์, [ออนไลน์], 2558)

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 ได้เห็นชอบกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ตามที่สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เสนอภายหลังที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบจึงนำมาสู่การนำกรอบแนวทางไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน จะยึดโยงกับการดำเนินการตามกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 สภาพแวดล้อม ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านที่ 3 ป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ด้านที่ 4 ฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำผิด ด้านที่ 5 ลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และด้านที่ 6 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร

จากกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้าน คณะผู้วิจัยเห็นว่า การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นด้านที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการป้องกันอาชญากรรมทั้งในระดับสังคม ชุมชนและท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม อาทิ การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน

เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม เช่น การสร้างเครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชนแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้น คณะผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการทำวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน กรณีศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่ปฏิบัติงานภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทั้งภารกิจทางตรงและทางอ้อมร่วมกับภาคประชาชน เพื่อให้การป้องกันปัญหาอาชญากรรมเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ด้านขอบเขตเนื้อหาในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ทั้ง 6 ด้านตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 พร้อมตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และผลผลิต เพื่อให้เกิดการศึกษา วิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมในด้านต่าง ๆ มีความครบถ้วนสมบูรณ์และสะท้อนบริบทในการประเมินได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษา วิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติ หรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งแนวทางที่ใช้ในการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกับกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา

ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้ ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้ และด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

3. พัฒนาเครื่องมือการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยใช้ข้อมูลจาก ข้อที่ 1 และ 2 มากำหนดเป็นกรอบของการพัฒนาเครื่องมือฯ

ด้านขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เน้นศึกษาการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนของโครงการขับเคลื่อนมาตรการด้านการป้องกันอาชญากรรม ตามมติคณะรัฐมนตรีด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา
2. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้
3. ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้
4. ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

ซึ่งจากมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้วยวิธีการตามมาตรการ 5 ด้าน ดังนี้

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม
2. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป
3. สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม
4. ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม
5. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ด้านขอบเขตของประชากร

การศึกษารั้ครั้งนี้ กำหนดขอบเขตของประชากร โดยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลจำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการ เรื่องการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)
2. ประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับข้อที่ 1 เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลทั่วประเทศ

ด้านกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารั้ครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยกลุ่มตัวอย่างในเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน 5 มาตรการ ตามมติคณะรัฐมนตรี 24 มกราคม 2560 ซึ่งเก็บข้อมูลจากกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลจำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

และกลุ่มตัวอย่างในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากประชาชนโดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลทั่วประเทศ

ด้านระยะเวลาการดำเนินงาน

พฤษภาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2562

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญห
ประกอบด้วย

1.1 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

1.2 สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

ด้านที่ 2 ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้ ได้แก่

2.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้ ได้แก่

3.1 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

ด้านที่ 4 ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน ได้แก่

4.1 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

2. ได้เครื่องมือในการจัดเก็บตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์และตัวชี้วัดระดับผลผลิตตามกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

3. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนทั้งในระดับพื้นที่ และในภาพรวมของประเทศ

4. ได้ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และขับเคลื่อนงานป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม** หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการสร้างจิตสำนึก เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้

1.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

1.2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

1.3 สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

1.4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

1.5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

2. **อาชญากรรม** หมายความว่า การกระทำความผิดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งขัดต่อกฎหมายอันได้บัญญัติเป็นข้อห้ามไว้ ฉะนั้น ผู้ประกอบอาชญากรรมหรือผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ

3. **ความร่วมมือจากประชาชน** หมายความว่า การได้รับความร่วมมือจากประชาชน ในการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแจ้งข่าวสาร/ชี้เบาะแส/แจ้งเบาะแสของคนร้าย

4. **การป้องกันและปราบปราม** หมายความว่า การมีมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม โดยมุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยและความสงบสุขของประชาชน

5. การประเมินผลการดำเนินงาน หมายความว่า การรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ว่าได้ผลตามที่กำหนดไว้

6. การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมตามกรอบป้องกันอาชญากรรม 6 ด้าน หมายความว่า การออกแบบและสร้างแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมตามกรอบป้องกันอาชญากรรม 6 ด้าน ประกอบไปด้วย

6.1 การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดการกับพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ได้แก่ การจัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ การติดป้ายสัญลักษณ์ การป้องกันพื้นที่อันตราย (พื้นที่เปลี่ยว พื้นที่ล่อแหลม) การจัดวางผังเมือง การออกแบบที่อยู่อาศัย และการจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐาน เพื่อเป็นการปิดกั้นโอกาสที่ผู้กระทำความผิดจะเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สิน รวมถึงการสร้างความสะดวกในการเฝ้าระวังและการติดตามผู้กระทำความผิดเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้น ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

- 1) สำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม คือ พื้นที่ที่เคยเกิดเหตุอาชญากรรม พื้นที่เสี่ยง เส้นทางเปลี่ยว และพื้นที่ที่ประชาชนรู้สึกหวาดกลัวหรือหวาดระแวงหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย
- 2) การวางนโยบายด้านการวางผังเมืองและการออกแบบอาคาร ควรให้การควบคุมมาตรฐานทางด้านประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม
- 3) การเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยง และจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม
- 4) การควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้อื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและให้คนดูแลเฝ้าระวัง
- 5) การเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม
- 6) ติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดป้ายสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน รวมทั้งเป็นการข่มขู่ยับยั้งคนร้ายให้รู้สึกหวาดกลัว

7) เชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงานราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่ เพื่อถ่ายทอดการสังเกตการณ์ และประเมินสถานการณ์ในการเข้าตรวจสอบพื้นที่ หากเห็นว่ามีความเสี่ยงในการก่อเหตุอาชญากรรมขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด สถิติในคดีอาชญากรรมที่ตำรวจรับแจ้งความลดลง (เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา/ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)

6.2 การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึง การสร้างจิตสำนึก เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้

- 1) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม
- 2) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป
- 3) สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม
- 4) ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม
- 5) จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมา

6.3 การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดที่อยู่ระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน และผู้พ้นโทษทุกกลุ่ม (ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ผู้พ้นโทษจำคุก ผู้พ้นการคุมความประพฤติ ผู้ผ่านการฟื้นฟูฯ เด็กและเยาวชนที่พ้นการฝึกอบรม) กลับมากระทำผิดซ้ำอีกหลังจากพ้นโทษ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

1) จัดให้มีระบบติดตามผล ระบบการส่งต่อและการดูแลหลังพ้นโทษ พ้นการฝึกอบรม พ้นการคุมประพฤติ รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือผู้พ้นโทษ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรมการฟื้นฟูผู้กระทำผิดต่อไป

2) การพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมและการมีงานทำให้กับผู้พ้นโทษ ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้พ้นการคุมความประพฤติ ผู้พ้นการฝึกอบรม (เด็กและเยาวชน) ให้สามารถประกอบอาชีพและสามารถเลี้ยงชีพได้จริงในสังคม โดยการฝึกวิชาชีพ จัดหาแหล่งเงินทุน จัดหาตำแหน่งงานจากภาคเอกชน โดยรัฐจะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้จ้างงาน ผู้พ้นโทษ ทั้งนี้ภาครัฐอาจให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นพิเศษกับภาคเอกชนที่มีการจ้างงาน /รับผู้พ้นโทษเข้าทำงาน เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการจ้างงานครอบคลุมทุกพื้นที่

3) จัดกิจกรรม/โครงการเพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ทศนคติ พฤติกรรมและสร้างกำลังใจให้กับผู้พ้นโทษฯ เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะต่อสู้ ยืนหยัดในสังคมด้วยอาชีพที่สุจริต ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้กลับมากระทำผิดซ้ำ

4) รมรณรงค์ให้สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องขัง ผู้พ้นโทษ ผู้พ้นการฝึกอบรม ผู้พ้นการคุมความประพฤติให้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตปกติในสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำ

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด สถิติการกระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา อันได้แก่ จำนวนคดีของเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำผิดซ้ำที่ดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษมากกว่า 1 ครั้ง อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นการคุมประพฤติ

6.4 การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำ

ความผิด

การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำ ความผิด หมายถึง การเฝ้าระวังกลุ่มบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ผู้ประพฤตินิสัยในลักษณะอันธพาล คนวิกลจริต เด็กและเยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจจะกระทำความผิดได้ ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

- 1) จัดให้มีการเฝ้าระวังบุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร
- 2) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด

3) สร้างกลไกหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียน เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุม รวมทั้งเพิ่มมาตรการเชิงรุกเพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน กลุ่มเสี่ยงก่อนที่จะกระทำความผิด เช่น การเปิดพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุมประพฤติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการสำหรับกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีโอกาสจะกระทำความผิด มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

6.5 การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ หมายถึง การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้รู้จักการป้องกันและระวังภัยด้วยตนเอง รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ถึงรูปแบบ วิธีการของภัยอาชญากรรม แนวทางป้องกันเพื่อระมัดระวังภัยอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

- 1) จัดให้มีระบบเตือนภัยอาชญากรรมสำหรับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ
- 2) การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้กับประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเป็นเป้าหมายของอาชญากร อาทิ เด็ก สตรี คนชรา ในลักษณะหลากหลายรูปแบบ ให้ความเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความรู้ในเรื่องของรูปแบบ/ลักษณะ/วิธีการในการก่ออาชญากรรม วิธีการระวังป้องกันตนเองและการช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบเหตุ

3) พัฒนาระบบศูนย์รับแจ้งเหตุ รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่หรือชุดปฏิบัติการที่มีความพร้อมสามารถตอบสนองการรับแจ้งเหตุ เข้าไปช่วยเหลือและแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์

4) จัดให้มีระบบในการป้องกันอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ได้รับความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงทันเหตุการณ์

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กรมการปกครอง และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการเพื่อลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

6.6 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การพัฒนาองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ให้รู้เท่าทันผู้กระทำความผิด รวมถึงการพัฒนาและส่งเสริมให้มีระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

1) การพัฒนาบุคลากรให้มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับตำแหน่งและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดความรู้และความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) จัดให้มีระบบต่างๆ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดทำฐานข้อมูลสถิติและข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในด้านการป้องกันอาชญากรรม เป็นต้น

3) บุคลากรและเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมโดยให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทักษะในการปฏิบัติงานและรู้ช่องทางในการติดต่อประสานงานที่เกี่ยวข้องและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กรมการปกครอง และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

7. การกระทำผิดซ้ำ หมายความว่า ประเด็นดังต่อไปนี้

7.1 เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกลับมาถูกศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งให้ฝึกอบรม หรือถูกศาลพิพากษาให้คุมความประพฤติของกรมคุมประพฤติ หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดจนต้องโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์

7.2 ผู้พ้นการคุมความประพฤติในความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติกลับมาถูกศาลพิพากษาให้คุมความประพฤติใหม่ของกรมคุมประพฤติ หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดจนต้องโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์

7.3 นักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวของกรมราชทัณฑ์กลับมาเป็นผู้ต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดใหม่จนต้องโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์ หรือถูกศาลพิพากษาให้คุมความประพฤติของกรมคุมประพฤติ

ทั้งนี้ เกณฑ์ในการวัดอัตราการกระทำผิดซ้ำจากสถิติผู้ถูกปล่อยตัวและทำความผิดซ้ำโดยใช้ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี

8. สถิติการกระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา หมายถึง เมื่อเทียบเคียงยอดสถิติการกระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมมีจำนวนลดลงเมื่อเทียบเคียงกับยอดสถิติตามรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2560 (อ้างอิงจากเล่มรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2560 สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม)

9. ความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หมายถึง การที่ประชาชน มีความเชื่อมั่นว่าจะเกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น ภายหลังจากที่ได้มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

10. ความเชื่อมั่น หมายถึง ความเชื่อถือในความสามารถ ความเชี่ยวชาญและความตั้งใจจริงของบุคคลหรือหน่วยงาน จนทำให้เกิดความเต็มใจหรือยินยอมให้บุคคลหรือหน่วยงานนั้น กระทำการใด ๆ ให้แก่ตน ตามที่คาดหวังไว้โดยพร้อมยอมรับผลประโยชน์และความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว ซึ่งมีแนวทางในการประเมินผล ได้แก่ ความเชื่อมั่นต่อระบบ ความเชื่อมั่นต่อเจ้าหน้าที่ และความเชื่อมั่นต่อการบริการ

11. ความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การที่ประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น ภายหลังจากที่ได้มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

12. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนในฐานะผู้รับบริการ ว่ามีความรู้สึกเช่นไรต่องานหรือการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ โดยมีแนวทางในการประเมินผล ได้แก่ ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ (การบริการอย่างเสมอภาค/ทันเวลา/เพียงพอ/ต่อเนื่อง/ก้าวหน้า) และด้านผลผลิตหรือบริการที่ได้รับ

13. การลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมลดลง ภายหลังจากที่ได้มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

14. ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม หมายถึง ความรู้สึกไม่ปลอดภัย ความไม่มั่นคงในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของตนเองหรือบุคคลในครอบครัว นอกจากนี้ ยังหมายถึงความกลัวจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่าง ๆ เช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ลักพาตัว เรียกค่าไถ่และวางเพลิง เป็นต้น ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นอาจเกิดขึ้นกับตนเองหรือบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าอาชญากรรมนั้นจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกบ้านพัก อาคาร ร้านค้าหรือห้องพัก ทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้งยังหมายรวมถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการขาดประสิทธิภาพในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับคำนิยามตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

15. บริบทชุมชน หมายถึง

15.1 ชุมชนชนบท หมายถึง อาณาบริเวณที่อยู่นอกเขตเมือง เป็นเขตที่มีผู้คนอาศัยอยู่ต่อหน่วยน้อย ชีวิตความเป็นอยู่ใกล้เคียงกับธรรมชาติ มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ กิจกรรมทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับเกษตรกรรมเป็นสำคัญ

15.2 ชุมชนเมือง หมายถึง บริเวณที่มีประชากรอาศัยอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก เป็นศูนย์กลางของความเจริญต่าง ๆ การคมนาคมสะดวก ประชาชนประกอบอาชีพหลากหลาย ความสัมพันธ์ของคนในสังคมเมืองเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน การทำงานในสังคม จะมีการแบ่งหน้าที่กันทำอย่างชัดเจน

16. ลักษณะของผู้นำชุมชน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน มีอิทธิพลต่อกลุ่มชุมชนนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติตาม หรือทำการกำหนดหรือมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงได้

16.1 ผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ หมายถึง ผู้นำที่ได้รับการยอมรับในลักษณะที่เป็นไปตามธรรมชาติ เช่น การที่สมาชิกกลุ่มยอมรับสภาพการเป็นผู้นำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งให้เป็นผู้นำกลุ่มไปส่วเป้าหมายอย่างไม่เป็นทางการ และผู้นำก็ปฏิบัติตามธรรมชาติ ไม่ได้มีการตกลงกันแต่ประการใด

16.2. ผู้นำชุมชนโดยตำแหน่ง หรือ ผู้นำชุมชนที่เป็นทางการ หมายถึง ข้าราชการครู ตำรวจ คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน กำนัน สารวัตร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) ฯลฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

17. ประชาชนในชุมชน หมายถึง คนที่อาศัยอยู่ภายในชุมชนมาเป็นระยะเวลาหนึ่งพอที่จะสามารถรับรู้ บอกกล่าวถึงความเป็นไปตลอดจนสภาพของชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ได้

17.1 ประชาชนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางตรง หมายถึง คนที่อาศัยอยู่ภายในชุมชนมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง พอที่จะสามารถรับรู้ บอกกล่าวถึงความเป็นไป ตลอดจนสภาพของชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ได้ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางตรง เช่น

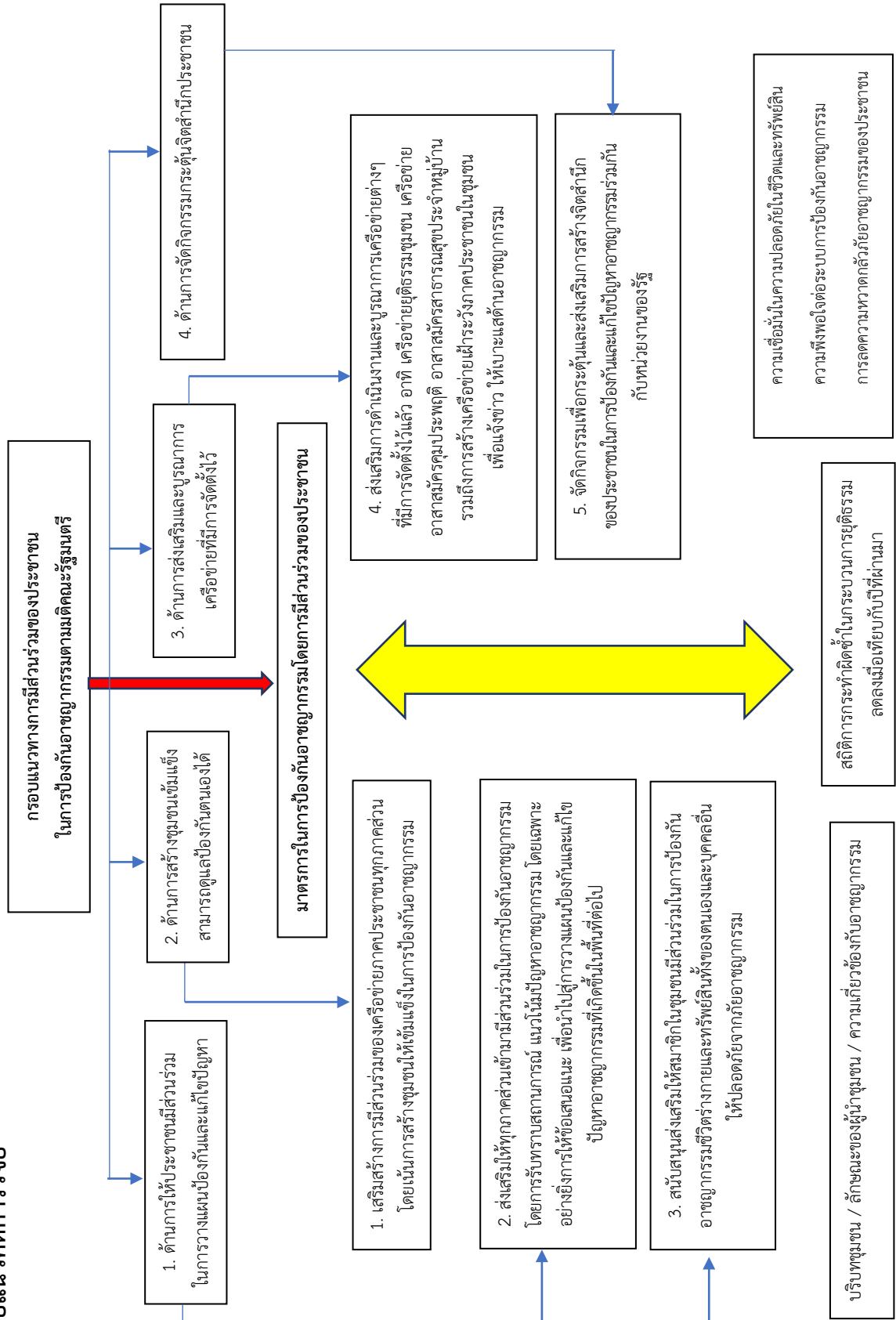

เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกระบวนการยุติธรรม เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนในชุมชน เป็นต้น

17.2 ประชาชนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาชญากรรม หมายถึง คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง พอที่จะสามารถรับรู้ บอกกล่าวถึงความเป็นไป ตลอดจนสภาพของชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ได้ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาชญากรรม เช่น ผู้ที่ได้รับฟังข่าว เรื่องราวเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนทั่วไป เป็นต้น

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวិจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้วิจัยดำเนินการค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนของโครงการขับเคลื่อนมาตรการด้านการป้องกันอาชญากรรมตามมติคณะรัฐมนตรี (ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน) ได้แก่ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม แนวคิดในการป้องกันอาชญากรรม แนวคิดการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (Communities Theory) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การสำรวจอาชญากรรม (Crime Victimization Survey) ในต่างประเทศ กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม 6 ด้านตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังมีเนื้อหาสาระและรายละเอียดตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญาวิทยา
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (Communities Theory)
- 2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล
- 2.5 กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560
- 2.6 การเทียบเคียงแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 การเชื่อมโยงกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

2.1 แนวคิด ทฤษฎีอาชญาวิทยา

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้ให้ความหมายของคำว่า อาชญากรรมไว้ ดังนี้ อาชญากรรม หมายถึง การกระทำผิดทางอาญา, ความผิดทางอาญา (Crime) ส่วนคำว่า อาชญา เป็นคำนาม หมายถึง โทษ มักใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย เช่น พระราชอาชญาโทษหลวงหรือโทษที่กระทำผิดต่อประเทศชาติหรือสังคม เช่น คดีอาญา ความอาชญากรรม ฯลฯ

ตามความหมายที่เป็นจริง คำว่า อาชญากรรม สามารถแปลความหมายแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักกฎหมาย นักสังคมวิทยา นักอาชญาวิทยาและนักจิตวิทยา ดังนี้ (รณภพ พรอรุณ, 2542)

อาชญากรรม เป็นสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าเป็นการกระทำผิดที่มีอันตรายมีความรุนแรงและเป็นการกระทำที่ควรจะต้องจัดการให้สาสม ซึ่งผู้กระทำผิดควรต้องได้รับผลตอบแทนจากสังคมโดยรวม ทุกคนจะเดือดร้อนต่างต้องการให้ขจัดคนร้ายด้วยวิธีการใดก็ตามออกไปจากสังคม ดังนั้น การกระทำความผิดจึงเป็นการแยกคนออกเป็นสองกลุ่ม คือ คนดี และคนชั่ว การที่คนรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ชุมชน สังคม เมื่อวันเวลาผ่านไปสังคมย่อมมีการขยาย จำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้นเกิดการขัดแย้ง เบียดเบียน รังแก เอาเปรียบ วิวาท และทำร้ายกันทั้งร่างกายและจิตใจ โดยมีรูปแบบต่าง ๆ หลากหลาย ความสลับซับซ้อนในวิธีการและกลุ่มคนกระทำผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น ความรุนแรงก็มีมากขึ้นด้วย ลองพิจารณากันดูว่าเมื่อเรากล่าวถึง “อาชญากรรม” เราหมายถึงอะไร

ความหมายของอาชญากรรม

อาญา หมายถึง อำนาจ โทษ

กรรม หมายถึง การกระทำที่สนองผลร้ายที่ทำไว้แต่ปางก่อน

อาชญากรรม คือ การกระทำซึ่งได้แก่ มีการกระทำผิด เจตนา ลักษณะความผิด และ การได้รับโทษ

อาชญากรรม คือ การกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก โดยการกระทำผิดทางอาญานั้นได้กระทำขึ้นโดย “อาชญากร” เช่น คดีฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา ลักทรัพย์ วิ่งราวชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ เป็นต้น

มานูเอล โลเปซ เรย์ (Manuel Lopez-Rey, 1975) ได้แยกอาชญากรรมไว้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. อาชญากรรมที่ทำตามกันมาเป็นประเพณี เช่น อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลหรือทรัพย์สิน ต่อระเบียบของสังคม

2. อาชญากรรมที่มีได้ทำตามกันเป็นประเพณีเป็นอาชญากรรมในฐานะของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งของทางราชการหรือกึ่งราชการ เช่น การฉ้อโกง การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การปลอมผลิตภัณฑ์ การค้ายาเสพติด เป็นต้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

2.1.1 ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relation Theory) ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ได้ถูกเสนอขึ้นมาในช่วงทศวรรษที่ 1920 ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวความคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรม (The Ecological School of Criminology) ภายใต้การนำของพาร์ค ซึ่งได้รับอิทธิพลในด้านความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของชุมชน จากนักวิชาการ 3 ท่าน คือ แนวความคิดของ ดาร์วิน (Darwin) เกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยระหว่างสัตว์ และพืช ข้อเขียนของ ซิมเมล (Simmel) เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านเวลาและสถานที่ของความสัมพันธ์ทางสังคม ทฤษฎีของ เดอร์คิม (Durkheim) กล่าวถึง ความหนาแน่นของประชากรที่เป็นปัจจัยที่กระทบต่อความแข็งแกร่งทางสังคม และการแบ่งงาน

จากแนวคิดทั้งสามทางนี้ พาร์ค Park (1952, p.63) ได้พยายามมุ่งใจให้นักอาชญาวิทยาทั้งหลายเห็นความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมของเมืองที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมอาชญากรรมจนต่อมาแนวความคิดดังกล่าวได้รับความสนใจจาก เบอร์เกสส์ (Burgess) ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีวงรอบ (Concentric Circles Theory) ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมพบว่า อาชญากรรมมักมีสถิติสูงในบริเวณกลางนครชิคาโก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นย่านธุรกิจร่วมกับย่านที่อยู่อาศัยชั่วคราว เนื่องจากการย้ายเข้าออกเสมอ และสถิติอาชญากรรมพร้อมด้วยปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนจะลดลงทุกขณะ เมื่อถอยห่างจากใจกลางเมืองออกไป

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวนี้ นักอาชญาวิทยากลุ่มชิคาโกสรุปว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ถาวรตามลักษณะของท้องที่ บริเวณใดที่เกิดอาชญากรรมขึ้นบ่อยครั้ง ก็มักจะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกเช่นนี้ ซึ่งกลุ่มชิคาโกเห็นว่าเป็น “การขาดระเบียบของสังคม” (Social Disorganization) หมายถึง สภาวะแตกสลายของกลไกทางสังคม ที่มีหน้าที่ค้ำจุนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และขวัญกำลังใจของสมาชิกในสังคม และจากแนวความคิดของกลุ่มชิคาโกนี้เอง เฮอเบอร์ก เกนส์ (Herbert Gans) จึงได้ใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแนวความคิดที่ต่อเนื่อง เรียกว่า หมู่บ้านในเมืองเอร์แบนวิลเลจ (Urbanvillage) คือ การสร้างความสัมพันธ์ในสังคมหรือชุมชนด้วยการจัดสภาพพื้นที่ในชุมชน ให้มีลักษณะเอื้ออำนวยต่อการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของชุมชนของตนให้มีลักษณะที่สะดวกหรือง่ายต่อการติดตาม รวมทั้งสร้างความรับผิดชอบต่อส่วนร่วมแก่สมาชิกในชุมชน ซึ่งมีความเชื่อว่าหากเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยให้ชุมชนรวมตัวกันให้แน่นแฟ้น

ก็ย่อมจะช่วยกันป้องกันอาชญากรรมได้มากขึ้น อันเป็นการเสริมสร้างแนวคิด ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (สุพิสาร ภักดินฤณาน, 2556)

ดังนั้น โดยสรุปแล้ว หลักตามแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ก็คือ การจัดสภาพทั่วไป ไม่ว่าในระดับ เมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุม สังเกตและตรวจตรา โดยไม่ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิก ของชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของตนเองให้ปลอดภัย จากอาชญากรรม

ในส่วนของการดำเนินงาน ได้มีการนำเอาทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์มาปรับใช้กับงานชุมชนมวลชน ชุมชนสัมพันธ์ เพื่อการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านการป้องกัน อาชญากรรม โดยกล่าวว่า “ตำรวจมีความเป็นมาควบคู่กับวิวัฒนาการของสังคม การที่สมาชิก ในสังคมจะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น ย่อมต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อให้ทุกคนถือปฏิบัติ โดยทั่วกัน และต้องมีผู้รักษากฎเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อมิให้ผู้ใดละเมิด หากมีการละเมิดก็ต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งหน้าที่ในการรักษากฎเกณฑ์นั้นได้มีวิวัฒนาการ เรื่อยมา จนเป็นสถาบันอย่างหนึ่งเรียกว่าตำรวจมีหน้าที่หลักในการบังคับใช้กฎหมายการป้องกัน เหตุร้ายไม่ให้เกิดขึ้น การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และการรักษา ความมั่นคงภายในของรัฐ (พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์, 2540)

โดยในสังคมยุคปัจจุบันนี้ที่ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมมีความสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้นนั้น ตำรวจมีบทบาทสำคัญยิ่งในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม เนื่องจากตำรวจ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงหน่วยเดียวที่ติดต่อสัมพันธ์กับประชาชนทุกระดับ ตลอด 24 ชั่วโมง แต่การปฏิบัติภารกิจดังกล่าวนี้ ตำรวจมิได้ดำเนินการอย่างโดดเดี่ยวหากต้องอยู่ภายใต้ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การทหาร และเทคโนโลยี ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้ มีประชาชนเป็นองค์ประกอบหลักอยู่เสมอ ดังนั้น การปฏิบัติภารกิจ ของตำรวจไม่ว่าด้านใด ๆ จึงต้องเกี่ยวข้องกับประชาชน และพฤติกรรมของประชาชนในสังคม มากกว่าที่คนทั่วไปจะคาดคิด

ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชน เพื่อการแสวงหาความร่วมมือ ให้ประชาชนเข้าร่วมในการดำเนินโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยการแสดงออกซึ่งท่าที ทศนคติสนองตอบที่ดีระหว่างกัน ในฐานะที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็เป็นผู้มีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการป้องกันปราบปราม อาชญากรรม และการรักษาความสงบสุขของสังคมตลอดไป

2.1.2 ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Intergroup Relation Theory) โจเอล เอ็ม. ชารอน ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนั้นเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของมนุษย์ หรือบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นแบบความสัมพันธ์หรือความขัดแย้ง และใช้ความขัดแย้งนั้นไปในการสร้างสรรค์จากแนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Interaction Group Concept) ของทฤษฎีนี้เกิดขึ้นได้จากการสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์ที่พบว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมชอบรวมตัวกันอย่างเป็นกลุ่ม มีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ กลุ่มจึงกำเนิดขึ้นได้จากการมีสมาชิกที่มีความรู้สึกผูกพันทางจิตใจหรือทางโครงสร้างนั่นเอง ซึ่งอาจแยกให้เห็นได้ ดังนี้ (พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์, 2540)

1. ลักษณะสำคัญของกลุ่มสังคม กลุ่มสังคมที่รวมตัวกันนั้นจะต้องร่วมวัฒนธรรมเดียวกันทั้งในด้านภาษา การศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ระเบียบแบบแผนการปฏิบัติจะทำให้การดำรงชีวิตอยู่ในกลุ่มได้ นอกจากนั้นจะต้องมีการพบปะสังสรรค์ การติดต่อสัมพันธ์กัน มีการรับรู้ถึงกันและกัน โดยในการพบปะสังสรรค์นั้น จะต้องมีการจัดระเบียบแบบแผน การกำหนดบทบาท (Role) หน้าที่และสถานภาพ (Status) ดำรงเองก็เช่นกัน การออกไปพบปะสังสรรค์กับประชาชนในชุมชน การรู้จักบทบาทหน้าที่สถานภาพความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมโยงประสาน ก่อให้เกิดความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจในการป้องกันอาชญากรรมซึ่งเป็นงานหลักของตำรวจ และเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อความสงบสุขของประชาชนจากการพบปะสังสรรค์ที่รู้จักบทบาทหน้าที่ มีความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ดำรงในฐานะของกลุ่มสังคมที่บังคับใช้กฎหมาย ในขณะที่ประชาชนมีฐานะเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย การอยู่ในสังคมที่ต้องการความสงบสุขร่วมกันจึงเป็นหน้าที่ของทั้งสองกลุ่มที่จะต้องหันหน้าเข้าหากัน ประสานการปฏิบัติให้สังคมคงอยู่อย่างมีความสุขต่อไป

2. ลักษณะสำคัญของกระบวนการกลุ่ม

- 1) สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 2) สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการพบปะสังสรรค์ หรือการโต้ตอบซึ่งกัน และกันภายในกลุ่มนั้น
- 3) สมาชิกในกลุ่มจะต้องสามารถทำงานร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันในสถานการณ์ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มกำลังประสบอยู่
- 4) สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน
- 5) สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการยอมรับหรือปฏิเสธ การแสดงออก หรือความคิดเห็นของกันและกันในปัญหาต่าง ๆ
- 6) มีโครงสร้างของกลุ่ม (Group Structure) โดยมีการประสานการปฏิบัติ
- 7) มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานกลุ่มจะต้องเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา
- 8) มีการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม เพื่อผ่อนคลายความเครียดของกลุ่ม

จากทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มจะเห็นได้ว่า ในส่วนของตำรวจนั้นการพบปะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนจะทำให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของกันและกัน ตำรวจได้มีโอกาสพบปะรับฟังความคิดเห็น ความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มประชาชน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงตามความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และถ้าระหว่างกลุ่มมีการพบปะสังสรรค์ที่ดีต่อกันแล้วก็จะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้เกิดความร่วมมือ และประสานการปฏิบัติงานให้ได้ผลอย่างจริงจังมากขึ้น

2.1.3 ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม เป็นแนวคิดที่ผสมผสานระหว่างทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ กับทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย โดยการนำข้อดีของแต่ละทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2525)

มิติที่ 1 สภาพแวดล้อมรูปธรรม ประกอบด้วย มาตรการระดับชุมชน ได้แก่ การวางผังเมือง และชุมชน การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง การออกแบบอาคารสถานที่ มาตรการระดับบ้านเรือน ได้แก่ ความมั่นคงของประตูหน้าต่าง การใช้สัญญาณเตือนภัย การใช้อุปกรณ์เปิดปิดไฟฟ้า และอื่น ๆ

มิติที่ 2 สภาพแวดล้อมนามธรรม ประกอบด้วย มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย มาตรการสายตรวจประชาชน มาตรการสายตรวจบ้านเรือน

1. สภาพแวดล้อมรูปธรรม สำหรับสภาพแวดล้อมรูปธรรม มีส่วนสำคัญต่อการเอื้ออำนวยต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งแบ่งตามลักษณะการเข้าครอบครองของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้เป็น 3 ประเภท คือ

พื้นที่ปฐมภูมิ ได้แก่ อาณาเขตส่วนบุคคล เช่น บ้านพักส่วนบุคคล

พื้นที่สาธารณะ ได้แก่ สวนสาธารณะ โรงพยาบาล โรงมหรสพ

และพื้นที่ทุติยภูมิ ได้แก่ พื้นที่เชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ปฐมภูมิกับพื้นที่สาธารณะ เช่น ตรอกที่อยู่อาศัย หรือทางเดินบริเวณหน้าแพลตฟอร์ม เป็นต้น

มาตรการจัดสภาพแวดล้อมในชุมชน หรือการวางผังเมืองเพื่อป้องกันอาชญากรรมนั้น ปัจจุบันยังไม่ได้ได้รับความสนใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ จึงมักเกิดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งพวกอาชญากรเหล่านี้มักอาศัยช่วงโอกาสที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมมาลงมือกระทำความผิด โดยการเข้าครอบครองพื้นที่ทุติยภูมิ เช่น ถนน ตรอก ร้านกาแฟ เพื่อเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของคนในบ้าน โดยปราศจากความระแวงสงสัยจากเจ้าของบ้านหรือเหยื่อและเลือกเวลาอันเหมาะสม เช่น เมื่อเหยื่อออกไปทำงานตามเวลาเดิมทุกวัน เข้าไปทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในเคหสถานได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การที่ผู้อยู่อาศัยต่างละทิ้งพื้นที่ทุติยภูมิ และเข้าไปเก็บตัวอยู่แต่ในอาคารบ้านเรือน ย่อมมีผลกระทบต่อการเพิ่มของอาชญากรรมอีกด้วย

ปัจจัยในการจัดสภาพแวดล้อมระดับชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรมตามหลักทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ได้แก่

1) จัดโครงสร้างและวางผังเมืองชุมชนให้สอดคล้องกัน เพื่อลดการครอบครองพื้นที่ทุติยภูมิ รวมถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ ตลอดจนเพิ่มอำนาจตรวจตราอาคาร สถานที่ทั้งของรัฐบาลและเอกชน

2) การจัดสภาพแวดล้อมในละแวกบ้านที่อยู่อาศัย โดยการรักษาพื้นที่ทุติยภูมิให้คงอยู่ และเพิ่มขนาดขึ้นในย่านที่อยู่อาศัย ลดจำนวนบุคคลแปลกหน้า ตลอดจนขจัดการสัญจรไปมาของบุคคลภายนอก

3) การจัดสภาพแวดล้อมในย่านธุรกิจและพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ควรมีการวางแผนล่วงหน้า และส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุดจากพื้นที่สาธารณะโดยต่อเนื่อง

4) การติดตั้งแสงสว่างตามท้องถนนบริเวณพื้นที่สาธารณะ ภายนอก ภายในอาคาร บ้านเรือน มีผลในการยับยั้งการลักขโมย การปล้นทรัพย์ และการบุกรุก

5) การออกแบบอาคารสถานที่ควรให้โปร่งและไม่อับสายนตา โดยคำนึงถึงความปลอดภัยจากอาชญากรรมเป็นสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของ และเพิ่มความรับผิดชอบต่อชุมชนในกลุ่มผู้อยู่อาศัยเหล่านั้น

มาตรการจัดสภาพแวดล้อมระดับบ้านเรือน การจัดสภาพแวดล้อมระดับบ้านเรือนให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ได้แก่ ประตูหน้าต่าง ควรเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับรักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะกุญแจที่มีคุณภาพดี เพราะทำให้การทำลายหรือการสะเดาะ กระจกทำได้ยากยิ่งขึ้น และคนร้ายต้องใช้เวลาานาน เสี่ยงต่อการมีผู้มาพบเห็น ประตูหน้าต่างควรปิดและสลักกลอนทุกครั้งที่ไม่อยู่บ้านหรือเป็นเวลากลางคืน ซึ่งบุคคลในบ้านจะนอนหลับพักผ่อน หน้าต่างบานชนิดบานเกร็ดควรติดตั้งไว้สำหรับหน้าต่างชั้นบนและอยู่ในทิศทางไม่อับสายนตา ควรมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยที่มีเสียงดัง และติดเหล็กดัดเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับประตูหน้าต่าง

2. สภาพแวดล้อมนามธรรม การจัดสภาพแวดล้อมนามธรรมเป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรมวิธีหนึ่ง เพราะเป็นบทบาทและความรับผิดชอบร่วมกันของชุมชนในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยภายในชุมชนและที่อยู่อาศัยของตนเอง มาตรการในการป้องกันอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อม ได้แก่

1) มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย Durkheim ได้เขียนไว้ในหนังสือ (The Division of Labor in Society) ในปี 1893 ว่า อาชญากรรมควรรวมความมึสติรับผิดชอบเข้าด้วยกัน เราเพียงแต่สังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในเมืองเล็ก ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องเสียทางศีลธรรม ประชาชนจะหยุดเพื่อถามไถ่กันตามท้องถนน ต่างก็จะเยียมเยียนหันหน้าเข้าหากันและกันและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น รวมทั้งเกิดความพยายามในการขจัดปัดเป่าร่วมกัน” ในทำนองเดียวกัน มีด (Mead, 1918)

ก็ได้กล่าวว่า ความรู้สึกมุ่งร้ายต่อผู้ละเมิดกฎหมายจัดว่ามีคุณประโยชน์พิเศษในการรวมสมาชิกในชุมชนเข้าด้วยกัน ในลักษณะอารมณ์รุกรานร่วมกัน ดังนั้น พฤติกรรมอาชญากรไม่ได้ทำให้โครงสร้างของสังคมบอบสลาย แต่กลับส่งเสริมความรู้สึกรวมตัวกันในชุมชน รวมทั้งเป็นการเร่งเร้าบุคคลที่จุดสนใจต่างกันให้มีความสนใจร่วมกัน ซึ่งแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวก่อให้เกิดการรวมตัวกันทางสังคมเพื่อป้องกันอาชญากรรมขึ้น ซึ่งในปี 1960 ประชาชนชาวเมือง (Oakland) มลรัฐ (California) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รวมตัวกันเพื่อป้องกันและต่อต้านอาชญากรรม โดยการเชิญตำรวจท้องที่เข้ามาเป็นตัวประสานระหว่างสมาชิก และจัดทำจุลสารเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมประเภท ลักษณะพื้นที่เป้าหมายของอาชญากรรม แผนประทุษกรรมของคนร้าย ตำหนิรูปพรรณ และภาพถ่ายของอาชญากรที่หลบหนี รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ โดยแรกเริ่มมีจำนวนสมาชิก 2 ครอบครัว ซึ่งมีผลทำให้การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่อยู่อาศัยของสมาชิกลดลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับส่วนอื่น ๆ ของเมือง ส่งผลให้โครงการนี้ขยายตัวออกไปเป็นแนวกว้างอย่างรวดเร็ว กล่าวคือมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น 73 กลุ่ม ในเวลา 6 สัปดาห์ และใน 1 ปี โครงการนี้สามารถรวบรวมสมาชิกได้ถึง 1,200 กลุ่ม ครอบคลุมพื้นที่ได้ถึง 20,000 ครอบครัว จนกลายเป็นจุดสนใจในระดับประเทศ โดยมีการนำแนวคิดและวิธีการไปปรับใช้กับแต่ละท้องถิ่นทั่วยุทธรัฐอเมริกา

2) มาตรการสายตรวจประชาชน เป็นมาตรการที่เกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนในชุมชน ซึ่งต่างสมัครใจที่จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกตรวจตราอาณาบริเวณชุมชนเพื่อสังเกตบุคคล ยานพาหนะ และอาคารสถานที่ซึ่งมีความผิดปกติ นอกจากนี้ยังออกทำความรู้จักมักคุ้นกับเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำต่าง ๆ รวมทั้งตรวจตราประตูหน้าต่าง ปิดเปิดไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่ทุติยภูมิ ซึ่งการเคหะของมหานครนิวยอร์ก ได้มีการรวมตัวของอาสาสมัคร จำนวน 11,000 คน ซึ่งพักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เป็นอาสาสมัครทำหน้าที่ดังกล่าว เป้าหมายร่วมกันของอาสาสมัครเหล่านี้ คือ ช่วยกันสร้างชุมชนของตนให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ส่งเสริมความสัมพันธ์ในชุมชน รวมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันในด้านต่าง ๆ และเมื่อประสบเหตุก็จะทำหน้าที่แจ้งข่าว ข้อมูล แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่และทำการประชาสัมพันธ์เหตุการณ์ให้แก่สมาชิกคนอื่น ๆ ทราบรายละเอียดด้วย

3) มาตรการตรวจตราบ้านเรือน เป็นโครงการประชาชนช่วยกำจัดอาชญากรรมในเมืองลิมา (Lima) มลรัฐโอไฮโอ (Ohio) และเมืองคาลามาสซู (Kalamazoo) มลรัฐมิชิแกน (Michigan) โดยมีหลักดำเนินการ คือ เพื่อนบ้านในละแวกใกล้เคียงจะช่วยกันเป็นหูเป็นตาสอดส่องดูแลความปลอดภัยซึ่งกันและกัน เมื่อเพื่อนบ้านเดินทางไปต่างพื้นที่หรือเวลาที่ไม่มีคนอยู่บ้าน ซึ่งนอกจากเพื่อนบ้านจะเป็นหลักในการช่วยเอาใจใส่ดูแลบ้านเรือนแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการร้องขอให้ตำรวจพื้นที่มาตรวจตราบ้านเรือนของเพื่อนบ้านอีกด้วย ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว

ข้างต้นนั้น ได้เสนอแนะวิธีการป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งหากประชาชนทุกคน ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ก็จะทำให้ช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรมลดน้อยลงไป ซึ่งจะทำให้ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนนั้น ๆ ลดน้อยลงไป

2.1.4 ทฤษฎีโครงสร้าง-หน้าที่ (Structural – Functional Theory) ออกุส กองต์ (August Comte) บิดาแห่งสังคมวิทยา ได้พิจารณาระบบสังคมอย่างเดียวกับระบบชีวภาพ (Organic Systems) ที่มีลักษณะและการทำหน้าที่อันคล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อชีววิทยาให้ความสนใจทำการศึกษา อินทรีย์แต่ละอินทรีย์ สังคมวิทยาก็ควรศึกษาอินทรีย์ทางสังคมเช่นกัน และได้เน้นความสำคัญของลักษณะอันเป็นระบบของสังคม ซึ่งได้แก่การเชื่อมโยงในลักษณะต่าง ๆ ระหว่างองค์ประกอบของสังคม

ทาลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างมากในหมู่นักสังคมวิทยารุ่นหลัง ได้ให้ความหมายของระบบสังคมว่า “ระบบสังคมประกอบขึ้นด้วยปัจเจกบุคคล ผู้ปฏิบัติหรือผู้กระทำจำนวนมากที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ในสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งอย่างน้อยก็มีความเกี่ยวพันทางด้านกายภาพหรือสภาพแวดล้อม ผู้ปฏิบัติหรือผู้กระทำได้รับแรงจูงใจในแง่ที่มีแนวโน้มที่จะได้รับ “ความพึงพอใจสูงสุด” ร่วมกัน และความสัมพันธ์ของพวกเขาที่มีต่อสถานการณ์ รวมทั้งที่มีต่อกันและกันจะถูกนิยามและควบคุมในแง่ของระบบโครงสร้างทางวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ที่มีอยู่ร่วมกัน” และได้กล่าวในหนังสือ เดอะ โซเชียล ซิสเต็ม (The Social System) (1951) ว่า “โครงสร้างต่าง ๆ ของสังคมเหล่านี้ถือว่ามีลักษณะเป็นการสนับสนุนกันและกัน และมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดดุลยภาพทางพลวัต (Dynamic Equilibrium) และสิ่งที่สำคัญคือ ความเป็นระเบียบจะต้องถูกเก็บรักษาไว้ท่ามกลางองค์ประกอบที่แตกต่างกันของสังคม” (Parsons and Shils, 1962) ประเภทของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ เอราแฮมสัน ได้จำแนกทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ ออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1) ทฤษฎีในเชิงปัจเจกบุคคล (Individualistic Functionalism) ทฤษฎีประเภทนี้จะให้ความสำคัญที่ความต้องการของตัวบุคคลหรือตัวผู้กระทำ ส่วนโครงสร้างขนาดใหญ่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองในเวลาต่อมา นั้น ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลดังกล่าว

2) ทฤษฎีหน้าที่นิยมระหว่างบุคคล (Interpersonal Functionalism) จุดความสนใจในทฤษฎีประเภทนี้อยู่ที่ความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relationship) ระหว่างบุคคล ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การจัดการกับความขัดข้องที่มีอยู่ระหว่างความสัมพันธ์ดังกล่าว

3) ทฤษฎีหน้าที่นิยมทางสังคม (Societal Functionalism) ซึ่งเป็นจุดสนใจสูงสุดของทฤษฎีโครงสร้าง-หน้าที่ ก็คือสังคมหรือสถาบันทางสังคมขนาดใหญ่ ความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างโครงสร้างและสถาบันต่าง ๆ ตลอดจนความขัดข้องต่าง ๆ ในสังคมนั้น

จากทฤษฎีโครงสร้าง - หน้าที่ ตามที่ได้กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่า การเสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนจำเป็นต้องดำเนินการเสริมสร้างทั้งสามมิติ กล่าวคือ ที่ตัวประชาชนแต่ละคน ระหว่างประชาชนกับบุคคลรอบข้าง และระหว่างประชาชนกับกลุ่มบุคคล ซึ่งได้แก่ ชุมชน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.1.5 ทฤษฎีระบบ คือ ทฤษฎีที่เชื่อว่า เอกภพ (The Universe) อันกว้างใหญ่ หรือแม้กระทั่งส่วนประกอบที่เล็กที่สุดของเอกภพซึ่งนักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันนี้เรียกว่า “ควาร์ก” (Quark) ต่างก็เป็นหนึ่งหน่วยระบบที่ครบถ้วนทุกประการ กล่าวคือทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นอยู่ต่างเป็นหนึ่งหน่วยระบบที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันทั้งสิ้น (Parsons and Shils, 1962)

1. องค์ประกอบของหน่วยระบบตามทฤษฎีระบบ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

1) ปัจจัยนำเข้า (Input) กล่าวคือ หน่วยระบบจะรับเอาบางสิ่งบางอย่างเข้ามาเพื่อนำไปสู่กระบวนการและแปรรูปเป็นผลผลิต ซึ่งปัจจัยนำเข้าเหล่านี้ได้มาจากผลผลิตของหน่วยระบบอื่น

2) กระบวนการทำงาน (Process) กล่าวคือ หน่วยระบบจะมีกระบวนการทำงานที่มีลักษณะเป็นแบบแผนชัดเจนและคงที่ในห้วงเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถสังเกตและประเมินได้ ซึ่งกระบวนการทำงานนี้ คือการนำปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ มากระทำปฏิกิริยาต่อกัน จนบังเกิดเป็นผลผลิตของหน่วยระบบ

3) ผลผลิต (Output หรือ Product) กล่าวคือ เมื่อหน่วยระบบรับเอปัจจัยนำเข้ามาผ่านกระบวนการทำงานของระบบแล้ว หน่วยระบบจะให้ผลผลิตบางอย่างอันเป็นผลจากการทำงานของหน่วยระบบ ซึ่งผลผลิตดังกล่าวนี้อาจมีมากกว่าหนึ่งรายการก็ได้ และแต่ละรายการเมื่อออกจากหน่วยระบบแล้วก็จะเลื่อนไหลไปเป็นปัจจัยนำเข้าของหน่วยระบบอื่นที่เป็นบริบทของหน่วยระบบนี้ต่อไป

2. หน้าที่ของทฤษฎีระบบ

1) เป็นโครงแบบพื้นฐาน (Basic Format) ในการคิดสร้างทฤษฎีต่าง ๆ

2) เป็นหม้อหลอมรวม (Melting Pot) สำหรับหลอมรวมทฤษฎีหลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา

3. ประโยชน์ของทฤษฎีระบบ เฉลิยว บุรีภักดี (2549: 54) ได้สรุปประโยชน์ของทฤษฎีระบบในการพัฒนาไว้ดังนี้

- สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ในการพัฒนา
- ใช้ในการทำนายผลและควบคุมผลของการพัฒนา
- สามารถอาศัยทฤษฎีระบบเพื่อช่วยให้การดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาให้มีผลสัมฤทธิ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการนำทฤษฎีระบบมาใช้เป็นเป้าหมายรวมแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ เข้าด้วยกัน ก็จะทำให้สามารถพิจารณาหาแนวทางเสริมสร้างความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนได้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมและ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือกันของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม ความร่วมมือระหว่างประชาชนกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับตำรวจ ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งนับได้ว่าเป็นแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกันลดช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรมของผู้กระทำความผิด เพิ่มประสิทธิภาพในการยับยั้งป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชน ตลอดจนลดปัญหา อาชญากรรมในชุมชนได้เป็นอย่างดี

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (Communities Theory)

แนวคิดโครงสร้างทางสังคมของชุมชนโดยทั่วไปแล้ว มนุษย์ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใดสามารถ รู้ว่าตนควรมีความสัมพันธ์กับผู้ที่ติดต่อกันในแต่ละวันนั้นอย่างไร ทั้งนี้เพราะสังคมหรือชุมชน มีแบบแผนทางสังคม (Social Patterns) ที่ได้มีการถ่ายทอดให้แก่สมาชิกจนเกิดความคุ้นเคยและ ทำให้รู้ได้ว่าตนจะมีพฤติกรรมเช่นไร ซึ่งในทางสังคมวิทยาเรียกแบบแผนความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relations) นี้ว่า “โครงสร้างทางสังคม (Social Structures)” โครงสร้างทางสังคม เป็นแบบแผนทั่วไปของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีมายาวนาน โดยเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ได้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งอาจเริ่มจากคน 2 คนโดยผ่านกลุ่ม และองค์กรต่าง ๆ ไปจนถึงระดับสังคมจึงทำให้สามารถสังเกตแบบแผนของการปฏิสัมพันธ์ดังกล่าว แล้วบอกถึงโครงสร้างทางสังคมได้ เช่น ในชุมชนรักสามัคคีสมาชิกในชุมชนมีความสนใจที่จะจัดตั้ง กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ขึ้น ทำให้สมาชิกแต่ละคนซึ่งอาจจะไม่เคยมีความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์กัน มาก่อน ได้รวมตัวกันตั้งกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ขึ้น และนำไปสู่การผูกมิตรเข้าไปอยู่ในกลุ่มของการทำ กิจกรรมที่ได้ใช้เวลาร่วมกันนี้ โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันซึ่งอาจเริ่มจากสมาชิกเพียงไม่กี่คน ที่เป็นกลุ่มขนาดเล็กจนเป็นกลุ่มขนาดใหญ่และก่อให้เกิดโครงสร้างสังคมของกลุ่มขึ้น นั่นก็คือ แบบแผน โดยทั่วไปของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคมที่ฝังแน่นนั้นได้เกิดขึ้น ในกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ของชุมชนนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ โครงสร้างทางสังคมของชุมชนบางแห่ง อาจมีลักษณะของความไม่เท่าเทียมกัน โดยมีระบบของการจัดลำดับชั้น (Stratification Systems) ด้วยการให้ความสำคัญให้สิทธิพิเศษ และให้อำนาจแก่บุคคลแตกต่างกัน ซึ่งสามารถใช้วิธีการพูดคุย หรือสังเกตจากลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ได้ทราบถึงโครงสร้างทางสังคมของชุมชนดังกล่าว อย่างไรก็ตาม แม้โครงสร้างทางสังคม จะเป็นแบบแผนของการปฏิสัมพันธ์และความสัมพันธ์ทางสังคม ที่ฝังแน่นแต่ก็สามารถที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กรหรือ ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น การศึกษาโครงสร้างชุมชนในด้านต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นการ อย่างเป็นทางการ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้สามารถทราบถึงบทบาท และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ระหว่างหน่วยต่าง ๆ ในชุมชน และยังทำให้สามารถสังเกตบทบาทของสถาบัน องค์กร และบุคคลต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนผลักดันชุมชนให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีพลวัตยิ่งขึ้น และที่สำคัญก็คือ เมื่อเราเข้าไปในชุมชนและได้ศึกษาถึงโครงสร้างของชุมชนจะทำให้ได้เรียนรู้วิถีชุมชนที่เกิดขึ้นจริง อันนำไปสู่การเกิดความเข้าใจชุมชน และเห็นภาพของชุมชนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังช่วยให้สามารถจัดความสัมพันธ์ของตนเองกับชุมชนได้อย่างเหมาะสมและไม่เกิดอุปสรรคต่อการเข้าถึงชุมชน

ทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ นักสังคมวิทยาคนสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีโครงสร้างและการหน้าที่ กลายเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางและกลายเป็นทฤษฎีหลักทางสังคมวิทยาทฤษฎีหนึ่งมีชื่อว่า Talcott and Parson (1984) ซึ่งได้ให้ข้อสมมติเกี่ยวกับการที่มนุษย์เข้าไปอยู่ในชุมชนและชุมชน มีการจัดระเบียบขึ้นนั้น เนื่องจากสมาชิกในชุมชนมีความสมัครใจที่จะเข้าไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนโดย Parsons and Smelser (1984: 19) ได้เสนอกฎเกณฑ์ทางการหน้าที่ของระบบ การกระทำไว้ 4 ส่วนคือ

1. การปรับตัว (Adaptation)
2. เป้าหมายที่พึงประสงค์ (Goal Ratification)
3. การรักษาแบบแผนและจัดการความตึงเครียด (Pattern Maintenance and Tension Management)
4. การบูรณาการ (Integration)

ซึ่งถ้าทั้ง 4 ส่วน เมื่อมีลักษณะสอดคล้องต่อกันจะนำไปสู่ความสมดุลต่อระบบ ของกลุ่มสังคมได้และได้มองว่า “การกระทำ” มีความสำคัญอย่างมากในการอธิบายและศึกษา ระบบสังคมเนื่องจากการกระทำระหว่าง 5 ส่วนคือ

1. ผู้กระทำ (Actor = บุคคลที่มีประสบการณ์ต่าง ๆ และรู้จักควบคุมสถานการณ์ มีวิธีการต่างๆ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้)
2. สถานการณ์ (Situation = เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้กระทำรู้จักและมีอิทธิพลต่อการเลือก จุดมุ่งหมายและจะดำเนินการต่าง ๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น ๆ)

3. จุดมุ่งหมาย (Goals = สิ่งที่คุณกระทำตั้งเป้าหมายที่จะทำให้สำเร็จ)
4. วิธีการ (Means = แนวทางที่คุณกระทำเลือกที่จะปฏิบัติเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น)
5. แนวคิดของคุณกระทำ (Actor's Orientation = ค่านิยม บรรทัดฐาน และความคิดอื่น ๆ

ที่คุณกระทำใช้เป็นแนวทางประกอบการเลือกวิธีการในการดำเนินการต่าง ๆ ให้ไปสู่จุดมุ่งหมายภายใต้สถานการณ์นั้น) เช่น เมื่อสมาชิกในชุมชนบ้านโป่งคา (Actor) มีจุดมุ่งหมายร่วมกันที่จะก่อตั้งโครงการทอผ้าขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการว่างงานเสริมรายได้นอกภาคเกษตรกรรมและรักษาประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนเอาไว้ (Goal) อันเนื่องจากได้พิจารณาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับชุมชน (Situation) ว่ามีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นภายในชุมชนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของเกษตรกรซึ่งเป็นสมาชิกของชุมชน ปัญหาการว่างงานเพราะถูกเลิกจ้างจากโรงงานอุตสาหกรรมทำให้สมาชิกส่วนใหญ่กลับเข้าชุมชนและเกิดปัญหาภาวะการว่างงานขึ้นในชุมชนอันนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ความยากจน โสเภณีเด็กและอาชญากรรม เป็นต้น ประกอบกับค่านิยมความเชื่อทางศาสนาว่าการทอผ้าเป็นธ (ตุง) ถวายวัดจะได้บุญกุศลอันยิ่งใหญ่และกิจกรรมการทอผ้าเป็นการยกระดับจิตใจและคุณธรรมของชาวบ้านโป่งคาให้สูงขึ้นทำให้ความรู้สึกถึงความเป็นเรามีมากขึ้นก่อให้เกิดความเอื้ออาทรกันมากขึ้น (Actor's Orientation) อันเป็นปัจจัยที่ช่วยสร้างระบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีของชุมชน และถือได้ว่าเป็นทุนทางสังคมเดิมที่มีอยู่ในชุมชนอยู่แล้วสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบวกกับค่านิยมความเชื่อที่เป็นทุนทางสังคม เหล่านี้จึงทำให้สมาชิกมีความเข้าใจในสภาพและบทบาทของตนว่าต้องทำอะไร ดังนั้น สมาชิกในชุมชนบ้านโป่งคา จึงร่วมมือกันโดยสมัครใจที่จะแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยการตั้งกลุ่มสตรีทอผ้าย้อมสีธรรมชาติขึ้นอย่างเป็นทางการ (Means) และสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือเมื่อชุมชนมีการแบ่งหน้าที่และดำเนินการแก้ไขปัญหาไปได้ดีแล้วการที่จะรักษาระบบดังกล่าวเอาไว้สมาชิกในชุมชนจะต้องรู้จักการสืบทอดค่านิยมหรือคุณค่าที่มีอยู่ร่วมกันนั้นไว้ด้วยโดยการขัดเกลาทางสังคมดังที่ Lindsey and Beach (2004: 17 – 19) ได้กล่าวว่า กลุ่มสังคมเป็นระบบที่ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่พึ่งพากัน โดยแต่ละส่วนจะมีความสำคัญต่อการทำหน้าที่ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งบุคคลในระบบจะต้องมีค่านิยม/คุณค่าร่วมกัน โดยเข้าใจว่าอะไรดีและน่าปรารถนาผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าสังคมจะมีระดับของค่านิยมที่สอดคล้องต้องกัน ซึ่งจะช่วยยึดเหนี่ยวสังคมให้ไปสู่การรักษาสภาพความสมดุลได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทฤษฎีโครงสร้างและการหน้าที่มองมนุษย์ที่เข้าไปอยู่ในสังคมซึ่งมีลักษณะเป็นระบบและมีการจัดระเบียบเนื่องจากมีความสมัครใจที่จะเข้าไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมนั้น การอธิบายระบบสังคมที่มีอยู่ในชุมชน จึงต้องทำความเข้าใจการกระทำของสมาชิกในชุมชน และการที่ชุมชนประกอบด้วยโครงสร้างที่เป็นระบบต่าง ๆ หากแต่ละส่วนของระบบทำ

หน้าที่ได้ประสานสัมพันธ์กันก็จะเกิดความมั่นคงหรือมีดุลยภาพขึ้น ดังนั้น เมื่อเปรียบชุมชนเป็นกลุ่มสังคมหนึ่งหากเราเข้าไปเรียนรู้วิถีชุมชนและเห็นว่าชุมชนนั้นมีความเข้มแข็งและมั่นคง แสดงว่าโครงสร้างต่าง ๆ ของชุมชน คือ สมาชิกแต่ละคนกลุ่มองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มศักยภาพและมีความสามัคคีที่จะประสานสัมพันธ์กัน จนกลายเป็นพลังของชุมชนที่จะร่วมกันทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและพัฒนาขึ้น (ธีรพร ทธิธรรมเจริญ, 2553)

2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการพัฒนาชนบท หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ จะต้องให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้าร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการ ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบในผลการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น กล่าวคือการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการพัฒนา

ปัจจุบันวิถีชีวิตของประชาชนถูกกระทบจากสิ่งต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลงทำให้เกิดสภาพการต่างคนต่างอยู่ มุ่งหวังที่จะแก้ไขปัญหาของตนให้อยู่รอดไปในแต่ละวัน ไม่มีความสนใจต่อสังคมรอบข้างทำให้มีปัญหามากมายด้านที่นับว่าจะเพิ่มมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่เพื่อที่จะได้ให้แนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านที่ได้ศึกษาและรวบรวมไว้ ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ร่วมมือร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญาการรับรู้สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ (2551) ได้ให้ความหมายของ “การมีส่วนร่วม” หมายถึงเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกัน ในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้น จะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ กล่าวคือ ต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้

จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่ม หรือกระทำการผ่านองค์กร
ดังนั้น องค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

Creighton (2005) ได้กล่าวว่า “การมีส่วนร่วม” ของประชาชน หมายถึง กระบวนการ
ที่ความกังวล ความต้องการและคุณค่าของประชาชนได้รับการบูรณาการในกระบวนการตัดสินใจ
ของภาครัฐ ผ่านกระบวนการสื่อสารแบบสองทางโดยมีเป้าหมายโดยรวม เพื่อที่จะทำให้เกิด
การตัดสินใจที่ดีขึ้น และได้รับการสนับสนุนจากประชาชน และการที่ประชาชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น
ก่อนการตัดสินใจจะเกิดขึ้น หรือหมายความว่า ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถตัดสินใจใด ๆ
ที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนได้ ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประชาชนก่อนเท่านั้น

จากความหมายของนักวิชาการที่กล่าว จึงสรุปว่า “การมีส่วนร่วม” หมายถึง การมีส่วนร่วม
ในขั้นตอนต่าง ๆ ของประชาชนในชุมชนที่เข้ามาช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภารกิจต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยคิด
ช่วยทำ เพื่อให้ภารกิจที่ทำนั้นประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน

2.3.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

1. ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมภายใต้หลักการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาสังคมที่มีความสำคัญปัญหาหนึ่งในบรรดาปัญหาสังคมต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้น และนับเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมซึ่งเราไม่สามารถกำจัดให้หมดไปได้ แต่สามารถ
หาแนวทางป้องกันและควบคุมได้ อาชญากรรมมีผลกระทบต่อสังคม ทั้งสังคมส่วนรวมและปัจเจกชน
ปัญหาอาชญากรรมถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญในการแก้ไขของรัฐบาลซึ่งแนวโน้มของอาชญากรรม
มีความรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงภายในประเทศ ตลอดจนชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และ
ยังมีผลกระทบต่อจิตใจของประชาชน อันก่อให้เกิดความไม่สงบสุขขาดความมั่นใจในความปลอดภัย
ในการดำรงชีวิต

ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นปัญหาสาธารณะที่มีผลต่อประชาชนโดยตรง
รัฐบาลจึงมีหน้าที่โดยตรงที่จะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายและแก้ไขปัญหาดังกล่าว
ให้ลดน้อยลง เพื่อความสงบสุขของประชาชน โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงาน
ของรัฐบาลที่รับผิดชอบควบคุมความรุนแรง และลดโอกาสที่เกิดขึ้นของอาชญากรรมให้อยู่ในระดับ
ที่สามารถควบคุมได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีมาตรการในการป้องกันอาชญากรรม มากกว่า
ที่ให้เกิดอาชญากรรมขึ้นแล้วจึงป้องกันหรือปราบปราม ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในอดีต
จนถึงปัจจุบัน ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น อีกทั้งสาเหตุการเกิด
อาชญากรรมนั้น เกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ได้แก่ ผู้เสียหาย ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมนั้น ๆ
ผู้ที่เป็นพยานสถานที่ เวลา และโอกาส ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ต่างเป็นสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิต

ของประชาชน ทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความยุ่งยากมากขึ้นตามไปด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องปรับปรุงรูปแบบการทำงานให้ทันต่อรูปแบบการก่ออาชญากรรม

โดยปรับกระบวนการทัศน์ให้ความสำคัญกับการประสาน นำทุนทางสังคมที่มีอยู่มาใช้ผนึกกำลังขยายศักยภาพสร้างเครือข่ายโยงใยให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน จนก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนคน ชุมชน สังคม ให้ร่วมแรงร่วมใจพัฒนาความมั่นคงปลอดภัย นั่นคือ ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างตำรวจกับภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงประชาชนที่จะก่อให้เกิดกระบวนการให้ทุกฝ่ายเข้ามาทำงานร่วมกัน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ เป็นการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาการบริหารราชการให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น หมายถึง การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจัดให้ระบบการบริหารราชการเป็นระบบเปิด (Open Governance) โดยประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงภาคประชาสังคม มีโอกาสเข้าร่วมใน 5 มิติ คือ

- 1) ร่วมคิดและเสนอความเห็น
- 2) ร่วมตัดสินใจ
- 3) ร่วมดำเนินการ
- 4) ร่วมรับประโยชน์
- 5) ร่วมติดตามผลการดำเนินงาน

โดยการยอมรับและให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นร่วมปฏิบัติงานและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นมากต่อการพัฒนาหรือการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อไปในอนาคต เพราะการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม จำเป็นจะต้องมีการให้ข่าวสารที่แท้จริงและถูกต้อง

โดยมีการกำหนดขั้นตอนการมีส่วนร่วมอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งที่มาของการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม พบว่า เริ่มปรากฏความชัดเจนในหลักการตามวิถีทางรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งรู้จักกันในนาม “รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน” ที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ได้วางรากฐานสำคัญของระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในทางการเมืองและการบริหารของรัฐ ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น หลักการดังกล่าว ได้มีการขยายความในรายละเอียดเพิ่มเติมมาสู่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ตามความที่ปรากฏในมาตรา 87 ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

2) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังเคราะห์ทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ

3) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ทุกระดับในรูปแบบองค์การทางวิชาชีพหรือสาขาอาชีพที่หลากหลายหรือรูปแบบอื่นๆ คำว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงถือกำเนิดขึ้นและนำมาใช้อย่างกว้างขวาง ในความหมายว่าเป็นกระบวนการ ซึ่งประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะและความเห็น แลมีการนำความคิดเห็น ดังกล่าวไปประกอบในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ รวมถึงความร่วมมือในการป้องกัน อาชญากรรมด้วย โดยมีลักษณะรูปแบบจากการทำงานของหลายภาคส่วน และการระดมทรัพยากร ร่วมกัน

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Participation Theory)

โรเจอร์และชูเมคเกอร์ (Roger and Shoemaker, 1971: 312-314; อ้างถึงใน ดุสิตา แก้วสมบุญ, 2545: 13) กล่าวว่า พลังในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มีด้วยกัน หลายประการ ดังนี้

- 1) การมีส่วนร่วมในอำนาจอย่างกว้างขวาง
- 2) การตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง โดยมีการปรึกษากับผู้ที่รับผลกระทบ กระบวนการที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง การชักจูง และการประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ การตัดสินใจที่จะยอมรับ หรือจะปฏิเสธนั้น มีผลจากการประเมิน การสื่อสารเกี่ยวกับการตัดสินใจ และการกระทำตามการ ตัดสินใจ

3. ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546) ได้กล่าวถึง ระดับของการมีส่วนร่วมตามหลักการทั่วไป ซึ่งแบ่งได้เป็น 5 ระดับ ดังนี้คือ

- 1) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลของตน ครอบครัว ชุมชนของตนเอง
- 2) การมีส่วนร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- 3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในโครงการ ที่ประชาชนนั้นมีส่วนได้เสียในกิจกรรมนั้น ๆ โดยแบ่งเป็น 3 กรณี คือ ตนเองมีน้ำหนักการตัดสินใจ น้อยกว่าเจ้าของโครงการ ตนเองมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ และตนเองมีน้ำหนัก การตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ
- 4) การมีส่วนร่วมในการลงมือทำ คือ การที่ทุกคนหรือประชาชนในชุมชนช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการทำงานทุกขั้นตอน
- 5) การมีส่วนร่วมสนับสนุน คือ อาจไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมเป็นระดับของการมีส่วนร่วมตามแนวทางการพัฒนาชุมชนเป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยได้แบ่งไว้ ดังนี้

- 1) ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่า สิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา
- 2) ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร ได้แก่ ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหาเพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง วางแผนแก้ไขปัญหานั้นเป็นเรื่อง ๆ ร่วมระดมความคิดถึงทางเลือกต่าง ๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหานั้นที่วางแผนไว้ ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมรับผลประโยชน์หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

จากระดับของการมีส่วนร่วมจึงสรุปได้ว่า หากประชาชนในชุมชนมีระดับของการมีส่วนร่วมมากในการทำโครงการ กิจกรรม ภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมก็จะทำให้โครงการ กิจกรรม ภารกิจต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่ในทางตรงกันข้าม หากประชาชนในชุมชนมีระดับของการมีส่วนร่วมน้อยหรือไม่มี ไม่เข้ามาช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะทำการกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากขาดความร่วมมือของคนในชุมชน

4. ขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

โกวิท พวงงาม (2545) ได้สรุปถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชนในการพัฒนาควมมี 4 ขั้นตอน คือ

- 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวบ้านยังไม่สามารถทราบถึงปัญหา และเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาในท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดีแล้วการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อมไร้ประโยชน์ เพราะชาวบ้านจะไม่เข้าใจและมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น
- 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมเพราะการวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ชาวบ้านรู้จักวิธีการคิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาปัจจัยข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน
- 3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แม้ชาวบ้านส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน แต่ก็มีความสามารถที่สามารถใช้เข้าร่วมได้การร่วมลงทุนและปฏิบัติงาน จะทำให้ชาวบ้านสามารถคิดต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด
- 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้ว ชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้นได้รับผลดีได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป จึงอาจจะประสบความยากลำบาก

จินตวีร์ เกษมสุข (2554) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชนภายในพื้นที่มีการรวมกลุ่มในรูปของประชาคมหรือชุมชน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุน ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ซึ่งการแก้ไขปัญหา นั้น จำเป็นต้องมีความร่วมมือทำพร้อม ๆ กันในทุกระดับต้องระดมทุกองค์ประกอบในสังคม โดยเฉพาะชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเป็นชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่ดำเนินอยู่โดยทั่วไปสามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1) การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การได้รับแจ้งข่าวสารดังกล่าว จะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ

2) การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็น และตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความเข้าใจในโครงการและกิจกรรมมากขึ้น

3) การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้มีอำนาจตัดสินใจในการทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นได้ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ และค้นหาเหตุผลในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในพื้นที่นั้น ซึ่งมีหลายรูปแบบ ได้แก่

การประชุมในระดับชุมชน (Community Meeting) โดยจัดขึ้นในชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการโดยเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมจะต้องส่งตัวแทนเข้าร่วมเพื่ออธิบายให้ที่ประชุมทราบถึงลักษณะโครงการและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและตอบข้อซักถาม

การประชุมรับฟังความคิดเห็นในเชิงวิชาการ (Technical Hearing) สำหรับโครงการที่มีข้อโต้แย้งในเชิงวิชาการ จำเป็นจะต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาจากภายนอกมาช่วยอธิบายและให้ความเห็นต่อโครงการ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต้องได้รับทราบผลดังกล่าวด้วย

การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผย ไม่มีการปิดบัง ทั้งฝ่ายเจ้าของโครงการและฝ่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากโครงการ ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน และแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบทั่วกัน

4) การร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งประชาชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนประชาชนในพื้นที่ อย่างที่กล่าวไปข้างต้น ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วม แม้แต่ในด้านของขั้นตอนของการมีส่วนร่วมหากประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมกันทำในทุกขั้นตอน

ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็จะทำให้โครงการ กิจกรรมสำเร็จไปด้วยดี แต่ถ้าบางขั้นตอนที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือขั้นตอนที่ต้องการมีวิชาชีพเฉพาะ แต่ไม่ได้รับการมีส่วนร่วมด้วยก็จะทำให้โครงการไม่ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน

5. ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชน

จินตวีร์ เกษมสุข (2554) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมมีความสำคัญ ดังนี้

- 1) ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดศึกษา และค้นคว้าหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ตลอดจนความต้องการของชุมชน
- 2) ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางนโยบายหรือแผนงาน โครงการหรือกิจกรรม เพื่อลดและแก้ไขปัญหา
- 3) ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมาย
- 4) ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการทำงานในโครงการต่าง ๆ ของชุมชน

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมนั้น จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก กล่าวคือ หากประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญกับกิจกรรม โครงการ หรือภารกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในชุมชนนั้น โดยทุกคนในชุมชนให้ความสำคัญโดยเข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมดำเนินงาน ร่วมแก้ไขเพื่อให้กิจกรรมดำเนินการไปด้วยดี ซึ่งความสำคัญของโครงการเป็นตัวบ่งบอกว่าถ้าทุกขั้นตอนมีประชาชนเข้ามาร่วมกันทำเป็นจำนวนมากเข้ามาร่วมทำในทุกขั้นตอน ถือว่าโครงการนั้นมีความสำคัญอย่างมากในชุมชน ประชาชนให้ความสนใจ แต่ถ้าทุกขั้นตอนมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อย แสดงให้เห็นว่าโครงการนั้นมีความสำคัญน้อย ประชาชนไม่ให้ความสำคัญ ดังนั้น จึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกัน ในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม

2.4 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่สำคัญ (key performance indicators) ในการวัดผลดำเนินการ ควรพิจารณาจากตัวชี้วัดซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพหรือความสำเร็จของการดำเนินงาน ตัวชี้วัดการดำเนินงานสำคัญ ควรครอบคลุมทั้ง “ประสิทธิภาพ” และ “ประสิทธิผล” ได้แก่

1) ประสิทธิภาพ (effectiveness) หมายถึง การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ ที่พึงปรารถนา นั่นคือผลการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นผลผลิต ผลกระทบ ผลลัพธ์ ได้ผลตรงตามผลที่คาดหวังไว้ และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ หรือผู้บริโภค

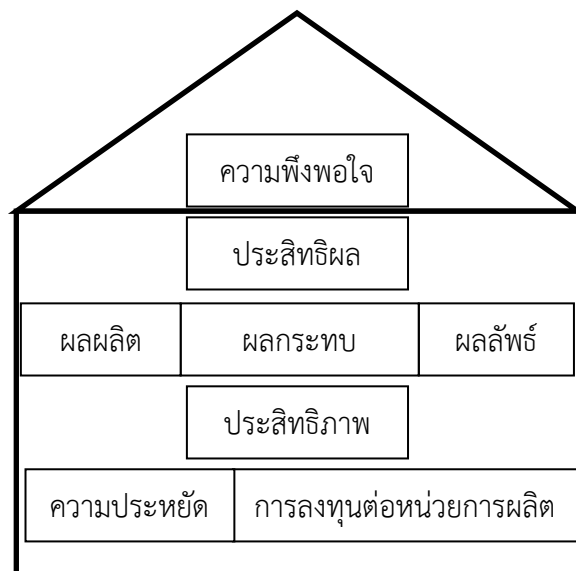
2) ประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ความสามารถในการใช้ทรัพยากรและกระบวนการปฏิบัติในการสร้างผลผลิตประสิทธิภาพสามารถพิจารณาได้ 2 ลักษณะ ได้แก่

ประสิทธิภาพในการประหยัด หมายถึง ความสามารถในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด หรือใช้อย่างคุ้มค่าก่อให้เกิดผลสูงสุด

ประสิทธิภาพในการผลิต หมายถึง ความสามารถในการลดค่าใช้จ่ายต่อหนึ่งหน่วยการผลิต ฟราย (Flynn, 1997 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547, หน้า 148) ได้เสนอว่า ตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานสำคัญ ประกอบด้วย ประสิทธิภาพ (effectiveness) หมายถึง การบรรลุผลสัมฤทธิ์ ความประหยัด (economy) หมายถึง การประหยัดทรัพยากร ประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง การสร้างผลผลิตสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1) ประสิทธิภาพเชิงการจัดสรร (allocative efficiency) ซึ่งเป็นการจัดสรรทรัพยากรที่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือความพึงพอใจสำหรับผู้บริโภค

2) ประสิทธิภาพเชิงผลิต (productive efficiency) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายต่อหนึ่งหน่วยการผลิต

ภาพที่ 2.1 แสดงประสิทธิภาพในการผลิต

เทอบอร์ด (Talbot, 1996 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2547, หน้า 148) ได้เสนอ คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่สำคัญในหน่วยงาน ดังนี้

ประสิทธิผล (68%)

การประหยัดทรัพยากร (14%)

การประหยัดและประสิทธิภาพ (10%)

ประสิทธิภาพ (8%)

ถ้ามีการจัดทำตัวชี้วัดการดำเนินงานและผลการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม และครอบคลุม เป้าหมายสารสนเทศจากตัวชี้วัด สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการติดตามกำกับปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมสนับสนุนจนเกิดมาตรฐานที่ต้องการ และนำไปสู่การพัฒนามาตรฐานที่สูงขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2 แนวคิดและหลักการติดตามและการประเมินผล

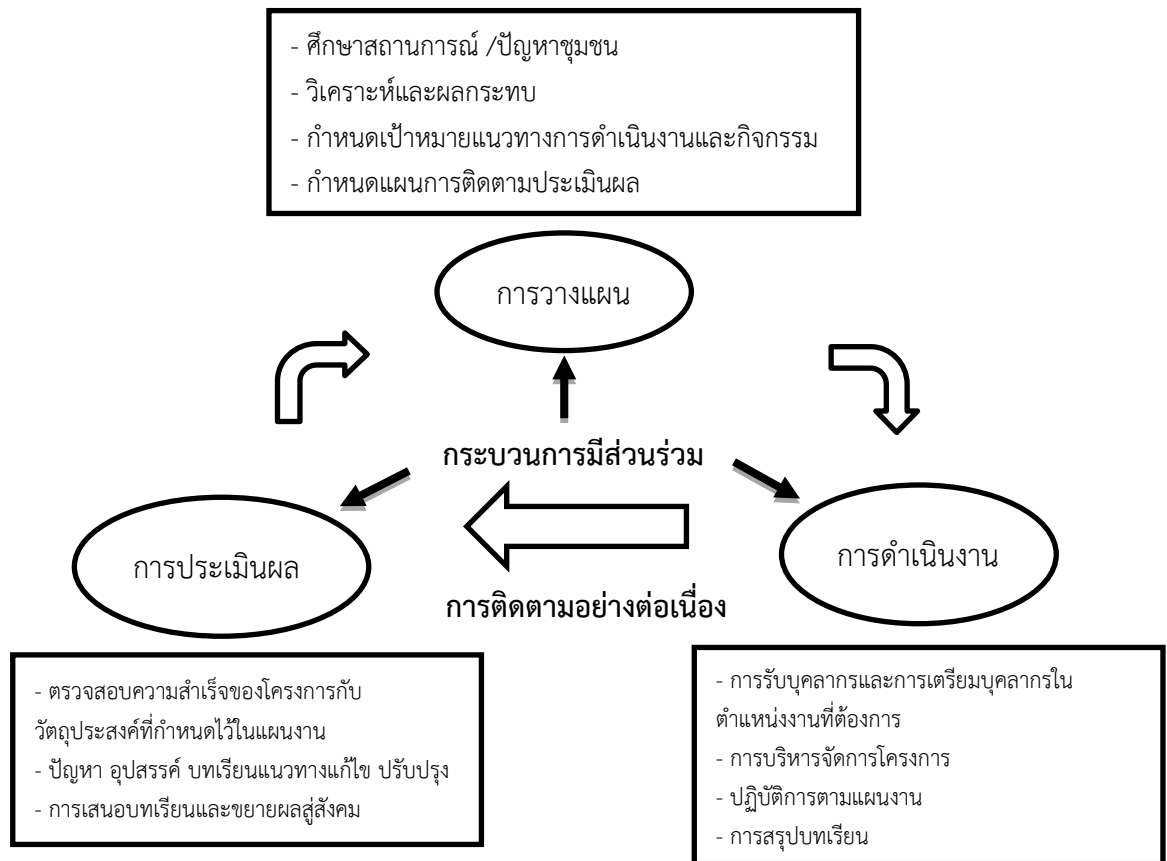
การติดตามและการประเมินผลเป็นหัวใจของการทำงานให้ประสบผลสำเร็จงานที่มีความซับซ้อน และต้องการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สูงยิ่ง ต้องมีการติดตามและประเมินผลที่จริงจัง การติดตามผล และประเมินผลที่ทรงพลังที่สุด คือ การติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจัดเป็น การประเมินผลแบบ “เอื้ออำนาจ” (empowerment evaluation) (อรุณี เวียงแสง และคณะ, 2548, หน้า 56)

การดำเนินการติดตามและประเมินผลไว้ 3 ประเด็น คือ

1. การใช้การดำเนินการติดตามและประเมินผลในการรวบรวม “วิธีการยอดเยี่ยม” (best practices) ซึ่งเป็นแนวคิดแบบจัดการความรู้วิธีการยอดเยี่ยมเหล่านี้ ถือเป็น “คลังความรู้” ที่มีทั้ง “ความรู้ในกระดาษ” (explicit knowledge) และ “ความรู้ในคน” (tacit knowledge) และสามารถนำไปดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง
2. การใช้การดำเนินการติดตามและประเมินผล เป็นเครื่องมือหรือกลไกสื่อสารสาธารณะ (public communication) ให้สาธารณะได้เข้าใจแนวคิดและวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนา
3. การประเมินผลในลักษณะ “การประเมินอย่างสมดุลและรอบด้าน” (balanced scorecard) คือ ไม่ใช่แค่ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบของโครงการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่ประเมินความสุขความพึงพอใจของผู้ดำเนินการโครงการ และที่สำคัญที่สุดประเมิน การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในขณะผู้ดำเนินการโครงการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการทั้งหมด

วงจรกระบวนการพัฒนาโครงการแบบมีส่วนร่วม (อรุณี เวียงแสง และคณะ, 2548, หน้า 58 -59)

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ของการติดตามงานการสรุปบทเรียนและการประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

2.4.3 แนวคิดและหลักการติดตามและประเมินผลแบบมีส่วนร่วม

การติดตามงานและการประเมินผลมักถูกนำมากล่าวพร้อมกันเป็น “การติดตามและการประเมิน” แต่โดยแท้จริงแล้วคำทั้ง 2 มีความหมายที่แตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2543, หน้า 128 - 135)

การติดตามงาน (monitoring) คือ ระบบการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนมากที่สุด ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุด ซึ่งจะมีการติดตามเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มดำเนินการโครงการจนสิ้นสุดโครงการ เพื่อการทบทวนการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมในประเด็นสำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก การใช้ทรัพยากรของโครงการ เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ มีคุณภาพเป็นอย่างไร ในประการที่ 2 การพิจารณากระบวนการ วิธีการทำงานว่ามีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่เพียงใดมีปัญห อุปสรรคที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง

การประเมินผล (evaluation) หมายถึง ในมุมมองของงานพัฒนาชุมชน คือ “การศึกษาว่า การดำเนินโครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขปัจจัยใด หากจะดำเนินการต่อไป น่าจะอย่างไรบ้าง” การประเมินผลจึงมุ่งเน้นเพื่อให้เห็นโครงการพัฒนา ได้ดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และการแสดงให้เห็นคุณภาพของโครงการ เช่น โครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมความเข้มแข็งของกลุ่ม/เครือข่าย ในการดำเนินงานโครงการ ได้เกิดกลุ่มองค์กรที่มีโครงสร้าง บทบาทหน้าที่องค์กร รวมทั้ง มีกฎระเบียบและแผนงานที่ชัดเจน มีการบริหารจัดการองค์กรที่โปร่งใส และได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน สมาชิกขององค์กร และชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม เป็นต้น

การติดตามและประเมินผลเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการควบคู่กันไป และมักจะเข้าใจ เป็นเรื่องเดียวกัน แท้ที่จริงแล้ว ทั้งสองกิจกรรมมีหน้าที่ต่างกัน แต่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด การติดตามเป็นกิจกรรมเชิงการบริการ ที่ผู้บริหารทุกระดับรับผิดชอบในการกำกับดูแลการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามแผน ทั้งในเรื่องทรัพยากร กระบวนการดำเนินงาน และกิจกรรม ตลอดจนผลที่เกิดขึ้น จากกิจกรรมต่าง ๆ

การติดตามผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยการให้ข้อมูลทั้งข้อดีข้อเสียแก่ฝ่ายบริหารโครงการทุกระดับ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหาร ทุกระดับสามารถปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและหามาตรการแก้ไขได้ทันเวลา หากเกิดความ ผิดพลาดหรือข้อขัดข้องใด ๆ ขึ้น การติดตามผลเป็นส่วนหนึ่งของระบบการให้สารสนเทศ เพื่อการบริหาร และเป็นกิจกรรมภายในโครงการเนื่องจากการติดตามงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ของการบริหารและเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริการที่ดี การติดตามผลจึงต้องกระทำโดยผู้รับผิดชอบ การดำเนินโครงการทุกระดับ(อคิด ริพัฒนา และเจมศักดิ์ ปิ่นทอง, 2546, หน้า 15 - 16)

การติดตามผลจำเป็นต้องมีระบบข้อมูลที่สามารถสะท้อนให้เห็นสถานะของการดำเนินงาน ความเคลื่อนไหวของงานได้อย่างเป็นปัจจุบัน ซึ่ง อำพล ทิมसार (2538, หน้า 53) ได้ระบุว่า มีทั้งระบบข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากภาคสนามด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ และระบบข้อมูลจากเอกสาร ด้วยเหตุนี้ หน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน จำเป็นต้องวางระบบข้อมูลที่จำเป็น ว่าต้องการข้อมูลในเรื่องใด จะจัดเก็บอย่างไร โดยพิจารณาถึงความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ด้วย

2.4.4 องค์ประกอบของการประเมิน

ทวีป ศิริศรี (2545) กล่าวถึง องค์ประกอบควบคู่กัน 2 ประการที่เป็นหัวใจของกระบวนการ ประเมิน คือ การวัด (Measurement) และการเปรียบเทียบ (Comparison)

การวัด เป็นกระบวนการกำหนดสถานภาพ (Status) และจำนวน (Amount) ของสิ่งต่าง ๆ การวัดวางอยู่บนพื้นฐานของตัวเลขและการพรรณนาที่มีความถูกต้อง เป็นรูปธรรม และนำไปใช้ ประโยชน์ได้ การวัดนำไปใช้ในการพรรณนาตัวแปรที่มีความสำคัญต่อสภาพที่ทำการประเมิน

การเปรียบเทียบ เป็นการนำผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเพื่อการตัดสิน (Judgement) ตามมาตรฐาน (Standards) หรือเกณฑ์ (Criteria) ที่กำหนดไว้ในการประเมินโครงการ เปรียบเทียบ จะเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบระหว่างจุดสิ้นสุดโครงการกับจุดเริ่มต้นของโครงการ ระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น (บรรทัดฐานหรือมาตรฐาน) ระหว่างโครงการนี้กับโครงการอื่น ที่คล้ายคลึงกันหรือระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่มุ่งหวัง (วัตถุประสงค์) การเปรียบเทียบจะมีการใช้ มาตรฐาน (Standards) เกิดขึ้น

การตัดสิน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดคุณค่า (Worth or Value) การตัดสิน เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับขอบเขตที่เป็นความแตกต่างในการเปรียบเทียบเป็นสำคัญ โดยวางอยู่บน พื้นฐานของประสบการณ์ความรู้ และความสามารถที่จะตรวจสอบความสัมพันธ์ได้อย่างเป็นวัตถุนิสัย (Objectively) ในการตัดสินซึ่งเป็นการกำหนดคุณค่านั้นจะเป็นการตัดสินใจว่าโครงการ (หรืออะไรก็ตาม) มีประโยชน์และเป็นที่พึงปรารถนาต่อบุคคลใด ๆ หรือไม่

2.4.5 วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายการประเมินผลโครงการ

วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายการประเมินผลโครงการ มักจะมีคำถามอยู่ตลอดเวลาว่าประเมินผลเพื่ออะไรหรือประเมินผลไปทำไม ปฏิบัติตามโครงการแล้วไม่มีการประเมินผลไม่ได้ หรือตอบได้เลยว่าการบริหารแนวใหม่หรือการบริหารระบบเปิด (Open System) นั้นถือว่าการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินผลโครงการ มีดังนี้

1) เพื่อสนับสนุนหรือยกเลิก การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจว่า ควรยกเลิกโครงการหรือสนับสนุนให้มีการขยายผลต่อไป โดยเฉพาะการมีโครงการใหม่ ๆ ยังมิได้จัดทำ ในรูปของโครงการทดลอง (Experimental) มีโอกาสจะผิดพลาดหรือล้มเหลวได้ง่าย ความล้มเหลวของโครงการ จึงมิใช่ความล้มเหลวของผู้บริหารเสมอไป ดังนั้น ถ้าเราประเมินผลแล้วโครงการนั้น สำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายไว้ก็ควรดำเนินการต่อไป แต่ถ้าประเมินผลแล้วโครงการนั้น มีปัญหาหรือมีผลกระทบเชิงลบมากกว่า เราก็ควรยกเลิกไป

2) เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามโครงการว่าเป็นไปตามที่กำหนด วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย หรือกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด

3) เพื่อปรับปรุงงาน ถ้าเรานำโครงการไปปฏิบัติแล้วพบว่า โครงการไม่ได้เสียทั้งหมด แต่ก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ เราควรนำโครงการนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โดยพิจารณาว่า โครงการนั้นบกพร่องในเรื่องใด เช่น ขาดความร่วมมือของประชาชน ขัดต่อค่านิยมของประชาชน ขาดการประชาสัมพันธ์ หรือสมรรถนะขององค์การที่รับผิดชอบต่ำ เมื่อเราทราบผลของการประเมินผลเราก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็น

4) เพื่อศึกษาทางเลือก (Alternative) โดยปกติในการไปปฏิบัตินั้น ผู้บริหารโครงการจะพยายามแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด จากโครงการอย่างน้อย 2 ทางเลือก ดังนั้น การประเมินผลจะเปรียบเทียบทางเลือกก่อนการตัดสินใจเลือกทางเลือกใดปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงให้น้อยลง

5) เพื่อขยายผล ในการนำโครงการไปปฏิบัติถ้าเราไม่มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง อาจจะไม่ทราบถึงผลสำเร็จของโครงการ แต่ถ้าเราประเมินผลโครงการเป็นระยะสม่ำเสมอ ผลปรากฏว่า โครงการนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ เราก็ควรจะขยายผลโครงการนั้นต่อไป แต่การขยายผลนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะขยายไปได้ทุกพื้นที่ การขยายผลต้องคำนึงถึงประชากร เวลา สถานที่ สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น โครงการปลูกพืชเมืองหนาวจะประสบความสำเร็จในพื้นที่ภาคเหนือ แต่ถ้าขยายผลไปยังภูมิภาคอื่น อาจจะมีได้ผลดีเสมอไป เพราะต้องคำนึงถึงลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เชื้อชาติ ค่านิยม ฯลฯ ดังนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ สิ่งที่น่าไปในพื้นที่หนึ่งอาจได้ผลดี แต่นำไปขยายผลในพื้นที่หนึ่งอาจไม่ได้ผล หรือสิ่งที่เคยทำได้ดีในช่วงเวลาหนึ่งอาจจะไม่ได้ผลดีในอีกช่วงเวลาหนึ่ง

2.4.6 ประเภทของการประเมินผลโครงการ

ประเภทของการประเมินผลโครงการเราสามารถจำแนกได้ว่าการประเมินผลโครงการมี 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

1) การประเมินผลโครงการก่อนดำเนินงาน (Pre-evaluation) เป็นการประเมินว่ามีความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการกำหนดให้มีโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ หรือไม่ บางครั้งเรียกการประเมินผลประเภทนี้ว่า การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) หรือการประเมินความต้องการที่จำเป็น (Need Assessment)

2) การประเมินผลโครงการขณะดำเนินงาน (On-going Evaluation) เป็นการประเมินผลโครงการเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Monitoring) และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ

3) การประเมินผลโครงการเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน (Post-evaluation) เป็นการประเมินว่าผลของการดำเนินงานนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้หรือไม่

4) การประเมินผลกระทบจากการดำเนินโครงการ (Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลโครงการหลังจากการสิ้นสุดการดำเนินโครงการหรือแผนงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลจากการมีโครงการหรือปัจจัยอื่น ๆ

นอกจากนี้ สตีฟเฟิลบีม ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินผล ดังนี้

1) การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

2) การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนการดำเนินการของโครงการ

3) การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุง แก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4) การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติระหว่างประเภท/ ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP Model ทั้ง 4 ประการ และประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ดังตารางที่ 2.1 (สมพิศ สุขแสน, 2545)

ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์การตัดสินใจและประเภทการประเมินแบบ CIPP Model

ความสัมพันธ์การตัดสินใจและประเภทการประเมินแบบ CIPP Model	
ประเภทการประเมิน	ประเภทการตัดสินใจ
การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions)
การประเมินปัจจัยเบื้องต้น/ตัวป้อน (Input Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้าง (Structuring Decisions)
การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementing Decisions)
การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions)

2.4.7 การติดตามและประเมินผล

การประเมินผลถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการบริหารงาน/โครงการ ซึ่งหลังจากได้ผ่านวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1) ติดตามผล (Monitoring) เป็นการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินงานการจัดสรรทรัพยากร (input) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทรัพยากรในโครงการ (input) กับผลผลิต (Output) ของโครงการร่วมกับปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงาน การติดตามผลเป็นเครื่องมือในช่วงการปฏิบัติงานของโครงการเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ว่าการส่งมอบปัจจัยการผลิต กำหนดการทำงาน การผลิตผลผลิต และการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ดำเนินการไปตามแผนที่วางไว้

2) การประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลในการปฏิบัติงาน (Performance evaluation) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงานว่ามีการใช้ทรัพยากร/ปัจจัยต่าง ๆ อย่างไร มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน ตามขั้นตอน ตามกฎเกณฑ์ และตามเวลาที่กำหนดหรือไม่ตลอดจนมีผลงานเป็นไปตามแผน ตามเป้าหมายหรือไม่ อาจเป็นการประเมินผลระหว่างการทำงาน (On-going evaluation) เป็นการประเมินถึงผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) หรือการประเมินผลภายหลังการทำงาน (Ex-post evaluation) เป็นการประเมินถึงผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (impacts)

2.5 กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560

กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม

จากการประมวลแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ และการศึกษาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นจากการประชุมคณะกรรมการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน และการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม 6 ด้าน ดังนี้

2.5.1 การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดการกับพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ได้แก่ การจัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ การติดป้ายสัญลักษณ์ การป้องกันพื้นที่อันตราย (พื้นที่เปลี่ยว พื้นที่ล่อแหลม) การจัดวางผังเมือง การออกแบบที่อยู่อาศัย และการจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีมาตรฐาน เพื่อเป็นการปิดกั้นโอกาสที่ผู้กระทำความผิดจะเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สิน รวมถึงการสร้างความสะดวกในการเฝ้าระวังและการติดตามผู้กระทำความผิดเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้น ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

1) สำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม คือ พื้นที่ที่เคยเกิดเหตุอาชญากรรม พื้นที่เสี่ยง เส้นทางเปลี่ยว และพื้นที่ที่ประชาชนรู้สึกหวาดกลัวหรือหวาดระแวงหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย

2) การวางนโยบายด้านการวางผังเมืองและการออกแบบอาคาร ควรให้การควบคุมมาตรฐานทางด้านประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม

3) การเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยง และจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม

4) การควบคุมพื้นที่รกร้าง วังเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและให้มีคนดูแลเฝ้าระวัง

5) การเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม

6) ติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดตั้งป้ายสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน รวมทั้งเป็นการข่มขู่ยังคนร้ายให้รู้สึกหวาดกลัว

7) เชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงานราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่ เพื่อง่ายต่อการสังเกตการณ์ และประเมินสถานการณ์ในการเข้าตรวจสอบพื้นที่ หากเห็นว่ามีความเสี่ยงในการก่อเหตุอาชญากรรมขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด สถิติในคดีอาชญากรรมที่ตำรวจรับแจ้งความลดลง (เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา/ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)

2.5.2 การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึง การสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรมประกอบด้วย 5 มาตรการ ดังนี้

1) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

2) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

3) สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

4) ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

5) จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมา

2.5.3 การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ หมายถึง การป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดที่อยู่ระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชน และผู้พ้นโทษทุกกลุ่ม (ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ผู้พ้นโทษจำคุก ผู้พ้นการคุมความประพฤติ ผู้ผ่านการฟื้นฟูฯ เด็กและเยาวชนที่พ้นการฝึกอบรม) กลับมากระทำผิดซ้ำอีกหลังจากพ้นโทษ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

1) จัดให้มีระบบติดตามผล ระบบการส่งต่อและการดูแลหลังพ้นโทษ พ้นการฝึกอบรม พ้นการคุมประพฤติ รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือผู้พ้นโทษ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรมการฟื้นฟูผู้กระทำผิดต่อไป

2) การพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมและการมีงานทำให้กับผู้พ้นโทษ ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้พ้นการคุมประพฤติ ผู้พ้นการฝึกอบรม (เด็กและเยาวชน) ให้สามารถประกอบอาชีพ และสามารถเลี้ยงชีพได้จริงในสังคม

โดยการฝึกวิชาชีพ จัดหาแหล่งเงินทุน จัดหาตำแหน่งงานจากภาคเอกชน โดยรัฐจะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้จ้างงานผู้พ้นโทษ ทั้งนี้ ภาครัฐอาจให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นพิเศษกับภาคเอกชนที่มีการจ้างงาน /รับผู้พ้นโทษเข้าทำงาน เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการจ้างงาน ครอบคลุมทุกพื้นที่

3) จัดกิจกรรม/โครงการเพื่อปรับเปลี่ยนความคิด ทักษะ ทักษะ พฤติกรรมและสร้างกำลังใจให้กับผู้พ้นโทษฯ เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะต่อสู้ ยืนหยัดในสังคมด้วยอาชีพที่สุจริต ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดกลับมากระทำผิดซ้ำ

4) รมรณรงค์ให้สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องขัง ผู้พ้นโทษ ผู้พ้นการฝึกอบรมผู้พ้นการคุมประพฤติ ให้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตปกติในสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำ

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด สถิติการกระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมลดลง เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา อันได้แก่ จำนวนคดีของเด็กและเยาวชนซึ่งกระทำผิดซ้ำ ที่ดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษมากกว่า 1 ครั้ง อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นการคุมประพฤติ

2.5.4 การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำความผิด

การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำความผิด หมายถึง การเฝ้าระวังกลุ่มบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด ผู้ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ผู้ประพฤติตนในลักษณะอันธพาล คนวิกลจริต เด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกระบบการศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจจะกระทำความผิดได้ ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

1) จัดให้มีการเฝ้าระวังบุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรมเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร

2) จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด

3) สร้างกลไกหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียน เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วสุม รวมทั้งเพิ่มมาตรการเชิงรุกเพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงก่อนที่จะกระทำผิด เช่น การเปิดพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุมประพฤติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการที่ดำเนินสำหรับกลุ่มเสี่ยงซึ่งมีโอกาสจะกระทำความผิด มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

2.5.5 การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ หมายถึง การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ได้รู้จักการป้องกันและระวังภัยด้วยตนเอง รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ถึงรูปแบบ วิธีการของภัยอาชญากรรม แนวทางป้องกันเพื่อระมัดระวังภัยอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น โดยเน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

- 1) จัดให้มีระบบเตือนภัยอาชญากรรมสำหรับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ
- 2) การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้กับประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเป็นเป้าหมายของอาชญากร อาทิ เด็ก สตรี คนชรา ในลักษณะหลากหลายรูปแบบ ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความรู้ในเรื่องของรูปแบบ/ลักษณะ/วิธีการในการก่ออาชญากรรม วิธีการระวังป้องกันตนเองและการช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบเหตุ
- 3) พัฒนาระบบศูนย์รับแจ้งเหตุ รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่หรือชุดปฏิบัติการที่มีความพร้อมสามารถตอบสนองการรับแจ้งเหตุเข้าไปช่วยเหลือและแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์
- 4) จัดให้มีระบบในการป้องกันอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพื่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบได้รับความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงทันเหตุการณ์

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กรมการปกครอง และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการเพื่อลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

2.5.6 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การพัฒนาองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในกระบวนการยุติธรรมให้รู้เท่าทันผู้กระทำความผิด รวมถึงการพัฒนาและส่งเสริมให้มีระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

- 1) การพัฒนาบุคลากรให้มีองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับตำแหน่งและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดความรู้และความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) จัดให้มีระบบต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดทำฐานข้อมูลสถิติ และข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในด้านการป้องกันอาชญากรรม เป็นต้น

3) บุคลากรและเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมโดยให้มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทักษะในการปฏิบัติงานและรู้ช่องทางในการติดต่อประสานงานที่เกี่ยวข้องและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร กรมการปกครอง และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้น จากปีที่ผ่านมา

2.6 การเทียบเคียงแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมของต่างประเทศ

2.6.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา

1) มีโปรแกรมศูนย์เด็กเยาวชนในครอบครัว (The Child-Parent Center) ในนครชิคาโก ให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่ด้อยโอกาสในเรื่องเด็กก่อนวัยเรียน การศึกษา และการดูแลครอบครัว โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงโปรแกรมเด็กก่อนวัยเรียนและปกครองดูแลบุตร ซึ่งจากการติดตามประเมินผล พบว่า เด็กที่ผ่านศูนย์นี้มีแนวโน้มที่จะถูกจับกุมต่ำกว่า ขณะเดียวกันมีแนวโน้มที่จะจบการศึกษาและมีงานมากกว่า

2) เมืองีกร The Washington Office on Latin America (ไม่ใช่ของภาครัฐ) ดำเนินการด้านวินัย และฝึกอบรม พัฒนาศักยภาพ เพื่อส่งเสริมให้รัฐบาล องค์การที่ไม่ใช่รัฐบาล และภาคประชาสังคมได้ทำงานร่วมกันในการจัดการปัญหาความรุนแรงและความมั่นคงในละตินอเมริกา โดยงานส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับแก๊งค์และการป้องกันความรุนแรงในหมู่เยาวชน

2.6.2 ประเทศอังกฤษและเวลส์

1) กำหนดนโยบายระดับชาติว่าด้วยการลดปัญหาอาชญากรรมตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 โดยมีข้อบังคับว่า องค์การส่วนท้องถิ่นจะต้องพัฒนาแผนการเป็นหุ้นส่วน เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม (Crime Reduction Partnerships) ร่วมกับตำรวจท้องถิ่นและภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งกำหนดโปรแกรมระดับชาติ ในลักษณะสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งเป้าหมายที่จะจัดการกับปัญหาอาชญากรรมเฉพาะประเภท เช่น การลักทรัพย์ในย่านที่อยู่อาศัย อาชญากรรมพื้นฐานทั่วไป และความรุนแรงในสถานศึกษา

2) กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายแบบหุ้นส่วนเพื่อลดอาชญากรรมและความไร้ระเบียบ (Crime and Disorder Partnerships) หรือเพื่อความปลอดภัยในชุมชน สำหรับเว็บไซต์นี้มีข้อมูลต่าง ๆ อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายใหม่ ๆ ในระดับชาติ ฐานข้อมูลการปฏิบัติที่มีประสิทธิผล ชุดเครื่องมือต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์และวารสารที่สามารถดาวน์โหลดได้ ลิงก์ไปยังแหล่งข้อมูลรางวัลสำหรับการป้องกันอาชญากรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ศูนย์การเรียนรู้ออนไลน์ และความประเมินความต้องการด้านเทคนิค รายงานการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชุมชน กระดานสนทนา แหล่งข้อมูลย่อยที่ให้ข้อมูลและความช่วยเหลือต่างๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือความปลอดภัยท้องถิ่น 25 หัวข้อ ลิงก์ไปยังเว็บไซต์ของสถาบันทางการศึกษารัฐบาลกลาง กลุ่มท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ และกลุ่มอาสาสมัคร

2.6.3 ประเทศแคนาดา

1) กำหนดยุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม (National Prevention Strategy) มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 โดยสำนักงานป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ (National crime Prevention Center) สังกัดกระทรวงความปลอดภัยสาธารณะ (Ministry of Public Safety) มีบทบาทสนับสนุนโปรแกรมต่าง ๆ ของท้องถิ่นผ่านการจัดสรรงบประมาณ พร้อมกำหนดประเด็นปัญหาและเป้าหมายที่ต้องการเป็นการเฉพาะ ปัจจุบันประเด็นที่ให้ความสำคัญ คือ ยาเสพติด และเรื่องการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรม

2) แคว้นควิเบก มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาในปี ค.ศ. 2000 ภายหลังการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรม ซึ่งภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ คณะกรรมการชุดนี้ ประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ ตำรวจ องค์กรท้องถิ่น และภาคประชาสังคม

3) ดำเนินโครงการนำร่อง เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนใน 6 เมือง โดยเป็นการประเมินข้อมูลที่ไต่ห้สทางภูมิศาสตร์กับข้อมูลอาชญากรรมของตำรวจ ซึ่งช่วยแยกชุมชนที่มีอาชญากรรมสูงหรือต่ำ อาชญากรรมโดยเยาวชน เส้นทางการกระทำความผิดและแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมในเมืองดังกล่าว ทั้งนี้ ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแคนาดา และส่วนป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ

2.6.4 ประเทศชิลี

1) กำหนดยุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยความปลอดภัยสาธารณะ (National Public Safety Strategy) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งทำงานแบบหุ้นส่วนร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพัฒนาสังคม กระทรวงกลาโหม กระทรวงการวางแผน และสำนักงานว่าด้วย

สตรีและเด็กแห่งชาติ โดยสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และมี Subsecretaria del Interior และ Division de Seguridad Publica ภายใต้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยประสานงาน

2) กระทรวงยุติธรรมประสานความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย อาทิ โปรแกรม Programa de Seguridad Urbana ณ มหาวิทยาลัย Hurtado University เพื่อประเมินโปรแกรมต่าง ๆ ในระดับชาติ และจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรด้านความปลอดภัยของเมือง นอกจากนี้ ศูนย์ศึกษาความปลอดภัยประชาชนของมหาวิทยาลัยชิลี มีหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรและระดับปริญญาโท รวมถึงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพในด้านการกระทำผิดของเยาวชน มาตรการแทรกแซง และป้องกันอาชญากรรมระดับท้องถิ่นและชุมชน

2.6.5 ประเทศสวีเดน

มีคณะกรรมการระดับชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม (National Council for Crime Prevention) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1974 ซึ่งมีหน้าที่นำยุทธศาสตร์ป้องกันอาชญากรรม ไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโปรแกรมต่าง ๆ และประเมินผลลัพธ์ของโปรแกรม

2.6.6 ประเทศออสเตรเลีย

1) รัฐบาลกลางได้เริ่มโปรแกรมป้องกันอาชญากรรมระดับชาติ (National Crime Prevention Programme) ในปี ค.ศ. 1997 โดยใช้งบประมาณ 38 ล้านเหรียญออสเตรเลีย ในการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย การทำวิจัย และการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ ทั้งนี้ โครงการล่าสุดที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการสูงสุด คือ โปรแกรมระดับชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งเป็นโครงการที่ริเริ่มโดยนายกรัฐมนตรีในปี ค.ศ. 2004 โดยสนับสนุนเงินจำนวน 65 ล้านเหรียญออสเตรเลีย ให้กับโครงการในระดับท้องถิ่น และโครงการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประชาชนระดับรากหญ้านี้ ห้วงระยะเวลา 4 ปี

2) รัฐบาลออสเตรเลียร่วมกับสถาบันอาญาวิทยาแห่งออสเตรเลีย ซึ่งเป็นองค์กรวิจัยพัฒนา โปรแกรมป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการติดตามและประเมินผลโครงการ นอกจากนี้ รัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณแก่โครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเด็นต่าง ๆ อาทิ มาตรการป้องกันในเบื้องต้น การตรวจตราควบคุม ความรุนแรงต่อผู้หญิง และการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนของชาวอะบอริจิน และกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Attorney General) ได้มีการศึกษาประเด็นสำคัญด้านยุทธศาสตร์ป้องกัน ภายใต้ชื่อ เส้นทางสู่การป้องกัน (Pathway to Prevention) ซึ่งก่อให้เกิดโปรแกรมต่าง ๆ มากมายในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น

3) รัฐวิกตอเรีย มียุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรม อาทิ ยุทธศาสตร์ในการสร้างความปลอดภัยในชุมชน ค.ศ. 2002 – 2005 ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงาน กระทรวงยุติธรรม กระทรวง

สาธารณสุข สถานศึกษา สำนักงานตำรวจ และหน่วยงานระดับท้องถิ่น ตลอดจนชุมชนท้องถิ่น ในส่วนรัฐนิวเซาท์เวลส์ เซาธ์ออสเตรเลีย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในลักษณะคล้ายกับภายในรัฐของตน

4) รัฐนิวเซาท์เวลส์ ได้จัดทำเว็บไซต์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานข้อมูลกลางแบบออนไลน์ เกี่ยวกับเครื่องมือ ทรัพยากรในการดำเนินงานและแหล่งเงินทุน

2.6.7 ประเทศเยอรมนี

มีคณะกรรมการป้องกันอาชญากรรมแห่งแคว้นโลเวอร์แซกโซนี ทำหน้าที่ลดปัญหา อาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำให้ประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต โดยดำเนินโครงการ เพื่อสนับสนุนนโยบายระดับรัฐเน้นประเด็นความปลอดภัยของชุมชนด้วยการกำหนดมาตรฐาน ในการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ เพื่อป้องกันอาชญากรรม (มาตรฐานเบคคาเรีย – the Beccaria Standards) อาชญากรรมจากความเกลียดชัง (hate crime) และการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติของรัฐ เพื่อลดความรุนแรงต่อสตรี

2.6.8 ประเทศเม็กซิโก

1) รัฐ Queretaro กำหนดให้ภารกิจการป้องกันอาชญากรรมอยู่ภายใต้กระทรวง ความปลอดภัยสาธารณะ (Ministry of Public Safety) โดยจัดทำแผนความปลอดภัยระดับจังหวัด ในปี ค.ศ. 2004 มีระยะเวลา 5 ปี ภายใต้ชื่อ (Order, Safety and justice) 2004 – 2009 ซึ่งมีการประสานการดำเนินงานแบบหุ้นส่วนกับกระทรวงต่างๆ และมีการถอดยุทธศาสตร์ รวมถึง คำแนะนำเพื่อการป้องกันอาชญากรรม

2) เมืองคอร์ทิมาโซของรัฐและองค์กรระดับประเทศ เช่น สถาบันเพื่อความมั่นคงและ ประชาธิปไตย (Institute for Security and Democracy-INSYDE) ที่ส่งเสริมการปฏิบัติงาน ที่มีประสิทธิภาพด้านตำรวจ โดยให้ความเคารพต่อสิทธิของประชาชน และอาศัยต้นแบบเรื่อง ความพร้อมรับการตรวจสอบและการตำรวจแนวปฏิบัติใหม่ ๆ ให้กับตำรวจ และประชาธิปไตย โดยได้จัดอบรมเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบการกระทำ ที่เป็นการละเมิด จัดทำคู่มือการฝึกอบรมให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเชิงเทคนิค ส่วน Democracia , Derechos Humanos y Seguridad (DHSS) ทำหน้าที่สนับสนุนการพัฒนา ยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการอบรมตำรวจ

2.6.9 ประเทศไนจีเรีย

รัฐ Lagos ได้ออกกฎหมายจัดตั้งกองทุนความปลอดภัยแห่งรัฐ Lagos เมื่อปี ค.ศ. 2007 ซึ่งเป็นความร่วมมือแบบหุ้นส่วนระหว่างรัฐกับเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกัน อาชญากรรมกับภาคประชาสังคม โดยมีการประเมินความเป็นไปได้ และติดตามตรวจสอบโครงการ

ต่าง ๆ พร้อมทั้งความต้องการในด้านต่าง ๆ ตลอดจนสนับสนุนการฝึกอบรมและการระดมทุน เพื่อให้เกิดการริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ

2.6.10 ประเทศแอฟริกาใต้

1) มียุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม (National Crime Prevention Strategy - NCPS) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 2 หลักการ คือ 1) ปัญหาอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม และ 2) ความสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนเพื่อต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม และในปี ค.ศ. 1988 รัฐบาลได้ให้การรับรองสมุดปกขาวว่าด้วยความปลอดภัยและความมั่นคง (White Paper on Safety Security) ซึ่งสนับสนุนการขับเคลื่อน NCPS ด้วยการกำหนดบทบาทหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล มีคณะกรรมการระดับชาติว่าด้วยความปลอดภัยและความมั่นคงภายใต้กระทรวงความปลอดภัยและความมั่นคง ทำหน้าที่ในการตรวจติดตามสำนักงานตำรวจแห่งแอฟริกาใต้ (South African Police Service) และนำหลักการต่าง ๆ ใน NCPS ไปสู่การปฏิบัติ ส่วนกลุ่มภารกิจด้านกระบวนการยุติธรรมเพื่อป้องกันอาชญากรรมและความมั่นคง (The Justice Crime Prevention and Security Cluster) จะทำหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรมในต่างประเทศ โดยโครงสร้างของกลุ่มภารกิจนี้ ประกอบด้วยระดับชาติและระดับจังหวัด ที่ทำหน้าที่ด้านความมั่นคง การบังคับใช้กฎหมาย และการป้องกันอาชญากรรม

2) มีโปรแกรมเพื่อเมืองที่ปลอดภัย (The Safer Cities Programme) ของ UN-Habitat จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1998 ซึ่งโปรแกรมนี้นอกจากจะสนับสนุนการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อป้องกันอาชญากรรมแบบครอบคลุม ยังมีการจัดประชุมระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาคในแอฟริกาและละตินอเมริกาในช่วง 12 ปี โดยเป็นตัวเชื่อมนายกเทศมนตรีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากที่ต่าง ๆ เพื่อมาแลกเปลี่ยนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมในระดับท้องถิ่น ความปลอดภัยของผู้หญิง เยาวชน กลุ่มเสี่ยง และการมีส่วนร่วมของเยาวชนในโปรแกรมและโครงการต่าง ๆ

3) มีศูนย์เพื่อการยุติธรรมและการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในประเด็นที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ได้พัฒนาเครื่องมือในการฝึกอบรม ตลอดจนการวิจัยและประเมินผลโครงการ นอกจากนี้ ได้มีศูนย์วิจัยด้านวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมซึ่งร่วมมือกับกระทรวงต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและระดับรัฐ โดยให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาแนวทางและชุดเครื่องมือป้องกันอาชญากรรม ออกแบบและขับเคลื่อนโปรแกรมในระดับพื้นที่ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนายุทธศาสตร์ของตนเอง จัดสัมมนาเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี และจัดโปรแกรมฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์กรท้องถิ่นและรัฐบาลระดับรัฐ

2.6.11 ประเทศญี่ปุ่น

มีแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี เพื่อสร้างสังคมที่ต่อต้านอาชญากรรม (Action Plan to Create a Crime-Resistant Society) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 5 ประการและมีเป้าหมายปฏิบัติ 148 เรื่อง เช่น มาตรการทางสังคม มาตรการระดับชุมชน และมาตรการระดับสถานการณ์ เพื่อสนับสนุนครอบครัวและชุมชนเพื่อลดการกระทำผิดของเยาวชนและกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันมากขึ้น มีกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อจัดการปัญหาอาชญากรรมไซเบอร์ และอาชญากรรมที่มีลักษณะจัดตั้งเป็นองค์กร แผนฉบับนี้อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยได้รับความร่วมมือจากกระทรวงต่าง ๆ

2.6.12 ประเทศโมร็อกโก

มีแผนปฏิบัติการด้านความมั่นคงระยะ 4 ปี ซึ่งมีกิจกรรมทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพให้กับหน่วยงานตำรวจผ่านการปรับปรุงให้ทันสมัยและฝึกอบรมตลอดจนกระจายอำนาจและทรัพยากรในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินงานตอบสนองต่อความต้องการในระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ มีการพัฒนาสถานีตำรวจที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง ตลอดจนเพิ่มความร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับกระทรวงต่าง ๆ และภาคเอกชน

2.6.13 ประเทศสกอตแลนด์

มีแผนยุทธศาสตร์เพื่อลดปัญหาความรุนแรง (Strategic Violence Reduction Plan) ระยะ 10 ปี โดยมีหน่วยปฏิบัติการลดความรุนแรงแห่งสกอตแลนด์ (Scottish Violence Reduction Unit) รับผิดชอบแผนดังกล่าว อยู่ภายใต้กระทรวงยุติธรรมและสำนักงานตำรวจ และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้บังคับบัญชาการตำรวจเขตเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมุ่งเป้าไปที่การลดความรุนแรงเป็นการถาวรและยั่งยืน แผนนี้ได้รับการถ่ายทอดไปยังองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้บริหารด้านสาธารณสุขในระดับพื้นที่ หัวหน้างานด้านความปลอดภัยในชุมชน องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐที่สำคัญ และหน่วยงานอื่น ๆ กิจกรรมที่เกิดขึ้น ได้แก่ การริเริ่มให้เกิดการหารือกัน การให้ความรู้แก่หน่วยงานวางแผนในระดับท้องถิ่น และกระตุ้นสร้างความเข้มแข็งให้กับกระบวนการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการป้องกันความรุนแรงร่วมกัน

2.6.14 ประเทศบูร์กินาฟาโซ

มีแผนปฏิบัติระดับชาติเพื่อต่อต้านการค้าเด็กภายในประเทศและข้ามพรมแดน (ค.ศ. 2004 - 2008) ซึ่งมียุทธศาสตร์ระดับชาติที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชนกลุ่มเสี่ยง

2.6.15 ประเทศจาเมกา

มียุทธศาสตร์ในการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศ ค.ศ. 2010 – 2014 ซึ่งได้รับการพัฒนาโดยองค์กรหรือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Agency for

International Development) โดยมุ่งไปที่ประเด็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป้าหมายแรกของยุทธศาสตร์นี้ คือ การสร้างความเข้มแข็ง และความเปราะบางต่อปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป้าหมายที่สองของยุทธศาสตร์นี้ คือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับตำรวจชุมชนและภาคประชาคม เพื่อให้สามารถดำเนินการร่วมกันได้แบบหุ้นส่วน

2.6.16 ประเทศฮังการี

มียุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมปี ค.ศ. 2003 และได้รับมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ ภายใต้การกำกับของหน่วยงานป้องกันอาชญากรรม กระทรวงยุติธรรม ทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เป้าหมายในการป้องกันถูกจัดลำดับไว้ 5 ประการคือ 1) การกระทำผิดของเยาวชน 2) อาชญากรรมในเมือง 3) ความรุนแรงในครอบครัว 4) การตกเป็นเหยื่อ และ 5) การกระทำผิดซ้ำโดยคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานหลัก อาทิ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงที่อยู่อาศัย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจ สำนักงานราชทัณฑ์ องค์การส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา โบสถ์ และองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ

2.6.17 ประเทศอินโดนีเซีย

มีมูลนิธิป้องกันอาชญากรรมแห่งอินโดนีเซีย ทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการป้องกันอาชญากรรมกับกระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน กระทรวงการสังคม กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงมหาดไทย

2.6.18 ประเทศนอร์เวย์

1) สำนักงานตำรวจจะเป็นหน่วยงานกลางในการป้องกันอาชญากรรม ขณะเดียวกันรัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ เพื่อให้คำแนะนำด้านการป้องกันแก่สำนักงานตำรวจและหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการดำเนินโครงการต่าง ๆ ในนามของหน่วยงานเหล่านั้น

2) ประเทศนอร์เวย์และประเทศเซอร์เบีย ได้ร่วมกันดำเนินงานภายใต้โปรแกรมให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคแบบระยะยาว โดยมีกิจกรรม อาทิ การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจของเซอร์เบียและนอร์เวย์ มีการศึกษาดูงานด้านปฏิบัติในนอร์เวย์ นอกจากนี้ มีโปรแกรมพี่เลี้ยงระหว่างตำรวจนอร์เวย์กับตำรวจเซอร์เบียและเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่น (การพัฒนาแนวทางปฏิบัติและความสัมพันธ์ ที่ดีระดับตำรวจกับชุมชน)

2.6.19 ประเทศฟิลิปปินส์

มีแผนประจำปีเพื่อป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติในปี ค.ศ. 2004 ภายใต้การกำกับของสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ โดยแผนดังกล่าวเป็นการผสมผสานระหว่างกิจกรรมและยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานสำหรับภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการยุติธรรม หน่วยงาน

ของรัฐในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ขณะเดียวกันมีคณะกรรมการด้านเทคนิค และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจที่ทำหน้าที่ประสานดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

2.6.20 ประเทศบราซิล

1) มีโปรแกรมระดับชาติเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะและประชาชน (National Programme for Public Security and Citizenship - PRONASCI) ในปี ค.ศ. 2007 ซึ่งเป็นโปรแกรมใหม่ด้านความปลอดภัยสาธารณะ ภายใต้การกำกับของกระทรวงยุติธรรม และมีกิจกรรมด้านโครงสร้างหน่วยงาน (อาทิ ปรับปรุงสำนักงานตำรวจและระบบเรือนจำให้มีความทันสมัย รวมถึงการอบรมเจ้าหน้าที่) และโครงการในระดับท้องถิ่น 94 โครงการ เป็นการดำเนินงานผ่านความร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับกระทรวงต่าง ๆ กลุ่มเป้าหมายหลักของโปรแกรม คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยสาธารณะ เยาวชน ครอบครัว จำนวนกว่า 3.5 ล้านคน และลดอัตราการเกิดฆาตกรรมจาก 29 คดี ต่อประชากร 100,000 คน เป็น 12 คนต่อประชากร 100,000 คน ภายใน 4 ปี

สำหรับโปรแกรมในระดับท้องถิ่นมุ่งเข้าไปที่เมืองใหญ่ โดยสนับสนุนงบประมาณใน 3 ทางด้วยกัน

โปรแกรม “พื้นที่แห่งความสงบสุข” มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการบริหารงานแบบบูรณาการ และแบบหุ้นส่วนระหว่างหน่วยงานระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงตำรวจ และภาคประชาสังคม (สำนักงานบริหารเมืองแบบบูรณาการ – office of Integrated City Management) มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมมือเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ ซึ่งจะเป็นเวทีในการหารือเกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะ กำหนดกลไกในการเพิ่มความรู้ให้กับสาธารณะเกี่ยวกับบทบาทและสิทธิของประชาชน ให้เงินรางวัลใจแก่เยาวชนกลุ่มเสี่ยงผ่านโครงการต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรม ให้ความช่วยเหลือแก่เหยื่อความรุนแรงที่เป็นผู้หญิง จัดการอบรมด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่ผู้พิพากษา อัยการ และนักพิทักษ์สาธารณะ และจัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านความยุติธรรมและจัดการความขัดแย้งจำนวน 10 แห่ง

โปรแกรม “การบูรณาการครอบครัวและเยาวชน” ได้แก่ ให้ความช่วยเหลือและฝึกอบรมเยาวชนที่เคยผ่านสถานการณ์ความรุนแรงในเมืองและครอบครัว ผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรม (โครงการ “พลเมืองเกื้อหนุน Citizen Reservist” สำหรับเยาวชนที่เพิ่งผ่านการเป็นทหารเกณฑ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม โครงการ “ผู้หญิงเพื่อสันติ – Women of Peace” เพื่อฝึกอบรมด้านการเป็นพลเมืองดี สิทธิมนุษยชน และทักษะความเป็นผู้นำแก่ผู้หญิงที่อยู่พื้นที่ที่มีความเสี่ยงจะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และความรุนแรง โครงการด้านการศึกษาเพื่อยกระดับการศึกษาของผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมและเรือนจำ โครงการ “แต้มสีพลเมืองที่ดี – Painting freedom , Painting citizenship” สำหรับผู้ต้องขัง เพื่อผลิตอุปกรณ์กีฬาสำหรับโรงเรียน และให้มีทักษะการทำงานเมื่อปล่อยตัว)

โปรแกรม “ความปลอดภัยและศักยภาพสังคม –safety and socialability” มุ่งเรื่องการฟื้นฟูพื้นที่เมืองและแหล่งชุมชนเสื่อมโทรมร่วมกับกระทรวงบริหารจัดการเมือง (Ministry of Citizen) โครงการด้านการศึกษาในชุมชนเป้าหมายร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ โครงการด้านวัฒนธรรม อาทิ การจัดให้มีห้องสมุดพิพิธภัณฑสถาน และพื้นที่สำหรับเยาวชน โดยมุ่งเข้าไปในพื้นที่ที่ด้อยโอกาส

2) มียุทธศาสตร์ในการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยรัฐบาลกลางของบราซิลได้ริเริ่มการรณรงค์เพื่อความรู้แก่สังคม มีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมกิจกรรมที่ดำเนินการ ได้แก่ การให้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการบริการต่าง ๆ มีศูนย์รับเรื่องให้กับเหยื่ออาชญากรรมแบบ 24 ชั่วโมง จัดประชุมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้หญิง เพื่อให้เกิดการอภิปรายและความตระหนักในเรื่องนี้มากขึ้น

3) มีศูนย์การศึกษาความปลอดภัยสาธารณะ (The Centre for Studies on Public Safety- CRISP) มหาวิทยาลัย Federal University of Minas Gerais จัดทำแผนที่อาชญากรรมสำหรับเมือง Belo Horizonte และรัฐ Minas Gerais ซึ่งเป็นการประมวลข้อมูลจากทหารและตำรวจบ้าน กระทรวงสาธารณสุข ฐานข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลสำรวจมโนต่าง ๆ ทั้งนี้ มีการดำเนินงานในลักษณะเดียวกันนี้ ในเมืองอื่นของบราซิลและภายในรัฐ Minas Gerais โดยศึกษาประเด็นที่เฉพาะเจาะจง อาทิ ฆาตกรรม คดียาเสพติด ความรุนแรงในครอบครัว และการปล้นทรัพย์ นอกจากนี้ ได้ดำเนินการพัฒนาระบบการวิเคราะห์ข้อมูล จัดโปรแกรมฝึกอบรมการประเมินผลโปรแกรมป้องกันฆาตกรรมในหมู่เยาวชน ภายใต้ชื่อ รักษาตัวรอด (Fica Vivo-Stay Alive)

4) เมืองคักร Brazilian Forum on Public Security และ The Instituto Sou da Paz ซึ่งเป็นองค์กรที่มีใช้ของรัฐ ทำงานหน้าที่ฝึกอบรมร่วมกับตำรวจและหน่วยงานอื่น ๆ ในมิติการป้องกันอาชญากรรม

5) เมือง Diadema ในเซาเปาโลของบราซิล ได้เริ่มใช้ระบบ GIS ในปี ค.ศ. 2000 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายความปลอดภัยสาธารณะและการป้องกันอาชญากรรม และมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ของเมือง คือ สำนักนโยบายสังคมและความปลอดภัยสาธารณะ (Municipal Department of Social Policies and Public Security) เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์ ติดตาม และวางแผน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันต่าง ๆ

2.6.21 ประเทศฝรั่งเศส

เมืองคักร The European for Urban Safety ซึ่งดำเนินการกับเมืองต่าง ๆ ในยุโรป ละตินอเมริกา และแอฟริกา เพื่อพัฒนานโยบายและการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรระดับภูมิภาคหลายองค์กรเป็นสมาชิกขององค์กรสหชาติประชาชาติ ในเครือข่ายด้านการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมอาญา

2.6.22 ประเทศสเปนและประเทศโคลอมเบีย

มีศูนย์เฝ้าสังเกตการณ์ของเมือง ขณะที่ยังบางแห่งเป็นระดับอนุภาค (ศูนย์เฝ้าสังเกตการณ์นโยบายด้านความมั่นคงระดับภูมิภาค ณ อิตาลี) บางแห่งเป็นระดับชาติ เน้นประเด็นความปลอดภัยในภาพรวม โดยมีเป้าหมายหลักคือการให้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ มีความครอบคลุมมากกว่าข้อมูลของตำรวจ โดยเก็บจากภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มิชอบกฎหมาย กึ่งภาครัฐ หรือภาคเอกชน เทศบาล หน่วยงานการขนส่ง การเคหะ ผู้ถือครองที่ดิน ภาคธุรกิจ นักลงทุน และอื่น ๆ ทั้งนี้ ส่วนมากจะพัฒนาและใช้ระบบข้อมูลที่อ้างอิงภูมิศาสตร์ รวมถึงข้อมูลอาชญากรรม การสำรวจความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมและแบบสำรวจการรายงานการกระทำผิดด้วยตนเอง ตลอดจนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และการประชุมผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจองค์เกี่ยวกับอาชญากรรมและความรุนแรงในท้องถิ่น

เมืองโบโกตา เมืองหลวงของประเทศโคลอมเบีย ได้จัดตั้งศูนย์เฝ้าสังเกตการณ์จำนวนหลายแห่ง ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1995 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ในการลดอัตราการตายจากปัญหาความรุนแรงและส่งเสริมความปลอดภัยให้กับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นศูนย์เฝ้าสังเกตการณ์ความรุนแรงอาชญากรรม (SUIVD) การเฝ้าสังเกตการณ์สาธารณะ และระบบการขนส่ง ซึ่งช่วยให้เมืองมีความเข้มแข็งด้านองค์ความรู้และการควบคุมผ่านการติดตามและประเมินผลนโยบายอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนวิเคราะห์แนวโน้มของปัญหาอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 2.2 แสดงแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกันของต่างประเทศ

การดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม	ประเทศที่ดำเนินงาน
1. กำหนดนโยบาย และแผนงานระดับชาติ ว่าด้วยการลดปัญหาอาชญากรรม โดยมีข้อบังคับว่าหน่วยงานของรัฐ และองค์กรส่วนท้องถิ่นจะต้องพัฒนาแผนการเป็นหุ้นส่วนเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม	ประเทศอังกฤษและเวลส์ / ประเทศแคนาดา / ประเทศชิลี / ประเทศสวีเดน / ประเทศออสเตรเลีย / ประเทศเยอรมนี / ประเทศเม็กซิโก / ประเทศแอฟริกาใต้ / ประเทศสกอตแลนด์ / ประเทศญี่ปุ่น / ประเทศโมร็อกโก / ประเทศบูร์กินาฟาโซ / ประเทศจาเมกา / ประเทศฮังการี / ประเทศฟิลิปปินส์
2. จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ	ประเทศนอร์เวย์
3. กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำเว็บไซต์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อความปลอดภัยในชุมชน	ประเทศอังกฤษและเวลส์ / ประเทศออสเตรเลีย

การดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม	ประเทศที่ดำเนินงาน
4. ดำเนินโครงการนำร่อง เพื่อวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในชุมชน	ประเทศแคนาดา
5. เริ่มโปรแกรมป้องกันอาชญากรรมระดับชาติ และโครงการสนับสนุนด้านการป้องกันอาชญากรรม	ประเทศออสเตรเลีย / ประเทศแอฟริกาใต้ / ประเทศนอร์เวย์ / ประเทศบราซิล
6. รัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณแก่โครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเด็นต่าง ๆ อาทิ มาตรการป้องกันในเบื้องต้น การตรวจตราควบคุม ความรุนแรงต่อผู้หญิง และการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน	ประเทศออสเตรเลีย / ประเทศบราซิล

ผลการศึกษาวิจัย แนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของการป้องกันอาชญากรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำโครงการศึกษาวิจัยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า หลายหน่วยงานได้มีการปฏิบัติโดยการจัดกิจกรรม/โครงการที่เป็นการป้องกันอาชญากรรมอยู่แล้ว จึงได้รวบรวมตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี ที่สำนักงานยุติธรรมจังหวัดสามารถศึกษาเพื่อเป็นต้นแบบการดำเนินงานของแต่ละพื้นที่ได้ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
ด้านที่ 1 การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม	สนับสนุนให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนร่วมกันพิจารณา “จุดเสี่ยง” ในพื้นที่
	ติดตั้งกล้อง CCTV และให้มีศูนย์ควบคุม/เชื่อมโยงระบบกล้องวงจรปิด CCTV หรือจัดให้มีสายตรวจจรจรยนต์ที่ติดตั้งกล้อง CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เพิ่มศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรม
	ปรับสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ ในบริเวณจุดเสี่ยงให้มีแสงสว่างเป็นพื้นที่เฝ้าระวังเห็นได้ชัดเจน

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
	กำหนดจุดตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตู้แดง) สายตรวจอปพร./ชุมชน สำหรับตรวจตราตลอด 24 ชั่วโมง โดยเน้นบริเวณพื้นที่เสี่ยง พื้นที่ที่มีการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น ศาลาพักผู้โดยสาร จัดตั้งด่านตรวจในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์
ด้านที่ 2 การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน	กำหนดให้มีรัฐธรรมนูญตำบลที่เป็นกติกาเพื่อให้สมาชิกในชุมชนมีแนวปฏิบัติร่วมกัน และในกรณีที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้นในชุมชน สมาชิกชุมชนจะตักเตือนผู้กระทำผิดด้วยตนเอง (ถือเป็นกระบวนการไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการ) การบูรณาการความร่วมมือการป้องกันอาชญากรรมระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และชุมชน เพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็งต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม สร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน รวมถึงขอความร่วมมือในการดูแลตรวจตรา แจ้งเบาะแสอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำหนดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตำบล โดยจัดเวทีประชาชนในการแสวงหาแนวทางพัฒนาตำบล กำหนดให้มีมาตรการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เป็นวาระที่สำคัญในการพัฒนา จัดตั้งเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาในชุมชน (เวทีประชาชน) จัดกิจกรรมค้นหาทนายในชุมชน โดยกำหนดให้มีพื้นที่สาธารณะในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมถกประเด็นปัญหาสาธารณะในพื้นที่ จัดตั้งอาสาสมัครเพื่อทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ เพื่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ (ปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กและ

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
	เยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์) โดยตั้งด่านสกัดร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจ
	จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในตำบลโดยจะ让孩子เป็นผู้นำของแต่ละหมู่บ้านมาพูดคุยแลกเปลี่ยนปัญหา ความคิดเห็นเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเอง
	จัดตั้งกลุ่มจักรยานสานฝันร่วมกับเยาวชนรักษาสงแวดล้อม (ปั่นจักรยานเก็บขยะ) เพื่อให้มีกิจกรรมเพื่อทำประโยชน์ต่อชุมชน สร้างจิตสำนึกให้แก่เด็กและเยาวชนต่อการรักบ้านเกิดและการทำความดีต่อสังคม อันจะส่งผลต่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนไม่กระทำความผิด
	โครงการชุมชน “ซ่อม สร้างสุข ระวังข้อพิพาท ขจัดความขัดแย้ง และสร้างความสมานฉันท์ให้แก่ชุมชน” โดยมีแนวทาง คือ สร้างความรู้ ปลุกฝังทัศนคติของประชาชนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง แสวงหาเครือข่ายในการดำเนินการและขยายผลสู่เยาวชนในพื้นที่
	โครงการ “ธนาคารความดี” โดยนำหลักของศีลห้ามากำหนดเป็นบัญชีธนาคารความดี ส่งเสริมให้คนในชุมชนทำความดี ละอายต่อการกระทำความผิด
	โครงการชุมชนเข้มแข็ง “People s Network Yalacity” สนับสนุนและส่งเสริมให้อาสาสมัครมีการดูแล พิทักษ์ชุมชนให้มีการตรวจตรา ดูแลรักษาความปลอดภัยในชุมชน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการระงับภัยผ่านวิทยุภาคประชาชนและเครือข่ายอาสาสมัคร นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ มาสนับสนุนการดำเนินงาน (กิจกรรมยุทธการหิ๊งห้อย กิจกรรมไซเรนราตรีสวัสดิ์ กิจกรรมถักทอสายใย) โครงการ “เมื่อน่าน ปลอดภัย เปียร์” เพื่อแก้ปัญหาอบายมุขที่เป็นสาเหตุปัญหาอาชญากรรม
	โครงการ “พลังสร้างสรรค์ ละอ่อนน่าน ฮักบ้านเกิด” โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่เด็กและเยาวชนรัก

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
	วัฒนธรรมท้องถิ่น สืบสานประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีจากสังคมภายนอก จัดระเบียบความปลอดภัยในชุมชนโดยจัดตั้งทีมเฝ้าระวังปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาเสพติด การลักขโมย เยาวชนมั่วสุม
ด้านที่ 3 การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	สร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ตำบล (รับจ้างทาสี ช่างตัดผม ช่างไม้) ให้ผู้พ้นโทษได้มีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัคร อปพร. รวมถึงกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมร่วมกับคนในชุมชน เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมในการมีคุณค่าของผู้พ้นโทษลดการตีตราจากสังคม ร่วมกับสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ ประสานงานด้านการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ และหางานให้ทำภายหลังพ้นโทษ จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในตำบล เพื่อป้องกันและหาวิธีแก้ไขไม่ให้ผู้ที่พ้นโทษกลับไปกระทำผิด
ด้านที่ 4 การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำผิด	กำหนดให้โรงเรียนเป็นสถานที่อบรมสั่งสอนและปลูกจิตสำนึกที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำผิด ร่วมมือกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด จัดกิจกรรมฝึกอบรมให้แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสจะกระทำผิด กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนหันหลังให้กับบ้าน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับครอบครัว โครงการ “สร้างเครือข่ายทางสังคมในการคุ้มครองเด็กในชุมชน” โดยใช้ระบบสารสนเทศ CPMS (Child Protection Monitoring System) เพื่อจำแนกเด็กว่ามีภาวะเสี่ยงมากน้อยแค่ไหน และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
	โครงการออกตรวจในเวลากลางคืน
	โครงการตั้งด่านสกัดการแข่งรถจักรยานยนต์
	โครงการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมการฝึกวิชาชีพในแก่ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูการเสพยาเสพติด
	โครงการ “ฟื้นฟูเยาวชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง” โดยดึงเด็กและเยาวชนชายขอบออกจากพื้นที่มืดในสังคม ฟื้นฟูเยาวชนจิตใจ ให้ได้รับการศึกษาและสร้างอาชีพให้สามารถพึ่งพาตนเอง ไม่กลับไปในเส้นทางที่ไม่ดี
ด้านที่ 5 การป้องกันอาชญากรรม โดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่มีความเสี่ยงจะตกเป็นเหยื่อ สํารวจถึงปัญหา และสาเหตุของการตกเป็นเหยื่อเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น
	ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม (ผ่านจดหมายข่าวประจำเดือน ผ่านทางไลน์กลุ่มเสี่ยงตามสาย)
	มีกิจกรรมเชิงรุกเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้กระทำผิด พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน จัดฝึกอบรม จัดกิจกรรมเด็กร่วมกับครอบครัว จัดอบรมเครือข่ายเด็ก อบรมเด็กให้รู้เท่าทันเทคโนโลยี
	จัดตั้งสภาเด็ก เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน
	พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ โดยจัดกิจกรรมอบรมเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการระวังเหตุตกเป็นเหยื่อ
	จัดตั้งศูนย์พัฒนาคอครัว และศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี
	โครงการ “ป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทรุนแรงต่อเด็กและสตรี” โดยให้มีคณะทำงานชุมชนในการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหามารยาทรุนแรงต่อเด็กและสตรี (มีกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำงาน)

กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดี
	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแกนนำกลุ่มสตรี เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ฝึกทักษะการเป็นผู้นำของกลุ่มสตรี
	โครงการอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและการป้องกันการค้ามนุษย์เพื่อป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์
ด้านที่ 6 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม	จัดฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมและการสร้างความสงบสุขให้ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรมและพัฒนาอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
	จัดสวัสดิการ จัดตั้งกองทุน อปพร. เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ
	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โดยมีรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ของอาสาสมัคร อปพร. ที่สามารถติดต่อได้ รวมถึงมีศูนย์วิทยุสื่อสารที่สามารถติดต่อระหว่างเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อังคณา เมืองแสน (2551) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของชุมชนเมืองพัทยา พบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนเมืองพัทยายู่ในระดับดีมาก เมื่อทดสอบความแตกต่างตามลักษณะเฉพาะบุคคลพบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุ การศึกษา รายได้ อาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนเมืองพัทยายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนคณะกรรมการชุมชนเมืองที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

ปรีชา สาวม่วง (2553) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตอำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน พบว่า 1) ผู้นำชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า เมื่อพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่ โดยคิดว่าเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งที่จะต้องปฏิบัติ ทั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสปภัยจากโจรผู้ร้าย การให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนเพื่อเป็นการป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย

ส่วนใหญ่ระบุว่า ได้มีการปฏิบัติ ในจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ การจัดเวรยามการตั้งกฎกติกาของหมู่บ้าน การไกล่เกลี่ย ประนีประนอมข้อพิพาท การควบคุมบุคคลกลุ่มเสี่ยงและการแจ้งเบาะแสของคนร้าย สำหรับประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสบภัยจากโจรผู้ร้าย ผู้นำชุมชนมีความวิตกกังวลบ้างเล็กน้อย เกี่ยวกับการประสบภัยจากโจรผู้ร้ายของประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน 2) ในด้านทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรม พบว่าผู้นำชุมชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมและการป้องกันปราบปรามและมีความมั่นใจบ้างต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่จะมีความมั่นใจเป็นอย่างมาก ถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับผู้นำชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และพบว่าผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ ได้ร่วมกับประชาชนจัดตั้งเวรยาม เพื่อเป็นการป้องกันโจรผู้ร้ายในชุมชน 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือของผู้นำชุมชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน ภูมิลำเนาเดิม ศาสนา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ที่อยู่อาศัยในเขตและนอกเขตเทศบาลตำบลท่าวังผา ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน การมีประสบการณ์ในการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กับความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมเกือบทุกประเด็นจาก 11 ประเด็น ยกเว้นใน 3 ประเด็นคือ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม และเขตที่อยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใดและ 4) ปัญหาอุปสรรคในด้านความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมพบว่า ผู้นำชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับภาคราชการในกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมน้อยกว่าเท่าที่ควร เช่น การให้ความร่วมมือในการตรวจค้นหรือตรวจยึด การอบรมให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม การช่วยระงับเหตุหรือจับกุม การเป็นพยาน และการแจ้งเหตุคนร้ายกำลังทำความผิด เหตุผลที่ผู้นำให้ความร่วมมือน้อยน่าจะเป็นเพราะการปฏิบัติดังกล่าว มีความเสี่ยงต่ออันตรายสูงหรือเป็นการปฏิบัติที่มีความยุ่งยาก

ชาคริต ถิ่นจันทร์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนให้ความสนใจต่อข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการเกิดอาชญากรรมและการปราบปรามและมีความมั่นใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ในระดับปานกลาง ทั้งต่อการทำงานของตำรวจ และการทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีการจัดเวรยาม เพื่อป้องกันภัยโจรผู้ร้ายในชุมชน ประชาชนได้ให้ความร่วมมือกับภาคราชการ ในกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมน้อย ทั้งนี้ การเข้าร่วมการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ในเรื่องเกี่ยวกับ

การป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย การได้เข้าแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจให้รู้ถึงเบาะแสของผู้ที่ลงมือกระทำความผิด กฎหมายการได้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจถึงกรณีที่ได้ประสบเหตุการณ์ ซึ่งเชื่อว่ามีผู้ที่กำลังจะก่ออาชญากรรมและการได้เคยช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้ร้าย เป็นต้น จากการศึกษาของ ชาศริต ถิ่นจันทร์ จะเห็นได้ว่า ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะจะทำให้การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ประชา คงคารักษ์ (2553) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตตำบลบ้านกลาง อำเภอสอง จังหวัดแพร่ พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 36-56 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนลักษณะงานพบว่า มีอาชีพเกษตรกรรม จากการสำรวจปัญหาสังคมไทย พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นว่าปัญหาสังคมไทยเกิดจากปัญหาการว่างงาน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาโจรผู้ร้ายชุกชุม ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม ประชาชนให้ความสนใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดเป็นอย่างดีและมีแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมภายในหมู่บ้านของตนเป็นอย่างดี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยที่จะมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมในระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาโจรผู้ร้ายชุกชุม ปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม ปัญหาเรื่องการขาดแคลนรายได้ ตามลำดับ และผลการศึกษาของการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการเกิดปัญหาสังคมไทย โดยการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคมไทยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

วสันต์ ชัยลา (2554) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนตามโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ (สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง) ซึ่งแบบสัมภาษณ์ (แบบ ก) ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 10 คน กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม (General Information) 4 ด้าน จำนวน 40 คน รวม 50 คน ด้านการศึกษาปัญหาและความต้องการของชุมชนด้านการวางแผนด้านการปฏิบัติการกิจกรรมการพัฒนา ด้านการติดตามและประเมินผลโครงการ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ พบว่าสาเหตุหลักที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาอาชญากรรม คือ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากพื้นที่ อำเภอบึงโขงหลง เป็นพื้นที่ติดชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านมีการลักลอบค้ายาเสพติดตามแนวชายแดนส่งผลให้ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดระบาดในพื้นที่ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ประชาชนส่วนมากยากจนเพราะมีอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนในพื้นที่ต้องการให้มีโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพราะจะสร้างความคุ้นเคยสนิทสนมจะสร้างความไว้วางใจ

ระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างจริงจังและจริงใจ ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และแก้ไขปัญหายาเสพติด การกำหนดพื้นที่เป้าหมาย กำหนดตามความรุนแรงของปัญหา ความสัมพันธ์ของประชาชนกับตำรวจ ก่อนจัดทำโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เป็นแบบต่างคน ต่างอยู่ 2) ด้านประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตลอดจนกระบวนการพัฒนา พบว่า ประชาชน ไม่ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน การวางแผนการดำเนินงานเกิดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านเดียว ทำให้ขาดความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงถ้าเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้ร่วมวางแผนจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่จะช่วยแก้ไขปัญหในพื้นที่ อย่างแท้จริง 3) ด้านประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามโครงการการพัฒนา พบว่าโครงการชุมชน และมวลชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลงมีการดำเนินกิจกรรมสอดคล้องกับแผนงานที่กำหนดไว้ เจ้าหน้าที่ตำรวจออกเยี่ยมเยียนประชาชนและแสวงหาความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่และ 4) ด้านประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล พบว่าโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เสร็จสิ้นตามแผนดำเนินงานที่กำหนดไว้ หลังจากเสร็จสิ้นโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจงานและบทบาทหน้าที่ ของตำรวจมากขึ้น ประชาชนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และแก้ไขปัญหาดัง ๆ ของหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้นสามารถเปลี่ยนสภาพแวดล้อมในทางที่ดีขึ้น ประชาชน มีความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลงได้ให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ส่วนแบบสัมภาษณ์ (แบบ ข) ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติการ (Casual Informant) คือเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการชุมชนและ มวลชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลงจำนวน 10 คน ด้านการศึกษาปัญหาและความต้องการ ของชุมชน ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติการกิจกรรมการพัฒนา ด้านการติดตามและประเมินผล โครงการ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุ สาเหตุหลัก ที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาอาชญากรรม คือ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน ครอบครอง ขาดความอบอุ่นและปัญหาความยากจน การกำหนดพื้นที่เป้าหมายของโครงการควรเน้นปัญหา อาชญากรรม และพื้นที่ชุมชนที่ห่างไกลเป็นหลัก การแก้ไขปัญหาคควรเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี กับประชาชนเป็นอันดับแรก กิจกรรมที่กำหนดในโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนมีน้อย 2) ด้านประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจตลอดจนกระบวนการพัฒนาสถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลงควรเปิดโอกาส ให้ประชาชนได้ร่วมกำหนดแผน การกำหนดงบประมาณ การควบคุมกิจกรรมการดำเนินงาน ร่วมวางแผนปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์และวางแผน ประเมินผลการดำเนินงาน

3) ด้านประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามโครงการการพัฒนาจากโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง การปฏิบัติภารกิจกรมการพัฒนา การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ การออกเยี่ยมเยียนไม่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากบุคลากรมีจำกัด และต้องปฏิบัติหน้าที่หลาย ๆ อย่างมีการประสานงานกับผู้นำชุมชนเป็นครั้งคราว ช่วงก่อนเริ่มโครงการชุมชนยอมรับโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมบางกิจกรรม

พันตำรวจโทปรีชา สาวม่วง ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตท่าวังผา จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า

1) ผู้นำชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าเมื่อพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมจะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่ โดยคิดว่าเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งที่จะต้องปฏิบัติ ทั้งที่ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสพภัยจากโจรผู้ร้าย การให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนเพื่อเป็นการป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย ส่วนใหญ่ระบุว่าได้มีการปฏิบัติในจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ การจัดเวรยาม การตั้งกฎกติกาของหมู่บ้าน การไล่เกลี้ยประนีประนอมข้อพิพาท การควบคุมบุคคลกลุ่มเสี่ยงและการแจ้งเบาะแสของคนร้าย สำหรับประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประสพภัยจากโจรผู้ร้าย ผู้นำชุมชนมีความวิตกกังวลบ้างเล็กน้อยเกี่ยวกับการประสพภัยจากโจรผู้ร้ายประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

2) ในด้านทัศนคติของผู้นำชุมชนที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ผู้นำชุมชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมและการป้องกันปราบปรามและมีความมั่นใจบ้างต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่จะมีความมั่นใจเป็นอย่างมากถ้าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับผู้นำชุมชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและพบว่าผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ได้ร่วมกับประชาชนจัดตั้งเวรยามเพื่อเป็นการป้องกันโจรผู้ร้ายในชุมชน

3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือของผู้นำชุมชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน ภูมิลำเนาเดิมศาสนา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ที่อยู่อาศัยในเขตและนอกเขตเทศบาลตำบลวังผา ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งปัจจุบัน การมีประสบการณ์ในการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม มีความสัมพันธ์ในการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 กับความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมเกือบทุกประเด็นจาก 11 ประเด็น ยกเว้น 3 ประเด็น คือ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม และเขตที่อยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

4) ปัญหา อุปสรรคในด้านความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ผู้นำชุมชนได้ให้ความร่วมมือกับภาคราชการในกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมน้อยกว่าเท่าที่ควร เช่น การให้ความร่วมมือในการตรวจค้นหรือตรวจยึด การอบรมให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรม การช่วยระงับเหตุหรือจับกุม การเป็นพยานและการแจ้งเหตุคนร้ายกำลังทำความผิด เหตุผลที่ผู้นำให้ความร่วมมือน้อยจะเป็นเพราะการปฏิบัติดังกล่าว มีความเสี่ยงต่ออันตรายสูงหรือเป็นการปฏิบัติที่มีความยุ่งยาก

พันตำรวจโท ชัยวัฒน์ สลักคา ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม กรณีศึกษา : สถานีตำรวจภูธรสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ในขั้นก่อนกระทำผิด สถานีตำรวจภูธรสามโคกได้มีการดำเนินกิจกรรม/โครงการที่เป็นการริเริ่ม ชักนำ ผลักดัน กระตุ้น เชิญชวนให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมและต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ ได้แก่ โครงการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกเตือนภัยและแจ้งข่าวอาชญากรรม โครงการสายตรวจประชาชน การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และการเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการ ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรสามโคก เรียกโดยย่อว่า “ กต.ตร.สภ.สามโคก ” เป็นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากภาคส่วนในพื้นที่ ในส่วนของประชาชนที่ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมได้เข้ามามีส่วนร่วมโดยการติดตามข้อมูลข่าวสารการเกิดอาชญากรรม และมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและบุคคลในครอบครัวโดยการสำรวจ ดูแลความเรียบร้อยของที่อยู่อาศัย ทรัพย์สิน มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด เข้าร่วมรับการอบรมให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมที่ทางสถานีตำรวจภูธรสามโคกจัดให้มีขึ้น รวมถึงการมีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแส ข้อมูลในการวางแผนป้องกันปัญหาอาชญากรรม และร่วมออกตรวจตราพื้นที่กับสายตรวจเพื่อสอดส่องดูแลความปลอดภัยภายในชุมชน สำหรับในขั้นหลังกระทำผิด พบว่า การมีส่วนร่วมจะเป็นลักษณะของการแจ้งเหตุที่ตนเองประสบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เข้าร่วมเป็นพยานในการชี้ตัวผู้กระทำผิด หรือชี้เบาะแสดูผู้กระทำผิด และร่วมให้ข้อมูลจากกล้องวงจรปิดในพื้นที่ที่เกิดเหตุ สำหรับปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรสามโคก จังหวัดปทุมธานี พบว่า มี 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านการให้ข้อมูล
2. ปัญหาด้านการให้ความสำคัญและการป้องกันตนเองจากภัยอาชญากรรม
3. ปัญหาด้านบุคลากรและงบประมาณ
4. ปัญหาในด้านการให้การเข้าร่วม หรือสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในการป้องกันอาชญากรรม

เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรมเชิงบูรณาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยหรือแนวทางที่มีผลต่อการป้องกัน อาชญากรรมเชิงบูรณาการตามโครงการป่าตองพื้นที่ปลอดภัย และพัฒนารูปแบบการป้องกัน อาชญากรรมเชิงบูรณาการจากการประเมินผลโครงการป่าตองพื้นที่ปลอดภัย โดยใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถาม การศึกษาเอกสาร และการศึกษาภาคสนามในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวเปรียบเทียบกับ ของสถานีตำรวจภูธรระแหง จังหวัดสุโขทัย และสถานีตำรวจภูธรเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันอาชญากรรมเชิงบูรณาการ ต้องนำแนวคิดเรื่องการตำรวจชุมชน มาใช้ มาวางแผนบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อกำหนดทิศทางการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำไปใช้ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์มุ่งไปสู่เป้าหมายด้วยความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถ ทั้งนี้ เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เริ่มขับเคลื่อนกลยุทธ์ภายใต้กระบวนทัศน์ใหม่ เดินหน้าสร้างเครือข่าย จากหน่วยงานสังคมขนาดเล็ก เชื่อมโยงหลาย ๆ หน่วยจากหลายพื้นที่ให้เป็นหน่วยทางสังคม ขนาดใหญ่ ส่งเสริมปฏิบัติการให้มีความต่อเนื่อง มุ่งมั่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ให้กับประชาชน จะทำให้ตำรวจได้รับโอกาสจากแรงศรัทธา และพัฒนาแนวคิดเรื่องการเป็นหุ้นส่วน ก่อเกิดปัจจัยแห่งการยอมรับเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ในสายตาประชาชนควบคู่กันไป การเข้ามามีส่วนร่วม จะกลายมาเป็นการให้ความร่วมมือร่วมใจอย่างต่อเนื่อง (Collaboration) จนสามารถก่อเกิด นวัตกรรมให้เป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่สอดคล้องกันไปตามหลักการ และแนวคิดของการตำรวจชุมชน นั่นคือ ประชาชนเข้าร่วมรับผิดชอบต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชน และ สังคมตลอดจนสามารถยืนอยู่ร่วมกันกับงานตำรวจได้ดี มีประสิทธิภาพ ด้วยความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน สืบเนื่องตลอดไป

สุนทวิทย์ และ นพธิ จิตสว่าง (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทและความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในกรอบการป้องกันอาชญากรรม 6 แนวทาง สูงมาก ประกอบด้วย 1. บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยการจัดทำธรรมนูญตำบล ตำบลจัดการตนเอง ธนาการความดี เมืองปลอดภัยเบียร์ ชุมชน ช่อมทุกซ์สร้างสุขด้วยยุติธรรมชุมชน เพื่อลดความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน จัดการสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อป้องกันอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม และให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการเป็นอาสาสมัครป้องกันปัญหาอาชญากรรม 2. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด โดยการเฝ้าระวังและช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยง ผู้ด้อยโอกาส การพัฒนาอาชีพ จัดสวัสดิการชุมชน รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ การบำบัดรักษา กลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชน อาทิ การดูแลพัฒนา การเจริญพันธุ์เด็กให้มีคุณภาพในทุกช่วงวัย ส่งเสริมสภาพเด็ก จำแนกเด็กในชุมชนและเฝ้าระวังร่วมกับ

การช่วยเหลือและปฏิบัติที่เหมาะสม และการฟื้นฟูเยียวยาและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเยาวชนชายขอบในสังคมเมือง 3.บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ประกอบด้วยการร่วมมือด้านคุมประพฤติ ฝึกวิชาชีพผู้ต้องขัง การช่วยเหลือผู้พ้นโทษ ด้วยการสร้างงาน สร้างการยอมรับ และลดการตีตราแก่ผู้ที่เคยต้องโทษในเรือนจำ 4. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีด้วยการวางผังเมือง การใช้กล้องวงจรปิด CCTV การติดไฟสว่าง การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ไม่ให้เป็นที่เสี่ยง และการใช้สายตรวจลาดตระเวน 5. บทบาทป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ โดยใช้อาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือการใช้ความรุนแรง หรือ อาชญากรรมในครอบครัว ต่อเด็กเยาวชนและสตรี สร้างเครือข่ายในชุมชนในการเฝ้าระวังและช่วยเหลือการตกเป็นเหยื่อ การอบรมให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ป้องกันการตกเป็นเหยื่อ และ 6.บทบาทการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการสร้างจิตสำนึก ฝึกอบรม และการจัดสวัสดิการและสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อการป้องกันอาชญากรรมเพราะเข้าใจว่า หมายถึงการปราบปราม จึงเห็นว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักและกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังมีปัญหาการถูกการตีตราจากสังคม ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ และปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ไม่เอื้อต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ควรส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม การปรับแก้กฎหมายที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ต่อการป้องกันอาชญากรรม การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ควรมีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม และการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

2.8 การเชื่อมโยงกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

การที่จะกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ประการ ทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 24 มกราคม 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพไว้ด้วยกัน 6 ด้าน โดยเฉพาะด้านที่ 2 เรื่องการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งหมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน

อาชญากรรม รวมถึงการสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 2) ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้
- 3) ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้
- 4) ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

ซึ่งจากมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้วยวิธีการตามมาตรการ 5 ด้าน ดังนี้

- 1) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม
- 2) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป
- 3) สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม
- 4) ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม
- 5) จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ จึงได้มีการศึกษากรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม ทฤษฎีทางอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม แนวคิดในการป้องกันอาชญากรรม แนวคิดการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (Communities Theory) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การสำรวจอาชญากรรม (Crime Victimization Survey) ในต่างประเทศ ตลอดจนต้นแบบ แนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของการป้องกันอาชญากรรมในต่างประเทศและของประเทศไทยมาเป็นทิศทางในการศึกษา และจัดทำเป็นเครื่องมือ

ในการประเมินผลการดำเนินงานการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วม
ของประชาชน

โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง และตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวน
เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ เพื่อศึกษาผลการดำเนินงาน
ด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการป้องกัน
อาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัด ทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิต ภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ด้านประชากร

การศึกษาครั้งนี้ กำหนดขอบเขตของประชากรออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลจำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด บูรณาการ เรื่องการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

2) ประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับข้อที่ 1 เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลทั่วประเทศ

ด้านกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเสริมด้วยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างในเชิงคุณภาพนั้น เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามแนวทางการดำเนินงาน ด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน สอบถามกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์

กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน
โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูล จำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดบูรณาการ เรื่องการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ
ของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน
ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

และกลุ่มตัวอย่างในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับประชาชนโดยทำการกระจาย
การเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูลทั่วประเทศ

ทั้งนี้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักโดยเน้นผู้ที่มี
ประสบการณ์และมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและมีความเที่ยงตรง โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Selection)
และวิธีการเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) หรือจนข้อมูลอิ่มตัว (Saturated Data)
ประกอบด้วย บุคลากรที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทั้งภารกิจทางตรง
และทางอ้อม ตลอดจนประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทั้งในส่วนกลาง
และในระดับพื้นที่ตามที่ระบุในกรอบป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ เช่น สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์
กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานยุติธรรมจังหวัด ตำรวจชุมชน
เครือข่ายภาคประชาชน จำนวนทั้งสิ้น 42 คน

ส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณคณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random
sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญใจ
ศรีสถิตยน์รากุล, 2545:195) ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 10 ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 1,250 คน ดังสูตรคำนวณนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = จำนวนประชากร

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดที่ร้อยละ 10

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูล

ภาค	จังหวัด	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (จำนวน)	จำนวนคดี รับแจ้ง (คดี)/ปี พ.ศ.2560	จำนวนคดี จับกุม (คดี)/ปี พ.ศ.2560	ประชาชน (จำนวน)
ภาคกลาง	ปทุมธานี	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	828 (90)	660 (90)	180 คน
ภาคใต้	สงขลา	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	1118 (90)	884 (90)	180 คน
ภาคใต้ชายแดน	ยะลา	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	426 (80)	192 (70)	150 คน
ภาคตะวันออก	ชลบุรี	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	1178 (90)	742 (90)	180 คน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	นครราชสีมา	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	1122 (100)	1084 (90)	190 คน
ภาคเหนือ	เชียงใหม่	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	818 (90)	628 (90)	180 คน
ส่วนกลาง	กรุงเทพมหานคร	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด 1 คน ตำรวจชุมชน 2 คน เครือข่ายภาคประชาชน 2 คน	5454 (100)	4072 (90)	190 คน
หน่วยงานที่ ดำเนินงานด้าน การป้องกัน อาชญากรรม		1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 1 คน 2. กรมราชทัณฑ์ 1 คน 3. กรมคุมประพฤติ 1 คน 4. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน 1 คน			

ภาค	จังหวัด	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (จำนวน)	จำนวนคดี รับแจ้ง (คดี)/ปี พ.ศ.2560	จำนวนคดี จับกุม (คดี)/ปี พ.ศ.2560	ประชาชน (จำนวน)
		5. กรมการปกครอง 1 คน 6. กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น 1 คน 7. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1 คน			
รวม		42 คน	10,944	17,262	1,250 คน

หมายเหตุ :

1) คัดเลือกการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

2) คัดเลือกจังหวัดที่มียอดการกระทำผิดสูงสุดติดต่อกัน 3 ปี (พ.ศ. 2558 - 2560) จากสถิติคดีอาญา ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ประกอบไปด้วยคดีที่มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ / คดีฆ่าผู้อื่น / คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย / คดีพยายามฆ่า / คดีทำร้ายร่างกาย / คดีข่มขืนกระทำชำเรา / และอื่นๆ จำแนกตามประเภทความผิดรายจังหวัด จากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เล่มปี พ.ศ. 2558 - 2560

3) ใช้ฐานข้อมูลสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ประกอบไปด้วยคดีที่มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ / คดีฆ่าผู้อื่น / คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย / คดีพยายามฆ่า / คดีทำร้ายร่างกาย / คดีข่มขืนกระทำชำเรา / และอื่นๆ จากยอดแจ้งจับ และคดีจับกุม พ.ศ. 2560 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เล่มปี พ.ศ. 2560

4) ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้เทคนิคการหากลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ จากยอดการแจ้งจับ และจับกุมในคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิดรายจังหวัด พ.ศ. 2560 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3.2 เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเครื่องมือเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม เรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งทำการเก็บข้อมูลกับประชาชนตามที่ได้จำแนกไว้ ในตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูล โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 6 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ส่วนเครื่องมือเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ โดยมีประเด็นสำคัญคือ ศึกษาสภาพการณ์และผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มาจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งประเด็นในการสัมภาษณ์ได้ยึดหลักกรอบแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 เฉพาะส่วนที่ 2 ด้านการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในมิติต่างๆ ดังนี้

1) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

- 2) ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป
- 3) สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม
- 4) ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม
- 5) จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือเชิงปริมาณ ทำโดย

- 1) การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) โดยการพิจารณาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงการใช้ภาษาให้ถูกต้องและสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มเป้าหมาย โดยพิจารณาใช้ข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป
- 2) การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ทำการตรวจสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach α -Coefficients)
- 3) การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ด้วยวิธีสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมที่ปรับแก้แล้ว (Corrected item-total correlation: CITC) โดยใช้สูตร Biseria Correlation Coefficient โดยพิจารณาใช้ข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 0.200 ขึ้นไป

ส่วนเครื่องมือเชิงคุณภาพทำการตรวจสอบคุณภาพโดยการพิจารณาประเด็นและข้อคำถาม จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ครอบคลุมสภาพการณ์และผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม ภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เพื่อสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่มต่อไป

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ติดต่อทำหนังสือขอเก็บข้อมูลกับสำนักงานยุติธรรมจังหวัดเพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

2) จัดเตรียมแบบสอบถาม ให้มีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 10 เพื่อใช้ในการวัดคัดเลือกแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบไม่สมบูรณ์ หรือความไม่ตั้งใจในการตอบ

3) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เป็นการเก็บข้อมูลแบบตัดขวาง และประชาชนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ทั้งนี้ ผู้เก็บข้อมูลจะเป็นผู้อ่านแบบสอบถามให้ประชาชนฟังและอธิบายให้ประชาชนเข้าใจในข้อคำถาม

4) ตรวจสอบและคัดแยกแบบสอบถามที่ได้รับการตอบ หรือมีร่องรอยระบุถึงการไม่ตั้งใจทำแบบสอบถาม และคัดเลือกแต่แบบสอบถามที่เป็นฉบับสมบูรณ์ไว้

5) ทำการลงรหัสและจัดระบบข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ติดต่อทำหนังสือขอเก็บข้อมูลกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

2) ติดต่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำ และสอบถามถึงบุคคลอื่นจากผู้ให้ข้อมูลคนแรก และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจนข้อมูลมีความอิ่มตัว

ข้อมูลทุติยภูมิ

คณะผู้วิจัยจะทำการทบทวนวรรณกรรมจาก เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องและสังเคราะห์เพื่อเรียบเรียงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจะทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ สถิติค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2) สถิติที่ใช้ในอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ANOVA

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คือ การนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ จัดระบบข้อมูลและสังเคราะห์เพื่อการนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย มุ่งอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น การวิเคราะห์ด้วย SWOT Analysis เป็นต้น

2) การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) คือ การตีความ สร้างข้อสรุปจากข้อมูลเชิงรูปธรรมและเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ที่ค้นพบ โดยรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมหรือจัดกระทำบางอย่างเพื่อพิสูจน์สมมติฐานแล้วมาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุปร่วมกัน

3) การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจำแนกและจัดระบบหมวดหมู่ข้อมูล (Typology and Taxonomy) คือ เป็นการนำข้อมูลที่ได้นำมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ

3. เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

1.00 - 1.80	หมายถึง	การประเมินอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	การประเมินอยู่ในระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	การประเมินอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	การประเมินอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

5. กรอบระยะเวลาการศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ตารางที่ 3.2 กรอบระยะเวลาการศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน วันที่สัญญา 3 พฤษภาคม 2562

กิจกรรม	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
1. ประชุมคณะผู้วิจัยชี้แจงการดำเนินงานและปรับกรอบการวิจัยตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ	→					
2. ศึกษากรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2560 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติ หรือนโยบายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เปรียบเทียบการป้องกันอาชญากรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ ศึกษาแนวทางที่ใช้ในการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกับกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ (งานงานที่ 1)		→ 2 มิ.ย.				
3. จัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์และตัวชี้วัดระดับผลผลิตตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ		→	→			
4. นำร่างคู่มือการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม ทั้งในส่วนที่เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งทางตรงและทางอ้อม และเครื่องมือเก็บข้อมูลกับประชาชน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการจาก สกธ. ร่วมพิจารณา			→			
5. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย			→	→		
6. วิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผลการศึกษา				→	→	
7. นำเสนอร่างคู่มือการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม / เครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัด 3 ตัว / ผลการทดลอง จัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม (งานงานที่ 2)					→ 30 ก.ย.	
8. นำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา ประกอบด้วย (งานงานที่ 3)						
8.1 ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติ หรือนโยบายที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เปรียบเทียบการป้องกันอาชญากรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งแนวทางที่ใช้ในการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมที่สอดคล้องกับกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ 6 ด้าน						
8.2 แนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน						
8.3 เครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์และตัวชี้วัดระดับผลผลิตตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ						
8.4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ						
8.5 คู่มือการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม						
8.6 บทสรุปผู้บริหาร และเล่มรายงานฉบับสมบูรณ์						30 ต.ค.

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การวิจัย เรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัดทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยผลการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ส่วนที่ 7 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรงและทางสนับสนุน โดยมีผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Max	แทน	ค่าการตอบมากที่สุด
Min	แทน	ค่าการตอบน้อยที่สุด
t	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความมีนัยสำคัญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สำหรับผลการศึกษาประชาชนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมของทุกภาค ผลการศึกษาพบว่า

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง (N = 1,250 คน)

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	475	38.00
หญิง	775	62.00
อายุ		
ต่ำกว่า – 30 ปี	612	49.00
31 – 40 ปี	237	19.00
41 – 50 ปี	215	17.20
51 – 60 ปี	131	10.40
60 ปี ขึ้นไป	55	4.40
สถานภาพ		
โสด	708	56.60
สมรส	371	29.70
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	118	9.50
อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส	53	4.20
อาชีพ		
รับจ้างทั่วไป	232	18.6
ค้าขาย	118	9.4
ทำการเกษตร	47	3.8
แม่บ้าน	71	5.7
นักเรียน / นักศึกษา	394	31.5
พนักงานบริษัทเอกชน	198	15.8
รับราชการ	80	6.4
เจ้าของธุรกิจ	65	5.2
อื่น ๆ	45	3.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับรายได้ครัวเรือน / ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 50,000 บาท	969	77.5
50,001 – 100,000 บาท	196	15.7
100,001 – 150,000 บาท	57	4.6
150,001 – 200,000 บาท	13	1.0
มากกว่า 200,000 บาท ขึ้นไป	15	1.2
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
น้อยกว่า 5 คน	855	68.4
5 – 10 คน	362	29.0
มากกว่า 10 คน ขึ้นไป	33	2.6
ความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม		
ไม่เคย	761	60.9
เคย	489	39.1
ทางตรง (เช่น เคยเป็น โจทย์ / จำเลย / ผู้เสียหาย)	232	47.5
ทางอ้อม (เป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนต่อปัญหาอาชญากรรม เช่น มีความหวาดกลัวต่อภัย / ต้องระวังความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง)	257	52.5
ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชน		
ชุมชนเมือง (เช่น อำเภอเมือง / อำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมาก / อำเภอที่มีจำนวนประชากรมาก)	695	55.6
ชุมชนชนบท (เช่น อำเภอ หรือท้องที่ ที่อยู่ไกลความเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ)	555	44.4
การมีผู้นำชุมชนในท้องที่		
ไม่มี	100	8.0
มี	1150	92.0
ผู้นำตามธรรมชาติ (เช่น ผู้นำชุมชน / หัวหน้ากลุ่ม / หัวหน้าชมรม)	248	21.5
ผู้นำโดยตำแหน่ง / ผู้นำที่เป็นทางการ (เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าที่ย / ตำรวจ)	902	78.5

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งผลการศึกษาออกเป็น 9 ประเด็นได้ ดังนี้

เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.0 รองลงมาเป็นเพศชาย ร้อยละ 38.0

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 49.0 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี ร้อยละ 19.0 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 17.20 อายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 10.4 และ อายุ 60 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 56.6 สมรส ร้อยละ 29.7 หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่ ร้อยละ 9.50 และอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียน สมรส ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 31.5 รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 18.6 พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 15.8 ค้าขาย ร้อยละ 9.4 รับราชการ ร้อยละ 6.4 แม่บ้าน ร้อยละ 5.7 เจ้าของธุรกิจ ร้อยละ 5.2 ทำการเกษตร ร้อยละ 3.8 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

ระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า – 50,000 บาท ร้อยละ 77.5 ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท ร้อยละ 15.7 ระหว่าง 100,001 – 150,000 บาท ร้อยละ 4.6 มากกว่า 200,000 บาท ร้อยละ 1.2 และ ระหว่าง 150,001 – 200,000 บาท ร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 68.4 ระหว่าง 5 – 10 คน ร้อยละ 29.0 และ มากกว่า 10 คน ขึ้นไป ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

ความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมร้อยละ 60.9 เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ร้อยละ 39.1 ตามลำดับ

ความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องในทางอ้อม คือ เป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บเดือดร้อนต่อปัญหาอาชญากรรม เช่น มีความหวาดกลัวต่อภัย / ต้องระวังความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ร้อยละ 52.5 และเกี่ยวข้องในทางตรง เช่น เคยเป็นโจทก์ / จำเลย / ผู้เสียหาย ร้อยละ 47.5 ตามลำดับ

ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นชุมชนเมือง ร้อยละ 55.6 และเป็นชุมชนชนบท ร้อยละ 44.4 ตามลำดับ

การมีผู้นำชุมชนในท้องที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีผู้นำชุมชนในท้องที่ร้อยละ 92.0 และไม่มีผู้นำชุมชน ร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ลักษณะการเป็นผู้นำชุมชนในท้องที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้นำโดยตำแหน่ง / ผู้นำที่เป็นทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าที่รัฐ / ตำรวจ ร้อยละ 78.5 และเป็นผู้นำตามธรรมชาติ เช่น ผู้นำชุมชน / หัวหน้าชุมชน / หัวหน้าชมรม ร้อยละ 21.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ย ด้านระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ดังนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งผลการศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า

ตารางที่ 4.2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		SD	ความหมาย
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วนโดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ในการป้องกันอาชญากรรม	123 (9.8)	207 (16.6)	346 (27.7)	285 (22.8)	289 (23.1)	2.68	1.1	ปานกลาง
การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	123 (9.8)	207 (16.6)	346 (27.7)	285 (22.8)	289 (23.1)	2.68	1.1	ปานกลาง
การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่	113 (9.0)	202 (16.2)	256 (20.5)	253 (20.2)	426 (34.1)	2.45	1.3	น้อย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
ในชุมชนมีเครือข่ายที่เน้น ให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ในการป้องกันอาชญากรรม	84 (6.7)	296 (23.7)	364 (29.1)	292 (23.4)	214 (17.1)	2.79	1.1	ปานกลาง
เครือข่ายภาคประชาชน ในชุมชนมีการส่งเสริมการ มีส่วนร่วมให้คนในชุมชน ร่วมกันป้องกันอาชญากรรม ในท้องถิ่น	102 (8.2)	275 (22.0)	381 (30.5)	270 (21.6)	222 (17.7)	2.81	1.1	ปานกลาง
มาตรการที่ 2 การส่งเสริม ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรม โดยการ รับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรม โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการให้ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่ การวางแผนป้องกันและ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	138 (11.0)	246 (19.7)	376 (30.1)	257 (20.6)	233 (18.6)	2.83	1.1	ปานกลาง
การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรมโดยการ รับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่ การวางแผนป้องกันและ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	138 (11.0)	246 (19.7)	376 (30.1)	257 (20.6)	233 (18.6)	2.83	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ในชุมชนมีการส่งเสริมให้ทุก ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมใน การป้องกันอาชญากรรม	149 (11.9)	267 (21.4)	370 (29.6)	265 (21.2)	199 (15.9)	2.92	1.2	ปานกลาง
ใน ชุม ชน มี ก ร แ จ้ ง สถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรมให้คนในพื้นที่ ทราบ	83 (6.6)	285 (22.8)	362 (29.0)	307 (24.6)	213 (17.0)	2.77	1.1	ปานกลาง
ผู้นำชุมชนมีการให้ข้อ เสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การ วางแผนป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ในพื้นที่	113 (9.0)	256 (20.5)	371 (29.7)	287 (23.0)	223 (17.8)	2.79	1.2	ปานกลาง
มาตรการที่ 3 การสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเอง และบุคคลอื่นให้ปลอดภัย จากภัยอาชญากรรม	136 (10.9)	227 (18.2)	428 (34.2)	244 (19.5)	215 (17.2)	2.85	1.0	ปานกลาง
การสนับสนุนส่งเสริมให้ สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ให้ ปลอดภัย จาก ภัย อาชญากรรม	136 (10.9)	227 (18.2)	428 (34.2)	244 (19.5)	215 (17.2)	2.85	1.0	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการ สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก ในชุมชนมีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรมที่ เกิดขึ้น กับตนเอง และ บุคคลอื่นในพื้นที่	113 (9.0)	276 (22.1)	412 (33.0)	266 (21.3)	183 (14.6)	2.89	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
ผู้นำชุมชน มีการสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่	93 (7.4)	265 (21.2)	425 (34.0)	282 (22.6)	185 (14.8)	2.83	1.1	ปานกลาง
แกนนำในชุมชน มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่	108 (8.6)	248 (19.8)	406 (32.5)	287 (23.0)	201 (16.1)	2.82	1.1	ปานกลาง
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	75 (6.0)	240 (19.2)	366 (29.3)	307 (24.5)	262 (21.0)	2.74	1.0	ปานกลาง
การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	75 (6.0)	240 (19.2)	366 (29.3)	307 (24.5)	262 (21.0)	2.74	1.0	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		SD	ความหมาย
ในชุมชนมีการส่งเสริมการ ดำเนิน งานและบูรณาการ ของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน	87 (7.0)	306 (24.5)	387 (31.0)	277 (22.2)	193 (15.3)	2.85	1.1	ปานกลาง
ในชุมชนมีการส่งเสริมการ ดำเนิน งานและบูรณาการ ของเครือข่ายอาสาสมัครคุม ประพฤติ	65 (5.2)	228 (18.2)	453 (36.2)	293 (23.4)	211 (17.0)	2.71	1.1	ปานกลาง
ในชุมชนมีการส่งเสริมการ ดำเนิน งานและบูรณาการ ของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน	88 (7.0)	287 (23.0)	398 (31.8)	294 (23.5)	183 (14.7)	2.84	1.1	ปานกลาง
ในชุมชนมีการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชน ใน ชุม ชน เพื่อ แ่ จ้ง ข่ว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	95 (7.6)	262 (21.0)	407 (32.6)	275 (22.0)	211 (16.8)	2.80	1.1	ปานกลาง
การเข้าร่วมการทำงาน หรือ เป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่าย ต่าง ๆ	79 (6.3)	213 (17.0)	325 (26.0)	291 (23.3)	342 (27.4)	2.51	1.2	น้อย
มาตรการที่ 5 การจัด กิจกรรมเพื่อกระตุ้นและ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก ของประชาชนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญห อาชญากรรมร่วมกันกับ หน่วยงานของรัฐ	108 (8.6)	253 (20.2)	261 (20.9)	364 (29.1)	264 (21.2)	2.66	1.1	ปานกลาง
การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น และส่งเสริม การสร้าง จิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน กับหน่วยงานของรัฐ	108 (8.6)	253 (20.2)	261 (20.9)	364 (29.1)	264 (21.2)	2.66	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		SD	ความหมาย
ในชุมชนมีการจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการ สร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม ร่วมกัน กับหน่วยงานของรัฐ	109 (8.7)	268 (21.4)	385 (30.8)	295 (23.6)	193 (15.5)	2.84	1.1	ปานกลาง
การเข้าร่วม หรือเป็นส่วนหนึ่ง ของกิจกรรมดังกล่าว	77 (6.2)	187 (15.0)	338 (27.0)	322 (25.8)	326 (26.0)	2.49	1.2	น้อย
รวม	82 (6.6)	271 (21.6)	340 (27.2)	316 (25.3)	241 (19.3)	2.70	1.1	ปานกลาง

จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม ทั้ง 5 มาตรการ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2.70 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

มาตรการที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า เครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนร่วมกันป้องกัน อาชญากรรมในท้องถิ่นมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.81 ส่วนของระดับการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับน้อยคือ การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่มีค่าเฉลี่ย 2.45

มาตรการที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.92 ส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ใน ระดับน้อยคือ ในชุมชนมีการแจ้งสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบ มีค่าเฉลี่ย 2.77

มาตรการที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน

มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่ที่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.89 ส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยคือ แกนนำในชุมชน มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ย 2.82

มาตรการที่ 4 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชนมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.85 ส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมการทำงานหรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.51

มาตรการที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ พบว่า ในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.84 ส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าวมีค่าเฉลี่ย 2.49

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ การแปลค่าเฉลี่ย ด้านระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่า

ตารางที่ 4.3 ระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการ
ป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ระดับความเชื่อมั่น ของประชาชน	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
หากมีการสำรวจและ ปรับปรุงพื้นที่ต่อแหลมที่เอื้อ ต่อการเกิดอาชญากรรม	125 (10.0)	299 (23.9)	426 (34.1)	272 (21.8)	128 (10.2)	3.01	1.1	ปานกลาง
เมื่อมีการวางผังเมืองและ การออกแบบอาคารที่ สามารถลดความสูญเสีย ในการเกิดอาชญากรรมได้	67 (5.4)	303 (24.2)	438 (35.0)	305 (24.4)	137 (11.0)	2.88	1.0	ปานกลาง
มีการเพิ่มไฟส่องสว่าง ในพื้นที่จุดเสี่ยง และจุด ต่อแหลมที่จะก่อให้เกิด อาชญากรรม	128 (10.2)	284 (22.7)	435 (34.8)	281 (22.5)	122 (9.8)	3.01	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ระดับความเชื่อมั่น ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
เมื่อมีการควบคุมพื้นที่ รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่ สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือ ทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่อ อาชญากรรม รวมถึงการจัด กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและ ให้มีคนดูแลเฝ้าระวัง	102 (8.2)	304 (24.3)	436 (34.9)	269 (21.5)	139 (11.1)	2.96	1.1	ปานกลาง
เมื่อมีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถาน บริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อ มิให้สถานที่ดังกล่าวเป็น แหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุใน การก่ออาชญากรรม	111 (8.9)	285 (22.8)	433 (34.6)	284 (22.7)	137 (11.0)	2.95	1.1	ปานกลาง
มีการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดตั้งสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบ กล้องวงจรปิด” เพื่อสร้าง ความอุ่นใจและความรู้สึก ปลอดภัยให้กับประชาชน	154 (12.3)	312 (25.0)	364 (29.1)	261 (20.9)	159 (12.7)	3.03	1.2	ปานกลาง
มีการเชื่อมโยงเครือข่าย กล้อง CCTV ระหว่าง หน่วยงานราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่ เพื่อถ่ายทอด การสังเกตการณ์จะก่อนให้ เกิดความเชื่อมั่น	148 (11.8)	271 (21.7)	404 (32.3)	273 (21.8)	154 (12.4)	2.98	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ระดับความเชื่อมั่น ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
จัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคล กลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหา อาชญากรรมเพื่อป้องกัน อาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้น และทำการตรวจสอบ ตรวจ ค้นเมื่อเห็นสมควร	121 (9.7)	278 (22.2)	436 (34.9)	278 (22.2)	137 (11.0)	2.97	1.1	ปานกลาง
จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่อง ดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่ม เสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความ ผิด	109 (8.7)	291 (23.3)	424 (33.9)	271 (21.7)	155 (12.4)	2.94	1.1	ปานกลาง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ มีระบบการแจ้งเตือน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านอาชญากรรมกับประชาชน ในพื้นที่ ถูกต้อง ครบถ้วน และ ทันต่อเหตุการณ์	109 (8.7)	276 (22.1)	443 (35.4)	281 (22.5)	141 (11.3)	2.94	1.1	ปานกลาง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนา Application แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เพื่อให้ ประชาชน / นักท่องเที่ยว ในพื้นที่สามารถแจ้งเหตุ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อ การป้องกันอาชญากรรมมาก ขึ้น	95 (7.6)	256 (20.5)	402 (32.2)	270 (21.6)	227 (18.1)	2.77	1.1	ปานกลาง
รวม	95 (7.6)	319 (25.5)	425 (34.0)	263 (21.0)	148 (11.9)	2.96	1.1	ปานกลาง

จากผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยรวม
อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.96 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น
เมื่อมีการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดป้ายสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุม

ด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน มีค่าเฉลี่ย 3.03 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น หากมีการสำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม และหากมีการเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยงและจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน 3.01 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงาน ราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่เพื่อง่ายต่อการสังเกตการณ์ จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ย 2.98 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหา อาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร มีค่าเฉลี่ย 2.97 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและ ให้มีคนเฝ้าดูแล มีค่าเฉลี่ย 2.96 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตรา พื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย อย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม มีค่าเฉลี่ย 2.95 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยง ที่มีโอกาสกระทำความผิด และประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ มีระบบ การแจ้งเตือน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมกับประชาชนในพื้นที่ ถูกต้อง ครบถ้วน และ ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2.94 ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อมีการวางผังเมืองและ การออกแบบอาคารที่สามารถลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้ มีค่าเฉลี่ย 2.88 และ ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนา Application แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เพื่อให้ประชาชน / นักท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถแจ้งเหตุได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่น ต่อการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 2.77 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกัน อาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ การแปลค่าเฉลี่ย ด้านระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้ มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

2.61- 3.40	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชน พบว่า

ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ระดับความพึงพอใจ ของประชาชน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	131 (10.5)	290 (23.2)	388 (31.0)	267 (21.4)	174 (13.9)	2.94	1.1	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เอาใจใส่ประชาชน	97 (7.8)	286 (22.9)	440 (35.2)	311 (24.9)	116 (9.2)	2.94	1.0	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ให้บริการตอบข้อซักถามประชาชนอย่างมีความรู้	77 (6.2)	294 (23.5)	448 (35.8)	301 (24.1)	130 (10.4)	2.90	1.0	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส	90 (7.2)	299 (23.9)	443 (35.4)	286 (22.9)	132 (10.6)	2.94	1.0	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความสุภาพ ให้เกียรติประชาชน	93 (7.4)	293 (23.4)	464 (37.1)	254 (20.3)	146 (11.8)	2.94	1.0	ปานกลาง
ด้านกระบวนการให้บริการ (การบริการอย่างเสมอภาค / ทันเวลา / เพียงพอ / ต่อเนื่อง / ก้าวหน้า)	87 (7.0)	267 (21.4)	431 (34.4)	276 (22.1)	189 (15.1)	2.82	1.1	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันอาชญากรรม ให้บริการด้วยความด้วย ความเสมอภาค ยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ	76 (6.1)	304 (24.3)	446 (35.7)	288 (23.0)	136 (10.9)	2.91	1.0	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันอาชญากรรมสามารถ ให้บริการประชาชนได้ทันเวลา เช่น การระงับเหตุ / การ เข้าจับกุมผู้กระทำความผิด	85 (6.8)	273 (21.8)	467 (37.4)	286 (22.9)	139 (11.1)	2.90	1.0	ปานกลาง
มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการ ป้องกันอาชญากรรม	99 (7.9)	266 (21.3)	430 (34.4)	294 (23.5)	161 (12.9)	2.87	1.1	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันอาชญากรรม สามารถทำงานได้อย่าง ต่อเนื่องและเกิดผลสำเร็จ	89 (7.1)	294 (23.5)	440 (35.2)	286 (22.9)	141 (11.3)	2.92	1.0	ปานกลาง
การป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่สามารถทำงาน ให้เกิดความก้าวหน้า ตรวจสอบได้	89 (7.1)	301 (24.1)	433 (34.6)	288 (23.0)	139 (11.2)	2.93	1.0	ปานกลาง
ด้านผลผลิตหรือบริการ ที่ได้รับ	87 (7.0)	294 (23.5)	417 (33.4)	279 (22.3)	173 (13.8)	2.87	1.1	ปานกลาง
การป้องกันอาชญากรรม โดยสภาพแวดล้อม เช่น การจัดการพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิด อาชญากรรม	80 (6.4)	317 (25.4)	427 (34.2)	300 (24.0)	126 (10.0)	2.94	1.0	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
ภาค รัฐ ส่ง เสริม ให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมกัน เช่น มีโครงการ เครือข่ายเฝ้าระวัง / จิตอาสาป้องกันภัย	95 (7.6)	280 (22.4)	464 (37.1)	276 (22.1)	135 (10.8)	2.93	1.0	ปานกลาง
ภาครัฐมีการวางระบบ การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ	98 (7.8)	297 (23.8)	399 (31.9)	306 (24.5)	150 (12.0)	2.90	1.1	ปานกลาง
ภาครัฐมีการวางระบบ การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มี โอกาสกระทำความผิด	101 (8.1)	282 (22.6)	420 (33.6)	299 (23.9)	148 (11.8)	2.91	1.1	ปานกลาง
ภาครัฐมีการวางระบบ การป้องกันอาชญากรรม โดยการลดการตกเป็นเหยื่อ	98 (7.8)	305 (24.4)	419 (33.5)	286 (22.9)	142 (11.4)	2.94	1.1	ปานกลาง
รวม	89 (7.1)	296 (23.7)	446 (35.7)	256 (20.5)	163 (13.0)	2.91	1.1	ปานกลาง

จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม ภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เอาใจใส่ประชาชน เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความสุภาพ ให้เกียรติประชาชน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.94 ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการตอบข้อซักถามประชาชนอย่างมีความรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.90

ด้านกระบวนการให้บริการ (การบริการอย่างเสมอภาค / ทันเวลา / เพียงพอ / ต่อเนื่อง / ก้าวหน้า) พบว่า การป้องกันอาชญากรรมเจ้าหน้าที่สามารถทำงานให้เกิดความก้าวหน้า ตรวจสอบได้ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.93 ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ย 2.87

ด้านผลผลิตหรือบริการที่ได้รับ พบว่า การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เช่น การจัดการพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม และภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 2.94 ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ ภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ มีค่าเฉลี่ย 2.90

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

สำหรับผลการศึกษาส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ย ด้านระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	ความหวาดกลัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	ความหวาดกลัวอยู่ในระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	ความหวาดกลัวอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	ความหวาดกลัวอยู่ในระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	ความหวาดกลัวอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งผลการศึกษาระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่า

ตารางที่ 4.5 ระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ระดับความหวาดกลัว ของประชาชน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
หากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียว ในเวลากลางวัน	129 (10.3)	247 (19.8)	374 (29.9)	255 (20.4)	245 (19.6)	2.80	1.2	ปานกลาง
หากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียว ในเวลากลางคืน	216 (17.3)	280 (22.4)	356 (28.5)	252 (20.2)	146 (11.6)	3.13	1.2	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ระดับความหวาดกลัว ของประชาชน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
หากต้องเดินคนเดียวในสะพาน บ้านเวลากลางวัน	130 (10.4)	266 (21.3)	355 (28.4)	267 (21.4)	231 (18.5)	2.83	1.2	ปานกลาง
หากต้องเดินคนเดียวในสะพาน บ้านเวลากลางคืน	270 (21.6)	294 (23.5)	363 (29.0)	194 (15.5)	129 (10.4)	3.30	1.2	ปานกลาง
ความหวาดกลัวต่อคดี ลักทรัพย์ / วิ่งราว / ชิงทรัพย์ / ปล้นทรัพย์	374 (29.9)	290 (23.2)	310 (24.8)	166 (13.3)	110 (8.9)	3.52	1.2	มาก
ความหวาดกลัวต่อคดี ทำร้าย ร่างกาย/ข่มขืน/ลักพาตัว/เรียกค่า ไถ่	456 (36.5)	284 (22.7)	249 (19.9)	153 (12.2)	108 (8.6)	3.66	1.3	มาก
เมื่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุม ผู้กระทำความผิด ได้ภายใน ระยะเวลารวดเร็ว	412 (33.0)	288 (23.0)	272 (21.8)	164 (13.1)	114 (9.1)	3.57	1.3	มาก
หากทราบว่าในชุมชนของท่าน มีผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัว แล้ว มาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณ ชุมชนของท่าน	405 (32.4)	296 (23.7)	292 (23.4)	161 (12.9)	96 (7.6)	3.60	1.2	มาก
หากพบว่าผู้กระทำความผิดเกิดการกระทำ ผิดซ้ำขึ้นอีกในชุมชนของท่าน	411 (32.9)	299 (23.9)	284 (22.7)	158 (12.6)	98 (7.9)	3.61	1.2	มาก
ในการดำรงชีวิตปัจจุบัน ท่าน มีความรู้สึกหวาดกลัวต่อปัญหา อาชญากรรม	300 (24.0)	316 (25.3)	353 (28.2)	158 (12.6)	123 (9.9)	3.40	1.2	ปานกลาง
ภาพรวมของกระบวนการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม ทำให้ท่าน มีระดับของความหวาดกลัวต่อภัย เป็นเช่นไร	302 (24.2)	308 (24.6)	350 (28.0)	160 (12.8)	130 (10.4)	3.39	1.2	ปานกลาง
รวม	249 (19.9)	401 (32.1)	339 (27.1)	156 (12.5)	105 (8.4)	3.42	1.1	มาก

จากผลการศึกษาระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการ
ป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า
ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.42 เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า

ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อคดีทำร้ายร่างกาย / ช่มชู้ / ลักพาตัว / เรียกค่าไถ่ โดยที่ประชาชนมีระดับความหวาดกลัวต่อประเด็นนี้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.66 หากพบว่าผู้กระทำความผิดเกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีกในชุมชนของท่าน มีค่าเฉลี่ย 3.61 หากทราบว่าในชุมชนของท่านมีผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว มาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชนของท่าน มีค่าเฉลี่ย 3.60 เมื่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ภายในระยะเวลารวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 3.57 และความหวาดกลัวต่อคดี ลักทรัพย์ / วิ่งราว / ชิงทรัพย์ / ปล้นทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 3.52 รองลงมาตามลำดับ

ในส่วนความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ในการดำรงชีวิตปัจจุบันท่านมีความรู้สึกหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ย 3.40 ภาพรวมของกระบวนการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ทำให้ท่านมีระดับของความหวาดกลัวต่อภัยเป็นเช่นไร มีค่าเฉลี่ย 3.39 หากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้านเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ย 3.30 หากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางคืน มีค่าเฉลี่ย 3.13 หากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้านเวลากลางวัน มีค่าเฉลี่ย 2.83 และหากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางวัน มีค่าเฉลี่ย 2.80 รองลงมาตามลำดับ

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

สำหรับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ การเคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม บริบทชุมชน ลักษณะที่อยู่อาศัย การมีผู้นำชุมชน และลักษณะของผู้นำชุมชน

ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA) ได้แก่ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ 0.05 ก็จะมีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ขอนำเสนอตัวอย่างละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ชาย (N= 475)		หญิง (N= 775)		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของ เครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการ สร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	2.84	1.0	2.59	1.1	3.91	0.29
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วน ร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบ สถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผน ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ต่อไป	2.94	1.1	2.76	1.1	2.80	0.05*
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.91	1.0	2.81	1.1	1.63	0.01*
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการ เครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่าย ยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึง การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	2.81	0.9	2.70	1.0	1.84	0.04*
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน กับหน่วยงาน ของรัฐ	2.80	1.1	2.58	1.1	3.41	0.79
รวมเฉลี่ย	2.86	0.9	2.69	1.0	2.99	0.10

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า เพศชายมีการมีส่วนร่วม
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.86) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลาง
ทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.80 – 2.94 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 2

การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ($\bar{x} = 2.94$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.80$)

เพศหญิงมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$) เมื่อพิจารณารายมาตรการ อยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.58 – 2.81 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.81$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.58$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า มาตรการต่อไปนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ซึ่งพบว่า เพศชาย มีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ค่าเฉลี่ยเพศชาย 2.94 ค่าเฉลี่ยเพศหญิง 2.76

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ซึ่งพบว่า เพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ค่าเฉลี่ยเพศชาย 2.91 ค่าเฉลี่ยเพศหญิง 2.81

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม ซึ่งพบว่า เพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ค่าเฉลี่ยเพศชาย 2.81 ค่าเฉลี่ยเพศหญิง 2.70

ส่วนมาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม และมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาค ประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งใน การป้องกันอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	28.24	4	7.06	5.79	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1516.26	1245	1.21		
	รวม	1544.51	1249			
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุก ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรม โดยการ รับทราบสถานการณ์ แนวโน้ม ปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	38.42	4	9.60	7.75	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1541.18	1245	1.23		
	รวม	1579.60	1249			
มาตรการที่ 3 การสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกายและ ทรัพย์สินทั้งของตนเองและ บุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัย อาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	38.13	4	9.53	8.25	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1438.82	1245	1.15		
	รวม	1476.96	1249			
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการ ดำเนินงานและบูรณาการเครือข่าย ต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่าย อาสาสมัครคุมประพฤติ อาสา สมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้ง ข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	40.86	4	10.21	10.06	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1263.44	1245	1.01		
	รวม	1304.30	1249			

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้าง จิตสำนึกของประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงาน ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	56.01	4	14.00	11.58	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1505.36	1245	1.20		
	รวม	1561.38	1249			
รวมเฉลี่ย	ระหว่าง กลุ่ม	39.32	4	9.83	10.10	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1211.94	1245	0.97		
	รวม	1251.26	1249			

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ในภาพรวมและรายมาตรการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe test ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.8 – 4.13

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมด้านที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่ 1	ต่ำกว่า – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	($\bar{x}$ = 281)	($\bar{x}$ = 264)	($\bar{x}$ = 241)	($\bar{x}$ = 270)	($\bar{x}$ = 250)
ต่ำกว่า – 30 ปี ($\bar{x}$ = 281)			0.401*		
31 – 40 ปี ($\bar{x}$ = 264)					
41 – 50 ปี ($\bar{x}$ = 241)	0.401*				
51 – 60 ปี ($\bar{x}$ = 270)					
60 ปี ขึ้นไป ($\bar{x}$ = 250)					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ด้านที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตรการที่ 2	ต่ำกว่า – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$(\bar{X} = 2.98)$	$(\bar{X} = 2.80)$	$(\bar{X} = 2.52)$	$(\bar{X} = 2.76)$	$(\bar{X} = 2.60)$
ต่ำกว่า – 30 ปี $(\bar{X} = 2.98)$			0.460*		
31 – 40 ปี $(\bar{X} = 2.80)$					
41 – 50 ปี $(\bar{X} = 2.52)$	0.460*				
51 – 60 ปี $(\bar{X} = 2.76)$					
60 ปี ขึ้นไป $(\bar{X} = 2.90)$					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ด้านที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 3	ต่ำกว่า - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$(\bar{x} = 3.01)$	$(\bar{x} = 2.78)$	$(\bar{x} = 2.56)$	$(\bar{x} = 2.80)$	$(\bar{x} = 2.61)$
ต่ำกว่า - 30 ปี $(\bar{x} = 3.01)$			0.448*		
31 - 40 ปี $(\bar{x} = 2.78)$					
41 - 50 ปี $(\bar{x} = 2.56)$	0.448*				
51 - 60 ปี $(\bar{x} = 2.80)$					
60 ปี ขึ้นไป $(\bar{x} = 2.61)$					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า - 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 - 50 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ด้านที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

มาตรการที่ 4	ต่ำกว่า - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$(\bar{x} = 2.90)$	$(\bar{x} = 2.71)$	$(\bar{x} = 2.43)$	$(\bar{x} = 2.65)$	$(\bar{x} = 2.53)$
ต่ำกว่า - 30 ปี $(\bar{x} = 2.90)$			0.479*		
31 - 40 ปี $(\bar{x} = 2.71)$					
41 - 50 ปี $(\bar{x} = 2.43)$	0.479*				
51 - 60 ปี $(\bar{x} = 2.65)$					
60 ปี ขึ้นไป $(\bar{x} = 2.53)$					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า – 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม
ด้านที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

มาตรการที่ 5	ต่ำกว่า – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	($\bar{x}$ = 2.85)	($\bar{x}$ = 2.55)	($\bar{x}$ = 2.30)	($\bar{x}$ = 2.69)	($\bar{x}$ = 2.45)
ต่ำกว่า – 30 ปี ($\bar{x}$ = 2.85)		0.302*	0.553*		
31 – 40 ปี ($\bar{x}$ = 2.55)	-0.302*				
41 – 50 ปี ($\bar{x}$ = 2.30)	-0.553*			-0.396*	
51 – 60 ปี ($\bar{x}$ = 2.69)			0.396*		
60 ปี ขึ้นไป ($\bar{x}$ = 2.45)					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า – 30 ปี กับ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี / ช่วงอายุ ต่ำกว่า – 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี / ช่วงอายุ 41 – 50 ปี กับ ช่วงอายุ 51 – 60 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอายุของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย	ต่ำกว่า - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	($\bar{x}$ = 2.91)	($\bar{x}$ = 2.70)	($\bar{x}$ = 2.44)	($\bar{x}$ = 2.72)	($\bar{x}$ = 2.54)
ต่ำกว่า - 30 ปี ($\bar{x}$ = 2.91)			0.467*		
31 - 40 ปี ($\bar{x}$ = 2.70)					
41 - 50 ปี ($\bar{x}$ = 2.44)	-0.467*				
51 - 60 ปี ($\bar{x}$ = 2.72)					
60 ปี ขึ้นไป ($\bar{x}$ = 2.54)					

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง
กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า - 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 -
50 ปี นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมี ส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน ทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้าง ชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกัน อาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.55	3	0.85	0.68	0.56
	ภายในกลุ่ม	1541.96	1246	1.23		
	รวม	1544.51	1249			
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาค ส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรม โดยการรับทราบ สถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การ วางแผนป้องกันและแก้ไขปัญห อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	7.67	3	2.55	2.02	0.10
	ภายในกลุ่ม	1571.93	1246	1.26		
	รวม	1579.60	1249			

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 3 การสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกายและ ทรัพย์สินทั้งของตนเองและ บุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัย อาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	16.00	3	5.35	4.56	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1460.89	1246	1.17		
	รวม	1476.96	1249			
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการ ดำเนินงานและบูรณาการ เครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้ง ไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรม ชุมชน เครือข่ายอาสาสมัคร คุมประพฤติ อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชนใน ชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแส ด้านอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	11.82	3	3.94	3.79	0.01*
	ภายในกลุ่ม	1292.48	1246	1.03		
	รวม	1304.30	1249			
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการ สร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน กับหน่วยงานของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	11.90	3	3.96	3.19	0.02*
	ภายในกลุ่ม	1292.48	1246	1.24		
	รวม	1304.30	1249			
รวมเฉลี่ย	ระหว่าง กลุ่ม	8.15	3	2.71	2.71	0.043*
	ภายในกลุ่ม	1243.11	1246	0.99		
	รวม	1251.26	1249			

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรการดังต่อไปนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม และมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe test ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.15 – 4.18

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 3	โสด	สมรส	หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส
	$(\bar{X} = 2.93)$	$(\bar{X} = 2.75)$	$(\bar{X} = 2.84)$	$(\bar{X} = 2.45)$
โสด $(\bar{X} = 2.93)$				0.472*
สมรส $(\bar{X} = 2.75)$				
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่ $(\bar{X} = 2.84)$				
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส $(\bar{X} = 2.45)$	-0.472*			

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ สถานภาพ โสด กับ อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

มาตราการที่ 4	โสด	สมรส	หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส
	$(\bar{X} = 2.81)$	$(\bar{X} = 2.65)$	$(\bar{X} = 2.76)$	$(\bar{X} = 2.42)$
โสด $(\bar{X} = 2.81)$	-	-	-	-
สมรส $(\bar{X} = 2.65)$	-	-	-	-
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่ $(\bar{X} = 2.76)$	-	-	-	-
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส $(\bar{X} = 2.42)$	-	-	-	-

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม พบว่า ไม่มีสถานภาพคู่ใด ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 5
การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ด้านที่ 5	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส
	$(\bar{X} = 2.74)$	$(\bar{X} = 2.52)$	$(\bar{X} = 2.68)$	$(\bar{X} = 2.63)$
โสด $(\bar{X} = 2.74)$		0.220*		
สมรส $(\bar{X} = 2.52)$	-0.220*			
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่ $(\bar{X} = 2.68)$				
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส $(\bar{X} = 2.63)$				

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 5 การจัด
กิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
จำนวน 1 คู่ คือ สถานภาพ โสด กับ สมรส นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า/ แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส
	$(\bar{X} = 2.81)$	$(\bar{X} = 2.67)$	$(\bar{X} = 2.75)$	$(\bar{X} = 2.51)$
โสด $(\bar{X} = 2.81)$	-	-	-	-
สมรส $(\bar{X} = 2.67)$	-	-	-	-
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่ $(\bar{X} = 2.75)$	-	-	-	-
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส $(\bar{X} = 2.51)$	-	-	-	-

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย พบว่าไม่มีสถานภาพคู่ใด ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาค ประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ในการป้องกันอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	56.28	8	7.03	5.86	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1488.23	1241	1.19		
	รวม	1544.51	1249			
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การ วางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	48.77	8	6.09	4.94	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1530.82	1241	1.23		
	รวม	1579.60	1249			
มาตรการที่ 3 การสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกายและ ทรัพย์สินทั้งของตนเองและ บุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัย อาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	61.32	8	7.66	6.72	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1415.64	1241	1.14		
	รวม	1476.96	1249			

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 4 การส่งเสริม การดำเนิน งานและบูรณาการ เครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้ง ไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรม ชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุม ประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้าง เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชน ในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแส ด้านอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	53.14	8	6.64	6.58	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1251.16	1241	1.00		
	รวม	1304.30	1249			
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม เพื่อ กระตุ้น และ ส่งเสริม การสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงาน ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	90.57	8	11.32	9.55	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1470.80	1241	1.18		
	รวม	1561.38	1249			
รวมเฉลี่ย	ระหว่าง กลุ่ม	58.93	8	7.36	7.66	0.00*
	ภายในกลุ่ม	1192.33	1241	0.96		
	รวม	1251.26	1249			

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ในภาพรวม
และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการ
ของ Scheffe test ดังผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ตามตาราง 4.20 – 4.25

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 1
การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น
การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่ 1	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{x} = 2.41)$	$(\bar{x} = 2.82)$	$(\bar{x} = 2.82)$	$(\bar{x} = 2.69)$	$(\bar{x} = 2.93)$	$(\bar{x} = 2.52)$	$(\bar{x} = 2.54)$	$(\bar{x} = 2.76)$	$(\bar{x} = 2.35)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{x} = 2.41)$					-0.517*				
ค้าขาย $(\bar{x} = 2.82)$									
ทำการเกษตร $(\bar{x} = 2.82)$									
แม่บ้าน $(\bar{x} = 2.69)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{x} = 2.93)$	0.517*					0.407*			
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{x} = 2.52)$					-0.407*				
รับราชการ $(\bar{x} = 2.54)$									
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{x} = 2.76)$									
อื่นๆ $(\bar{x} = 2.35)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง
กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม
ของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ
นักเรียน - นักศึกษา และ อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตราการที่ 2	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่นๆ
	$(\bar{X} = 2.63)$	$(\bar{X} = 2.85)$	$(\bar{X} = 3.07)$	$(\bar{X} = 2.81)$	$(\bar{X} = 3.08)$	$(\bar{X} = 2.61)$	$(\bar{X} = 2.67)$	$(\bar{X} = 2.80)$	$(\bar{X} = 2.66)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{X} = 2.63)$					-0.445*				
ค้าขาย $(\bar{X} = 2.85)$									
ทำการเกษตร $(\bar{X} = 3.07)$									
แม่บ้าน $(\bar{X} = 2.881)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{X} = 3.08)$	0.445*					0.465*			
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{X} = 2.61)$					-0.465*				
รับราชการ $(\bar{X} = 2.67)$									
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{X} = 2.80)$									
อื่นๆ $(\bar{X} = 2.66)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้ม ปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา และ อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตราการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตราการที่ 3	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{X} = 2.65)$	$(\bar{X} = 2.85)$	$(\bar{X} = 3.06)$	$(\bar{X} = 2.96)$	$(\bar{X} = 3.12)$	$(\bar{X} = 2.56)$	$(\bar{X} = 2.70)$	$(\bar{X} = 2.76)$	$(\bar{X} = 2.67)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{X} = 2.41)$					-0.471*				
ค้าขาย $(\bar{X} = 2.82)$									
ทำการเกษตร $(\bar{X} = 2.82)$									
แม่บ้าน $(\bar{X} = 2.69)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{X} = 2.93)$	0.471*					0.558*			
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{X} = 2.52)$					-0.558*				
รับราชการ $(\bar{X} = 2.54)$									

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

มาตรการที่ 3	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{x} = 2.65)$	$(\bar{x} = 2.85)$	$(\bar{x} = 3.06)$	$(\bar{x} = 2.96)$	$(\bar{x} = 3.12)$	$(\bar{x} = 2.56)$	$(\bar{x} = 2.70)$	$(\bar{x} = 2.76)$	$(\bar{x} = 2.67)$
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{x} = 2.76)$									
อื่นๆ $(\bar{x} = 2.35)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 3 การสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา และ อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

มาตรการที่ 4	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{x} = 2.58)$	$(\bar{x} = 2.78)$	$(\bar{x} = 2.84)$	$(\bar{x} = 2.90)$	$(\bar{x} = 2.99)$	$(\bar{x} = 2.46)$	$(\bar{x} = 2.60)$	$(\bar{x} = 2.65)$	$(\bar{x} = 2.52)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{x} = 2.41)$					-0.410*				
ค้าขาย $(\bar{x} = 2.82)$									
ทำการเกษตร $(\bar{x} = 2.82)$									

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

มาตรการที่ 4	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{x} = 2.58)$	$(\bar{x} = 2.78)$	$(\bar{x} = 2.84)$	$(\bar{x} = 2.90)$	$(\bar{x} = 2.99)$	$(\bar{x} = 2.46)$	$(\bar{x} = 2.60)$	$(\bar{x} = 2.65)$	$(\bar{x} = 2.52)$
แม่บ้าน $(\bar{x} = 2.69)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{x} = 2.93)$	0.410*					0.531*			
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{x} = 2.52)$					-0.531*				
รับราชการ $(\bar{x} = 2.54)$									
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{x} = 2.76)$									
อื่นๆ $(\bar{x} = 2.35)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 4 การส่งเสริม การดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิจ ีเครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา และ อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 5
การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างความจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

มาตรการที่ 5	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
	$(\bar{X} = 2.45)$	$(\bar{X} = 2.81)$	$(\bar{X} = 2.90)$	$(\bar{X} = 2.82)$	$(\bar{X} = 2.97)$	$(\bar{X} = 2.31)$	$(\bar{X} = 2.37)$	$(\bar{X} = 2.64)$	$(\bar{X} = 2.31)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{X} = 2.63)$					-0.514*				
ค้าขาย $(\bar{X} = 2.85)$									
ทำการเกษตร $(\bar{X} = 3.07)$									
แม่บ้าน $(\bar{X} = 2.881)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{X} = 3.08)$	0.514*					0.655*	0.598*		
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{X} = 2.61)$					-0.655*				
รับราชการ $(\bar{X} = 2.67)$					-0.598*				
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{X} = 2.80)$									
อื่นๆ $(\bar{X} = 2.66)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 5 การจัด
กิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างความจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
จำนวน 3 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา / อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ
พนักงานบริษัทเอกชน / อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ รับราชการ นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย

การมีส่วนร่วม ของประชาชน	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย	ทำ การเกษตร	แม่บ้าน	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	รับ ราชการ	เจ้าของ ธุรกิจ	อื่น ๆ
ในการป้องกัน อาชญากรรม รวมเฉลี่ย	$(\bar{x} = 2.55)$	$(\bar{x} = 2.82)$	$(\bar{x} = 2.94)$	$(\bar{x} = 2.84)$	$(\bar{x} = 3.02)$	$(\bar{x} = 2.49)$	$(\bar{x} = 2.57)$	$(\bar{x} = 2.72)$	$(\bar{x} = 2.50)$
รับจ้างทั่วไป $(\bar{x} = 2.41)$					-0.471*				
ค้าขาย $(\bar{x} = 2.82)$									
ทำการเกษตร $(\bar{x} = 2.82)$									
แม่บ้าน $(\bar{x} = 2.69)$									
นักเรียน / นักศึกษา $(\bar{x} = 2.93)$	0.471*					0.523*			
พนักงาน บริษัทเอกชน $(\bar{x} = 2.52)$					-0.523*				
รับราชการ $(\bar{x} = 2.54)$									
เจ้าของธุรกิจ $(\bar{x} = 2.76)$									
อื่นๆ $(\bar{x} = 2.35)$									

จากผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา
/ อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง
กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	7.30	4	1.82	1.47	0.20
	ภายในกลุ่ม	1537.21	1245	1.23		
	รวม	1544.51	1249			
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	10.73	4	2.68	2.12	0.07
	ภายในกลุ่ม	1568.87	1245	1.26		
	รวม	1579.60	1249			
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	6.31	4	1.57	1.33	0.25
	ภายในกลุ่ม	1470.65	1245	1.18		
	รวม	1476.96	1249			
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.22	4	0.55	0.53	0.71
	ภายในกลุ่ม	1302.08	1245	1.04		
	รวม	1304.30	1249			

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้าง จิตสำนึกของประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงาน ของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	4.99	4	1.24	0.99	0.40
	ภายในกลุ่ม	1556.38	1245	1.25		
	รวม	1561.38	1249			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	5.06	4	1.26	1.26	0.28
	ภายในกลุ่ม	1246.20	1245	1.00		
	รวม	1251.26	1249			

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาคพบว่า ในภาพรวมและรายมาตรการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งใน การป้องกันอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.95	2	0.97	0.79	0.45
	ภายในกลุ่ม	1542.55	1247	1.23		
	รวม	1544.551	1249			
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ต่อไป	ระหว่างกลุ่ม	0.21	5	0.10	0.08	0.91
	ภายในกลุ่ม	1579.39	1247	1.26		
	รวม	1579.60	1249			

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก ในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของ ตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัย อาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.04	2	0.52	1.68	0.18
	ภายในกลุ่ม	1475.92	1247	1.18		
	รวม	1476.96	1249			
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและ บูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่าย อาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแส ด้านอาชญากรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.51	1247	1.75	1.68	0.18
	ภายในกลุ่ม	1300.78	1249	1.04		
	รวม	1304.30				
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	ระหว่างกลุ่ม	6.47	2	3.23	2.59	0.07
	ภายในกลุ่ม	1554.91	1247	1.24		
	รวม	1561.38	1249			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	1.41	2	0.70	0.70	0.49
	ภายในกลุ่ม	1249.84	1247	1.00		
	รวม	1251.26	1249			

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวม
ของทุกภาค พบว่า ในภาพรวมและรายมาตรการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างการที่เคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของประชาชน
กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ไม่เคย (N= 761)		เคย (N= 489)		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของ เครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกัน อาชญากรรม	2.54	1.11	2.91	1.07	-5.71	0.33

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม 5 มาตรการ	ไม่เคย (N= 761)		เคย (N= 489)		t	Sig
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ต่อไป	2.70	1.14	3.03	1.05	-5.15	0.00*
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก ในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและ บุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.73	1.12	3.03	0.99	-4.70	0.00*
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและ บูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่าย อาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้าง เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	2.64	1.05	2.91	0.94	-4.61	0.00*
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	2.49	1.10	2.94	1.08	-7.18	0.35
รวมเฉลี่ย	2.62	1.01	2.96	0.93	-6.00	0.04*

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการที่เคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม
ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ
ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง
2.49 – 2.73 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน
มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น

ให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.73$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.49$)

ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.96$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.91 – 3.03 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป และ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 3.03$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม และ มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่าย ยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.91$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามการที่เคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายมาตรการ พบว่า

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ซึ่งพบว่า ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ค่าเฉลี่ยผู้ที่เคย 3.03 ค่าเฉลี่ยผู้ที่ไม่เคย 2.70

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ซึ่งพบว่า ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ค่าเฉลี่ยผู้ที่เคย 3.03 ค่าเฉลี่ยผู้ที่ไม่เคย 2.73

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่า ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ค่าเฉลี่ยผู้ที่เคย 2.94 ค่าเฉลี่ยผู้ที่ไม่เคย 2.49

ส่วนมาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม และด้านที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ทางตรง (N= 232)		ทางอ้อม (N= 257)		t	Sig
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	2.74	1.10	2.85	1.10	3.33	0.50
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	2.87	1.11	2.95	1.12	2.61	0.37
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.90	1.08	2.98	1.06	3.25	00.19
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชนเพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	2.80	1.01	2.84	1.01	3.68	0.60
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	2.73	1.10	2.65	1.02	4.10	0.48
รวมเฉลี่ย	2.81	0.98	2.89	0.99	3.70	0.21

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.73 – 2.90 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{X} = 2.90$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 2.73$)

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางอ้อมมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.65 – 2.98 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{X} = 2.98$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 2.65$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อม พบว่า ในภาพรวมและรายมาตรการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ชุมชนเมือง (N= 695)		ชุมชนชนบท (N= 555)		t	Sig
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	2.70	1.18	2.66	1.00	0.68	0.00*
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	2.86	1.18	2.78	1.04	1.29	0.00*

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ชุมชนเมือง (N= 695)		ชุมชนชนบท (N= 555)		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.87	1.15	2.82	1.00	0.91	0.00*
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	2.76	1.08	2.72	0.93	0.71	0.00*
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	2.69	1.18	2.63	1.02	0.87	0.00*
รวมเฉลี่ย	2.78	1.07	2.72	0.90	0.98	0.00*

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ลักษณะบริบทชุมชนเมืองมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.69 – 2.87 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.87$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.69$)

ลักษณะบริบทชุมชนชนบทมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.63 – 2.82 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.82$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม

เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.63$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัย พบว่า ในภาพรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่

มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.70 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.66

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.86 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.78

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.87 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.82

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.76 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.72

มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.69 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.63

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวม พบว่า ผู้ที่มีบริบทที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนชนบท ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนเมือง 2.78 ค่าเฉลี่ยบริบทชุมชนชนบท 2.72

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ไม่มี (N= 100)		มี (N= 1150)		t	Sig
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	2.40	1.12	2.71	1.10	-2.64	0.93
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	2.52	1.09	2.85	1.12	-2.86	0.98
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.57	1.12	2.87	1.08	-2.67	0.23
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่าย อาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม	2.52	1.06	2.76	1.01	-2.27	0.41
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	2.42	1.14	2.69	1.11	-2.27	0.35
รวมเฉลี่ย	2.49	1.02	2.78	0.99	-2.78	0.53

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่าการที่ไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.49$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.42 – 2.57 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม

ในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.57$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.42$)

การที่มีผู้นำชุมชนของประชาชนมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$) เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.69 – 2.87 มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.87$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.69$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชน พบว่า ในภาพรวมและทุกมาตรการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ผู้นำตาม ธรรมชาติ (N= 238)		ผู้นำโดย ตำแหน่ง (N= 902)		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม	2.58	1.13	2.72	1.10	-1.998	0.42
มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป	2.75	1.15	2.86	1.11	-1.56	0.39
มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม	2.73	1.13	2.89	1.06	-2.44	0.03*

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ	ผู้นำตาม ธรรมชาติ (N= 238)		ผู้นำโดย ตำแหน่ง (N= 902)		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการ เครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่าย ยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้าง เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแส ด้านอาชญากรรม	2.65	1.05	2.78	1.00	-1.95	0.18
มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริม การสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ	2.57	1.15	2.70	1.10	-1.82	0.07
รวมเฉลี่ย	2.66	1.03	2.79	0.98	-2.13	0.25

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับ
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า
ลักษณะผู้นำชุมชนตามธรรมชาติมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.66$)
เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.57 – 2.75
มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน
อาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้
ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ($\bar{x} = 2.75$)
ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้าง
จิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.57$)

ลักษณะผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$)
เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.70 – 2.89
มาตรการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม
ในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจาก
ภัยอาชญากรรม ($\bar{x} = 2.89$) ส่วนมาตรการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรม
เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ($\bar{x} = 2.70$)

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามลักษณะผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายการมาตรการ พบว่า มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก ในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบว่า ผู้ที่มีผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่มีผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ ค่าเฉลี่ย ผู้ที่มีผู้นำชุมชนโดยตำแหน่ง 2.89 ค่าเฉลี่ยผู้ที่มีผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ 2.73

ส่วนมาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหา อาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม และมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้าง จิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 7 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรง และทางสนับสนุน

มาตรการที่ 1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงาน อาชญากรรม (ปป.ผอ) จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม จะมีหน่วยงาน ตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม คือ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงานอาชญากรรม มีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชน ในสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง

เพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับการปฏิบัติงานของตำรวจ คือ การจัดสภาพโดยทั่วไป ไม่ว่าในระบบเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้าน ในลักษณะที่เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลง่ายต่อการควบคุม สังเกต ตรวจตรา รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ซึ่งการปฏิบัติงานนั้นจะเป็นตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยอาศัยหลักการดำเนินงาน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และกว้างขวางครอบคลุมประชาชนทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจอย่างถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีและมีความศรัทธาเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของตำรวจ
2. ด้านการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การฝึกอบรมหรือจัดให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างตำรวจกับกลุ่มเป้าหมายอันสำคัญ คือ กลุ่มเด็ก เยาวชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มชุมชนที่อยู่อาศัย ตลอดจนประชาชนทั่วไป
3. ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ
4. ด้านการประสานความร่วมมือระหว่างประชาชนกับตำรวจ ได้แก่ การประสานความร่วมมือระหว่างประชาชนกับตำรวจและการสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจเพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงานอาชญากรรม, สถานีตำรวจนครบาล และสถานีตำรวจภูธร

กิจกรรม/โครงการ

ปัจจุบันประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น โดยผ่านรูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ภายใต้การดำเนินโครงการฯ อาทิเช่น

1. โครงการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกเตือนภัยและแจ้งข่าวอาชญากรรม เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยมโดยทั่วไป เช่น โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย
2. โครงการสายตรวจประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมอีกรูปแบบหนึ่ง คือการจัดสมาชิกหรืออาสาสมัครพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกตรวจท้องที่ คอยระวังป้องกันรักษาความปลอดภัยตามบริเวณต่าง ๆ ที่มีปัญหาอาชญากรรมในชุมชน โดยการออกตรวจด้วยการเดินเท้า จักรยานหรือพาหนะอื่น ๆ พร้อมวิทยุสื่อสาร โครงการสายตรวจประชาชนนี้ได้มีการนำมาใช้ในย่านที่อยู่อาศัยของชนชั้นกลางตามชานเมือง และขยายไปสู่การปฏิบัติชุมชนท้องถิ่นเป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนงบประมาณต่อหน่วยปฏิบัติงาน ป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนที่เพียงพอ เพื่อให้เกิดการทำงานที่ต่อเนื่องร่วมกันในลักษณะพหุภาคี
2. ควรมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของความร่วมมือเกี่ยวกับปฏิบัติงาน ป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน โดยเฉพาะในระดับชุมชน อาทิเช่น มวลชนสัมพันธ์ ตำรวจชุมชน และอาสาสมัครต่าง ๆ
3. จัดให้มีการอบรม เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในบทบาทและความสำคัญของภาคประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมระดับชุมชนและเครือข่ายชุมชน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและเกิดความยั่งยืนในการปฏิบัติ

2) กรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักเกี่ยวข้องกับการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้กลับเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาประเทศ จึงเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งที่กรมราชทัณฑ์จะต้องให้ความสำคัญ ดังนั้น การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม ถือว่าเป็นภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ แม้ว่ากรมราชทัณฑ์จะมีภารกิจหลักในการควบคุมและแก้ไขพฤตินิสัยผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้กระทำละเมิดต่อกฎกติกาของการอยู่ร่วมกันในสังคม และได้ถูกกักขังไว้ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤตินิสัยให้สามารถอยู่ร่วมกันกับสังคมส่วนรวมได้อีกครั้ง อย่างไรก็ตาม การทำงานของกรมราชทัณฑ์ก็มีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากสังคม และรวมไปถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนเข้ามารับรู้แนวทางการดำเนินการปัญหา และอุปสรรคตลอดจนการตรวจสอบ การทำงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

จากนโยบายของกรมราชทัณฑ์ในระยะเวลาที่ผ่านมา มีการกำหนดนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรกลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ และพยายามขับเคลื่อนการดำเนินงานเชิงรุกในด้านการเปิดเรือนจำสู่สังคม ทำอย่างไรจะให้ความเข้มแข็งของชุมชนมาเป็นหุ้นส่วนกับกรมราชทัณฑ์ และเป็นพันธมิตรที่เข้ามาเป็นหุ้นส่วนของสังคม อย่างไรก็ตาม การกำหนดมาตรการเชิงรุกในงานราชทัณฑ์ และแนวทางการบูรณาการหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการติดตามช่วยเหลือผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษ ทำให้กรมราชทัณฑ์ ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย และการสงเคราะห์ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษกับหน่วยงานภาคสังคมและท้องถิ่น จึงมีความเห็นร่วมกันที่จะจัดทำแผนบูรณาการภาคสังคมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 9 องค์กร ภายใต้ชื่อ “แผนบูรณาการ

ภาคสังคม 9 องค์การเพื่อช่วยเหลือผู้พันโทและป้องกันการกระทำผิดซ้ำ” ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึงปัจจุบัน รวม 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 - 2556, ฉบับที่ 2 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - 2559 และ ฉบับที่ 3 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 - 2564

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมราชทัณฑ์

กิจกรรม/โครงการ

โครงการ “การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังเพื่อคืนคนดีสู่สังคม กรณีความร่วมมือระหว่างสภาพัฒนาสังคมภาคประชาชนกับเรือนจำพิเศษธนบุรี และกลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย”

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานตั้งแต่ระดับชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมในภาคประชาสังคมอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้กรมราชทัณฑ์สามารถขับเคลื่อนองค์กรอย่างมีทิศทางที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรมีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ดังกล่าว

3) กรมคุมประพฤติ

งานคุมประพฤติ เป็นงานในสายธารกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยแท้ โดยจะมีลักษณะงานแบบเหรียญ 2 ด้าน คือ มีทั้งความแข็งแกร่ง และอ่อนโยน บุคลากรที่ปฏิบัติงานจึงต้องมีความสามารถเป็นพิเศษ และที่สำคัญคือ ต้องมีจิตใจที่รักและเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์ต้องยอมรับว่าปริมาณคดีอาญาในประเทศไทยสูงขึ้นมากในปัจจุบันโดยเฉพาะในช่วง 2 – 3 ปี ที่ผ่านมาสถิติน่าจะมีไม่น้อยกว่า 30% ทำให้งานคุมประพฤติดีมีมากขึ้นในเชิงปริมาณ รวมทั้งงานในเชิงป้องกันของกรมคุมประพฤติในรูปแบบของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ซึ่งเป็นการทำงานเชิงรุก เพราะฉะนั้นทิศทางการทำงานในปัจจุบัน ต้องยอมรับว่าทำงานอยู่กับกระแสข้อจำกัดมากมาย แต่ก็ยังเป็นทิศทางที่ชัดเจนและถูกต้อง ในการที่จะทำให้กรมคุมประพฤติเป็นเจ้าภาพในการทำงาน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยเฉพาะในช่วงของการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำผิดทั้งในคดีอาญา และคดียาเสพติด และยังมีผลย้อนไปในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน สำหรับการดำเนินการคุมประพฤติแบบเข้มข้น ได้เริ่มโครงการโดยหลักคิดที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่มีความเสี่ยงจะกระทำผิดซ้ำสูงร่วมกับพนักงานคุมประพฤติ ในลักษณะการทำงานเป็นทีมในการดูแลอย่างใกล้ชิดมากขึ้น เพื่อลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ โดยมีรูปแบบการนำทีมแก้ไขฟื้นฟูในลักษณะกลุ่ม มีผู้อำนวยการ

ทำหน้าที่กำกับดูแล ให้คำปรึกษาดูแลตามความก้าวหน้าของแต่ละทีม ในแต่ละทีม จะมีพนักงานคุมประพฤติ เป็นหัวหน้าทีม ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกำกับดูแลให้คำปรึกษาแก่เครือข่ายชุมชนหรืออาสาสมัครคุมประพฤติ 3 คน ในการดูแลผู้กระทำผิดกลุ่มต่าง ๆ

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมคุมประพฤติ, สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด

กิจกรรม/โครงการ

โครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ ปัจจุบันนับว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ ได้เข้ามาช่วยในทุกภารกิจ ทั้งในสำนักงานและในพื้นที่ชุมชนของอาสาสมัครคุมประพฤติ

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายยุติธรรมชุมชนในทุกชุมชน
2. เน้นสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ สถานศึกษาและชุมชนในจังหวัดในการเฝ้าระวังและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
3. จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมแก่ภาคประชาชน โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปถ่ายทอดให้กับเยาวชนชุมชน และสังคมให้มีความสงบสุขและป้องกันตนเองได้
4. ควรมีการติดตาม ประเมินผล รวมถึงขยายผลการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ โดยที่มีหน่วยงานภาครัฐด้านความมั่นคงทั้งเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้แทนสถานศึกษา และอาสาสมัครต่าง ๆ เป็นกลุ่มพลังที่ร่วมดำเนินงาน

4) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ความสำคัญในภารกิจด้านการป้องกันเด็กและเยาวชนในเชิงป้องกันควบคู่ไปกับการหลักในการดูแลเด็กในศูนย์ฝึกอบรมฯ เนื่องจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคดีเด็กผนวกกับการศึกษาและวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทำให้กรมพินิจฯ เห็นว่าภารกิจเชิงป้องกันเป็นภารกิจที่สำคัญ ด้วยการที่กรมฯ เข้าไปมีส่วนร่วมกับเครือข่ายชุมชนครอบครัว และการจัดทำสื่อเผยแพร่ข้อมูลให้ภาคประชาชนทราบถึงปัญหาเด็กสามารถก่อให้เกิดแรงสนับสนุนป้องกันเด็กมิให้กระทำผิดได้ ทั้งนี้ กรมพินิจฯ ได้พิจารณาถึงเป้าหมายสำหรับการดำเนินการ อาทิ 1) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันเด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม 2) ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านการดูแลเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหาและการกระทำผิดโดยให้ความสำคัญในการขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังสถานศึกษา/เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนร่วมกัน ให้มีความเข้มแข็งครอบคลุมและต่อเนื่อง โดยให้เครือข่ายชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน บำบัด แก้ไข พื้นฟู เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา

ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำความผิด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานกับเด็กและเยาวชน

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, ภาควิชาเครือข่าย เช่น สถานศึกษา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กิจกรรม/โครงการ

โครงการเสริมพลังชุมชนและสร้างความเข้มแข็งแก่เยาวชน, โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรมพินิจฯ และส่งเสริมบทบาทในการป้องกันการก่ออาชญากรรมในเด็กและเยาวชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน
3. ร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำความผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษาโดยกำหนดให้มีสถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน

5) กรมการปกครอง

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นภารกิจอันสำคัญยิ่งของกระทรวงมหาดไทย และการดูแลประชาชนให้มีความสงบเรียบร้อยและเกิดความมั่นคงภายในประเทศก็เป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงมหาดไทยเช่นกัน ดังนั้น จึงมีความพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมทั้งควบคุมสถานการณ์ภายในสังคมให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข งานสำคัญที่ทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย ได้แก่ การจัดระเบียบสังคม ด้วยกลไกและกระบวนการของประชาธิปไตย ร่วมป้องกันดูแลปัญหาต่าง ๆ ภายในชุมชน เช่น ปัญหายาเสพติดในชุมชนตนเอง โดยให้มีการจัดชุดปฏิบัติการ เพื่อสร้างกระบวนการชุมชนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านเข้มแข็งในการต่อต้านยาเสพติดและมีความมั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ ในระดับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และระดับผู้ว่าราชการจังหวัดมีการเน้นย้ำและมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดท่านใดท่านหนึ่งรับผิดชอบโดยตรง และผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยได้มีการตรวจเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นรูปธรรม ในลักษณะบำบัดทุกข์บำรุงสุขที่พี่น้องประชาชนสามารถแจ้งปัญหาความเดือดร้อนที่ศูนย์ดำรงธรรมได้ทุกระเบียง โดยการบริหาร

ศูนย์ดำรงธรรมขอให้มีการบริหารกิจการกึ่งเอกชน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับมาตรการการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันควบคุมไปกับการปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด อุบัติภัย การฝึกกำลังของหน่วยปฏิบัติ การพัฒนางานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ การแสวงหาความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนมวลชนสัมพันธ์ และกลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมและสนับสนุนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งโดยภาพรวมในปัจจุบันได้รับความร่วมมือที่ดีจากภาคประชาชนในทุกมิติ

หน่วยงานรับผิดชอบ กระทรวงมหาดไทย, จังหวัด, อำเภอ

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

แผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด มีเป้าหมายสำคัญในการเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ ด้วยกลไกและกระบวนการของประชารัฐ ร่วมป้องกันดูแลปัญหาเสพติดในชุมชนตนเอง โดยให้มีการจัดชุดปฏิบัติการเพื่อสร้างกระบวนการชุมชน ให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านเข้มแข็งในการต่อต้านยาเสพติดและมีความมั่นคงปลอดภัยจากยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

ควรเร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นที่ชุมชนฐานรากให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหา ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องเข้ามาพูดคุยกัน และร่วมวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต ทั้งนี้ ควรนำรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมที่ได้จากการศึกษาไปขยายผลต่อยอดพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม สร้างความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างแพร่หลาย

ในขณะเดียวกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมต้องมีการปรับกลยุทธ์จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อนมาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้ อย่างเหนียวแน่นแล้ว เชื่อว่า กลยุทธ์นี้จะก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนทางสังคมจะเกิดเป็นกระแสการควบคุมและต่อต้านอาชญากรรมที่จะทำให้ทุกภาคส่วนลุกขึ้นมาต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน ได้แก่ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆาตกรรม และปล้นทรัพย์ในชุมชน เกิดการตื่นตัว พร้อมร่วมมือร่วมใจระงับภัยให้แก่กัน และเข้าร่วมทำกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเพื่อประสานการทำงาน เพื่อแสดงให้เห็นในเชิงสัญลักษณ์ถึงการผนึกกำลังที่ต้องการทำให้สังคมปลอดภัย

6) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบมีความตระหนักถึงภารกิจในด้านการป้องกัน อาชญากรรม และการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชุมชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีบริบทสังคมที่มีความเป็นเมืองสูง ปัญหาอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นส่งผล เสียหายต่อประเทศ ต่อความเป็นอยู่โดยสงบสุขของประชาชน หน่วยงานของภาครัฐจึงจำเป็นต้อง เข้ามาแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างเร่งด่วน ในการทำงานจึงต้องร่วมมือกันจากหลาย ๆ หน่วยงาน เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยสถานการณ์ปัญหาเสพติดของประเทศในปัจจุบัน จัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤต โดยสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้น อย่างรวดเร็ว เพราะมีการผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ มากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาไอ เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปรามจับกุมการค้า ยาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจัง แต่ก็ไม่ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลงเลย แต่กลับทำให้ ผู้ผลิตได้พัฒนาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้นและการตรวจพบสารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จับกุมได้ยากยิ่งขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าการแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ของประชาชนทุกภาคส่วน โดยเฉพาะการที่ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการสอดส่อง ป้องกัน รวมไปถึง การแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา อาชญากรรม จะต้องมีการร่วมมือกันในทุก ๆ หน่วยของสังคม เพื่อเป็นการแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง การวางแผนนโยบายการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมจะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รับนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเป็นการแก้ไขคนในชุมชนของตนเอง ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน รู้จักป้องกันตนเองและเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจดีขึ้น ตลอดจน ให้ความสนใจในกิจการของตำรวจ ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาอื่น ๆ ยิ่งขึ้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น จะนำนโยบายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไปวางแผนเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไป ปฏิบัติและทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ในการอบรมหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับประชาชนในชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : อบต. เทศบาล อบจ. เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร

กิจกรรม/โครงการ

กิจกรรมหลัก ๆ ได้แก่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ การเผยแพร่เอกสาร การสร้างแกนนำ การบรรยายฝึกอบรมสัมมนาแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน รวมทั้งการจัดทำโครงการป้องกันต่าง ๆ เช่น โครงการค่ายแกนนำนักเรียน โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการชุมชนปลอดภัยยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. เร่งส่งเสริมการกระจายอำนาจในการกิจการป้องกันอาชญากรรม แทนที่จะมองว่าเป็นภาระหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพียงอย่างเดียว เพราะตามหลักการแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมต้องรับรู้ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีที่สุด โดยจัดตั้งเป็นศูนย์หรือสำนักในการป้องกันอาชญากรรมและหรือการบรรเทาทุกข์ บรรเทาสาธารณภัยที่มีงบประมาณและบุคลากร รวมไปถึงแผนงานหรือโครงการที่มีความชัดเจนที่เฉพาะเจาะจงต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและบรรเทาสาธารณภัยในองค์กร
2. ควรออกกฎหมาย หรือระเบียบปฏิบัติที่ให้อำนาจ หน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจในการป้องกันอาชญากรรมให้มีความชัดเจน ซึ่งอาจครอบคลุมถึงการใช้งบประมาณ เนื่องจากในปัจจุบันพบว่าตัวบทกฎหมายที่กำหนดภารกิจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม รวมไปถึงการส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน มีลักษณะที่อาจไม่ชัดเจนต่อการตีความ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความกังวลในการถูกตรวจสอบที่มีความเข้มข้นของหน่วยงานส่วนกลาง
3. ผู้บริหารท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับประเด็นการป้องกันอาชญากรรม และความมั่นคงปลอดภัย แทนที่จะให้ความสำคัญกับประเด็นสาธารณสุขป็นอันดับแรก การออกนโยบายและการนำนโยบายไปแปลงเป็นการปฏิบัติจะต้องมีความครอบคลุมในทุก ๆ มิติ เพื่อตอบสนองความท้าทายรูปแบบใหม่ ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต

7) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ความปลอดภัยและความมั่นคงคือประเด็นที่สำคัญสำหรับการพัฒนาจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยว โดยปกติแล้วคนจะมีความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยและความมั่นคงเมื่อเดินทาง เป็นเพราะมีความรู้ไม่เพียงพอต่อประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางที่ตั้งใจไปเยือนเมื่อเทียบกับความรู้ที่มีเกี่ยวกับประเทศของตนเอง ซึ่งปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยที่พบบ่อยที่สุดคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องอาชญากรรม ได้แก่ การกระทำอาชญากรรมต่อทรัพย์สินส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว การหลอกลวงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ความรุนแรง และการต่อสู้ที่เกิดจากความเมา ยาเสพติด การชักชวนคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศปัญหาการสื่อสาร การขาดแคลนค่าใช้จ่ายและอุบัติเหตุ เป็นต้น สำหรับการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อการป้องกันอาชญากรรม คือการจัดทำแนวทางในการป้องกันและจัดการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นต้องเกิดจากความร่วมมือที่เข้มแข็งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบ ดำรงท้องที่

กิจกรรม/โครงการ

แนวทางการจัดการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวสำหรับชุมชน คือ

1. ช่วยเฝ้าระวังความเสี่ยงภัยต่าง ๆ ชุมชนท้องถิ่นสามารถช่วยงานตำรวจป้องกันความเสี่ยงทางการท่องเที่ยวโดยการสังเกตหรือแม้แต่การเป็นตำรวจท่องเที่ยวฝึกหัดหรืออาสาสมัครตำรวจ
2. แจ้งรายงานความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องให้กับเจ้าหน้าที่รัฐที่รับผิดชอบ เพื่อป้องกัน ป้องปราม และปราบปรามไม่ให้เกิดภัยนั้น ๆ กับนักท่องเที่ยวและให้ข้อมูลเพื่อความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว
3. โครงการมัคคุเทศก์ชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการป้องกันปราบปรามการเกิดอาชญากรรมที่มีต่อนักท่องเที่ยว ควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนและหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในลักษณะแบบบูรณาการรองรับการเกิดอาชญากรรมในอนาคต
2. ส่งเสริมความเข้มแข็งในบทบาทการทำงานร่วมกันของตำรวจและชุมชนที่เรียกกันว่าความเป็นหุ้นส่วน ในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น และสังคมระดับมหภาค
3. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานในการป้องกันอาชญากรรม และวิเคราะห์รายงานสถานภาพอาชญากรรมในชุมชนและแสวงหาแนวร่วม อาสาสมัคร สร้างภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และส่งเสริมบทบาทของคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ

8) สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

โดยรวบรวมจากการให้ข้อมูล สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้ดังนี้

1. มีการลงพื้นที่ให้ความรู้ มีการจัดโครงการ ปีละ 1 ครั้ง ผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ 250 คน/โครงการ จำนวนผู้เข้าร่วมขึ้นอยู่กับกลุ่มเป้าหมายที่จัดโครงการ
2. มีการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน โดยเน้นการป้องกันอาชญากรรม มีการประชุมวางแผนกรอบแนวทางดำเนินการ โดยสำนักงานยุติธรรมจังหวัดสนับสนุนด้านวิธีการดำเนินการ วิทยากรงบประมาณ ให้คำปรึกษาแต่ละท้องที่ ซึ่งมีปัญหาไม่เหมือนกัน กลุ่มเป้าหมายต่างกัน เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม การเฝ้าระวังต่าง ๆ ตามบริบทพื้นที่ โดยมีผู้นำชุมชน อาสาสมัคร เครือข่ายฯ ร่วมดำเนินการและชักชวนประชาชน
3. มีการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน (สร้างสุข) มีคณะกรรมการประจำศูนย์ฯ เช่น ผู้นำชุมชน เครือข่าย อาสาสมัคร ภาครัฐต่าง ๆ อบต. เทศบาล ทำงานร่วมกัน โดยมีนิติกรประจำอยู่ทุกศูนย์ฯ ดำเนินกิจกรรมตามภารกิจ 5 ด้าน 1) ป้องกันอาชญากรรม 2) รับร้องทุกข์ 3)ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทชุมชน

4) ชี้ช่องบอกทางการให้บริการประชาชน และ 5) การส่งเสริมคนดีสู่สังคม การดูแลผู้ถูกคุมประพฤติ รับรายงานตัวผู้ถูกคุมประพฤติ ช่วยดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษให้กลับสู่ ชุมชน ในระดับจังหวัด มีการรวบรวมปัญหาในระดับพื้นที่เข้าสู่คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงาน ยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) เพื่อหาแนวทางแก้ไขเน้นเรื่องยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมไม่ค่อย มีการสนับสนุนให้ชุมชนของบประมาณในการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในด้านกฎหมาย โดยการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัด

4. มีการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน (สร้างสุข) มีการจัดตั้งคณะกรรมการประจำศูนย์ฯ ประกอบด้วยผู้นำชุมชน เครือข่าย อาสาสมัคร ภาครัฐต่าง ๆ อบต. เทศบาล ทำงานร่วมกัน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด

- ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ และความพึงพอใจต่อการรับบริการของประชาชน
- จำนวนประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นทุกปี ชุมชนให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และมีการเฝ้าระวังภายในชุมชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายทุกภาคส่วนในการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
2. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน สถานศึกษา และชุมชน ในจังหวัด เพื่อเฝ้าระวัง และดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรม
3. สร้างการรับรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งและป้องกันไม่ให้ประชาชนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยร่วมกับสถานศึกษา วัด องค์กรชุมชน เป็นต้น
4. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในงานยุติธรรมชุมชน โดยขับเคลื่อน ในรูปแบบของศูนย์ยุติธรรมชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างทั่วถึง และรวดเร็ว

9) เครือข่ายภาคประชาชน / ตำรวจชุมชน / อปพร.

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีการรับรู้ถึงกิจกรรม / โครงการ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ จึงไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนั้น ยังมองว่าเป็นเรื่องไกลตัวหากตนหรือครอบครัวไม่ได้รับผลกระทบทางตรงจากปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องปากท้อง การประกอบอาชีพเป็นหลักในชีวิตประจำวัน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด

ผู้เข้าร่วมโครงการฯ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 / โครงการการมีส่วนร่วมและพัฒนาเครือข่ายปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะ

1. ให้มีเจ้าหน้าที่เข้าไปให้ความรู้เพิ่มมากขึ้น
2. จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น
3. ส่งเสริมให้ชุมชนมีโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันการอาชญากรรม โดยเฉพาะการให้ความรู้ในการป้องกันภัย
4. ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีส่วนในการกระตุ้นในประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ และให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงานอาชญากรรม (ปป.ผอ) จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การดำเนินการที่ผ่านมาจะมีกลุ่มงานการมีส่วนร่วมของประชาชน (สร.ผอ.) ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนหน่วยปฏิบัติในการแสวงหาความร่วมมือจากภาครัฐและภาคเอกชนในกิจกรรมตำรวจเฉพาะงานชุมชนมวลชนสัมพันธ์ ตำรวจชุมชน และอาสาสมัครต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมงานป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบาย มาตรการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชน และพัฒนา ส่งเสริมหรือกำหนดมาตรการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนองค์กร ในรูปแบบอาสาสมัครต่าง ๆ เครือข่ายชุมชน การมีส่วนร่วมขององค์กร และพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน บุคลากร โดยเฉพาะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ฝึกอบรมให้ความรู้ เพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงาน จัดการความขัดแย้งในชุมชน จัดการปัญหาอาชญากรรมและปัญหาอื่น ๆ ตามข้อเสนอของชุมชน กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินงานร่วมกัน อบรม เผยแพร่ ส่งเสริมสนับสนุนความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้แก่ประชาชน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จัดชุดปฏิบัติการชุมชนสัมพันธ์ 1 ชุด/สถานี รวม 1,428 สถานี เพิ่มพูนความรู้และเสริมสร้างแนวร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน

เครือข่ายพันธมิตรในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน

หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงาน อาชญากรรม, สถานีตำรวจนครบาล และสถานีตำรวจภูธร

กิจกรรม/โครงการ

การส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติและ/หรือ ให้รางวัลตอบแทนคุณความดีแก่ประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ โดยมีการจัดทำโครงการยกย่อง เชิดชูเกียรติข้าราชการตำรวจ องค์กร และบุคคลภายนอกที่ทำคุณงามความดี ช่วยเหลืองานตำรวจ และให้การสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนเป็นที่ยกย่องแก่บุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนให้มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่จับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและควรเป็นส่วนที่สำคัญในการการชี้เบาะแสผู้กระทำความผิดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อมีการชี้เบาะแสดควรให้รางวัลและสิ่งตอบแทนกับอาสาสมัครเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และกระตุ้นการทำงานมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจบ้านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสืบหาพยานหลักฐานในคดีเพื่อยืนยันจับกุมผู้กระทำความผิด ร่วมรณรงค์ในการการลดอบายมุข ในชุมชน เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน มีการจัดรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติด เดือนละ 1 ครั้งให้อาสาสมัครตำรวจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

2) กรมราชทัณฑ์

จากนโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ในระยะเวลาที่ผ่านมา มีการกำหนดนโยบาย ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรกลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ และพยายาม ขับเคลื่อนการดำเนินงานเชิงรุกในด้านการเปิดเรือนจำสู่สังคม ทำอย่างไรจะให้ความเข้มแข็ง ของชุมชนมาเป็นหุ้นส่วนกับกรมราชทัณฑ์ และเป็นพันธมิตรที่เข้ามาเป็นหุ้นส่วนของสังคม กลุ่มงานพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ในฐานะหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการประสานการ มีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่า จุดอ่อนของการดำเนินงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัยของกรมราชทัณฑ์ สิ่งหนึ่งคือขาดการส่งเสริม ความเข้าใจกับภาคสังคม ให้รับทราบและเข้าใจในภารกิจของงานราชทัณฑ์และทิศทางการ ผลการดำเนินงานด้านการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังตามแผนนโยบาย 5 ก้าวอย่าง รวมทั้งระบบ การส่งต่อผู้ได้รับการปล่อยตัวให้กับครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่เป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วม

ในการเสริมสร้างความปลอดภัยให้กับสังคมจากอาชญากรรมที่เกิดจากการกระทำผิดซ้ำ และเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ได้รับการปล่อยตัว นอกจากนี้ ในส่วนของสังคมมีจุดอ่อนที่สำคัญประการหนึ่งเช่นกันคือ การไม่เข้าใจว่าผู้ได้รับการปล่อยตัวนับเป็นประชากรของสังคม และสังคมมีบทบาทหน้าที่ในการรับคืนคนดีกลับสู่สังคม รวมทั้งภาคสังคมกับราชทัณฑ์ มีการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมได้อย่างไร

หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มงานพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์

กิจกรรม/โครงการ

การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกภาคในสังคมโดยบูรณาการ ด้วยการทำงานร่วมกันระหว่าง ภาคราชการ ภาคเอกชนและประชาชนสังคม ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ด้วยการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เข้ามาร่วมในการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องหาตั้งแต่ต้องโทษ จนกระทั่งพ้นโทษ และกลับไปอยู่ร่วมกับชุมชน นำไปสู่การจัดทำ MOU ในการดำเนินงานด้านสังคมสงเคราะห์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อีกหลายแห่งทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะ

การสร้างคามเข้มแข็งในชุมชน เป็นกระบวนการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างให้สังคมไทยให้เกิดความอยู่เย็นเป็นสุข และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศได้ในทุกมิติ โดยในประเด็นของการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานของหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความสำคัญต่อการสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนสามารถจัดกิจกรรมที่เป็นองค์กรร่วม มีกระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้ร่วมกันของคนในชุมชนด้วยทุน ทรัพยากร และศักยภาพของชุมชนให้มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกชุมชนนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เกิดความสมานฉันท์ในชุมชน สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน รวมทั้งมีบทบาทที่เข้มแข็งในการปฏิบัติงานร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3) กรมคุมประพฤติ

จากนโยบายกรมคุมประพฤติที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน อันเป็นการพัฒนาทักษะ ส่งเสริมความรู้และพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และการบริหารงานอาสาสมัครคุมประพฤติ นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินมาตรการบูรณาการแก้ไขฟื้นฟู ติดตามดูแลช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน มาตรการการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด จึงต้องอาศัยให้

ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน ในปัจจุบัน มีอาสาสมัครคุมประพฤติทั่วประเทศเพียง 23,941 ราย ซึ่งถือว่าน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในความดูแล 450,000 ราย ฉะนั้น กรมคุมประพฤติจึงจำเป็นต้องรับสมัครอาสาสมัครคุมประพฤติเพิ่มขึ้น เพื่อมาร่วมกันดูแลสงเคราะห์แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด สำหรับผู้ที่มีความพร้อมและมีจิตอาสาช่วยเหลือสังคม ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป มีสุขภาพร่างกายจิตใจแข็งแรง มีวุฒิการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มวัยเรียนวัยทำงาน สามารถเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ภายใต้ชื่อ “คุมประพฤติ สังคม ชุมชนปลอดภัย” เพื่อเป็นการเผื่อระวังตนเองและคนในครอบครัวในการป้องกันภัยอาชญากรรม และมีโอกาสให้ความช่วยเหลือผู้ก้าวพลาดกลับมาเป็นคนดีสู่สังคม

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมคุมประพฤติ, สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

กิจกรรม/โครงการ

มอบโล่อาสาในโครงการเชิดชูเกียรติอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

ข้อเสนอแนะ

นโยบายของรัฐมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้แต่ละองค์กรต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด ส่งต่อมายังการกำหนดนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม เพราะถือว่าชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้พันโทษยังมีสถานะเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมที่ไม่ใช่เพียงหน้าที่ของภาครัฐต้องดูแล แต่ชุมชนต้องมีส่วนช่วยที่สำคัญอีกแรงหนึ่ง การลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการให้เกิดสังคมสันติสุข ป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้

4) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มีการส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2557 มีการขยายการดำเนินงานเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี และได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากสถานศึกษาและเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม บทบาทในการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของกรมพินิจฯ ซึ่งโครงการดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและเครือข่าย ดังนั้น การสร้างความเข้าใจระหว่างสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสถานศึกษา และเครือข่ายย่อมส่งผลให้เกิดความร่วมมือและสร้างการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน

อันจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และมีความยั่งยืนและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน
ที่จะเป็นอนาคตของชาติ

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, สถานศึกษาเครือข่าย
ตัวชี้วัด

ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80 , การประเมินความพึงพอใจและความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ /
โครงการจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ”

ข้อเสนอแนะ

ควรส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งสื่อต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมภาพลักษณ์ อีกทั้งหน่วยงานราชการควรให้มีการจัดกิจกรรม
การยกย่องเชิดชูเกียรติกลุ่มบุคคลจิตอาสาที่ทำความดีอย่างต่อเนื่อง เพราะจิตอาสานั้นไม่ได้รับ
และไม่ได้ประสงค์สิ่งใดตอบแทน จึงควรมีการจัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคคลผู้ทำความดี
ในส่วนของการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดนั้น ภาคราชการ โดยเฉพาะ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้ามาส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ

5) กรมการปกครอง

กรมการปกครอง มีแนวความคิดในการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างแท้จริง โดยมีการปรับเปลี่ยนยุทธวิธีจากการปราบปราม
และหันมาใช้ยุทธวิธีการป้องกันนำการปราบปราม มุ่งเน้นมาตรการในการป้องกันเป็นหลัก แล้วใช้
มาตรการในการปราบปรามเป็นส่วนสนับสนุน ซึ่งมาตรการในการป้องกันดังกล่าวนี้ จะมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผลเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นกับความร่วมมือของประชาชนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ กรมการปกครอง
จึงได้กำหนดโครงการหนึ่งขึ้นมา เรียกว่า “โครงการชุมชนสัมพันธ์” โดยงานชุมชนสัมพันธ์เป็นแนวคิด
ที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและเพื่อให้ประชาชนได้รู้จัก
ป้องกันตนเอง ครอบครัวยุติธรรมจากอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังได้จัดตั้งโครงการ
เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยอาศัยภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะเครือข่าย

หน่วยงานรับผิดชอบ จังหวัด, อำเภอ

กิจกรรม/โครงการ

การพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า แนวทางการพัฒนา
เครือข่ายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสามารถทำได้โดยการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ

- 1) การพัฒนาตำรวจชุมชนสัมพันธ์
- 2) การสร้างการตระหนักรู้
- 3) การพัฒนาการมีส่วนร่วม

4) การติดต่อประสานงาน ซึ่งเป็นไปตามหลักการเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้รับใช้ชุมชนและแก้ไขปัญหาของชุมชน เช่น สร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

ควรสร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งชุมชนจะเข้มแข็งได้ปัจจัยสำคัญ คือ ประชาชนในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงไม่ใช่เพียงคอยให้ความร่วมมือกับทางราชการเท่านั้น ผู้นำธรรมชาติซึ่งมาจากศรัทธาของประชาชนจะเป็นตัวแทนของชุมชนในการแสดงความเป็นเจ้าของการดำเนินงาน ในขณะที่ผู้นำทางการจะเป็นผู้ประสานงานที่ีระหว่างชุมชนกับหน่วยราชการและคอยสนับสนุนการดำเนินงานของผู้นำธรรมชาติ

6) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

จากภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ประกอบกับพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 เป็นต้นมานั้น ภารกิจในส่วนของการป้องกันอาชญากรรม หรือแม้แต่การรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนจะไม่ได้ถูกจัดให้เป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๆ ที่เป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญของคนในท้องถิ่นมาโดยตลอดแต่อย่างไรก็ตาม ในแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558 - 2561 คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ได้กำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งได้นำเสนอหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหนึ่งในองค์กรหลักที่ขับเคลื่อนตามนโยบายและมีภาระหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ แทนที่จะทิ้งหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้ความสำคัญกับประเด็นการป้องกันอาชญากรรม ก็ต่อเมื่อปัญหานั้นเกิดผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นในภาพรวมและนำไปสู่ความต้องการของประชาชนเองที่จะต้องแก้ปัญหาเหล่านั้น จากนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำความต้องการของประชาชนมาแปลงเป็นนโยบายเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป

หน่วยงานรับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80, ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด / โครงการท้องถิ่นร่วมใจป้องกันภัยอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

เน้นการปรับระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการและให้หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัด อำเภอ ชุมชน และท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม

7) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีความเป็นห่วงต่อแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่อาจได้รับผลกระทบจากภาพลักษณ์ทางลบต่อเหตุอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นประกอบกับในช่วงปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยมีจำนวนลดลงจากปัจจัยภายนอกที่เป็นผลกระทบจากการตกต่ำของภาวะเศรษฐกิจโลกรวมถึงปัจจัยภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม แนวทางการดำเนินการเชิงนโยบายที่ผ่านมาได้มีการทบทวนสถานการณ์และแนวโน้มต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เพื่อการปรับเปลี่ยนทิศทาง เป้าหมายและกลยุทธ์การพัฒนาให้พร้อมรับกับเงื่อนไขและปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบ ดำรงจท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80 / โครงการประชาสัมพันธ์และเตือนภัยอาชญากรรมด้านการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

ควรเน้นให้มีการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานทุกภาคส่วน ในการดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวและคำแนะนำในการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียน ร้องทุกข์ และข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในเรื่องการดำเนินคดีเมื่อนักท่องเที่ยวต้องขึ้นศาล ของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติอันดีต่อการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

8) สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

โดยรวมจากการให้ข้อมูล สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้แก่ มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) มีการมอบนโยบายและนำข้อมูลแต่ละหน่วยงานมาวิเคราะห์สถานการณ์ โดยบริบทแต่ละพื้นที่จะแตกต่างกัน มีการวางแผนทางป้องกัน ให้ปัญหาลดน้อยลง การบูรณาการต่าง ๆ การเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น และมีการลงพื้นที่เชิงรุก ในการสร้างความรู้ร่วมกับหน่วยงานราชการในพื้นที่อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

- ประชาชนให้ความร่วมมือ มีการเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น
- จำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณของแผนจังหวัด
- โครงการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยกำหนดให้มีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล. อบจ. เป็นต้น นอกจากนั้น ควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติ

9) เครือข่ายภาคประชาชน / ตำรวจชุมชน / อปพร.

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีความต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะในประเด็นของการสร้างบุคลากรให้เพิ่มขึ้น เน้นการให้ความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์และการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80 /โครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม, โครงการตำรวจบ้านด้านยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

การป้องกันอาชญากรรมยุคใหม่ จำเป็นต้องมีการแสวงหาความร่วมมือ จากประชาชนชุมชน ตลอดจนหน่วยราชการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ร่วมกันคิดร่วมกันเสนอแนะการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และเข้าร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชนตนเอง

**มาตรการที่ 3 สนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม
ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม**

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงานอาชญากรรม (ปป.ผอ) จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวกันของชุมชนและประชาสังคม ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งหน่วยงานในการประสานงาน แต่ละชุมชนให้การป้องกันอาชญากรรมระหว่างชุมชนเป็นไปแบบบูรณาการ โดยจัดให้มีอาสาสมัคร ตำรวจบ้านอาสาสมัครประชาชนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อเพิ่มทักษะ และการปฏิบัติที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชน โดยการลงชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกับประชาชน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและเกิดความร่วมมือ ร่วมใจในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม

หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กองแผนงานอาชญากรรม
ตัวชี้วัด

จำนวนคดีอาชญากรรม ระดับชุมชนที่ลดลง/ตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะ

ควรส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน เช่น การป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในการตั้งจุดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และควรให้อาสาสมัครตำรวจเข้ารับการประชุมรับทราบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยด้วยทุกครั้ง เมื่อมีการประชุมวางแผนเพื่อสร้างความเข้าใจในการทำงานมากขึ้น

2) กรมราชทัณฑ์

ที่ผ่านมากรมราชทัณฑ์มีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์ และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรกลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุน การปฏิบัติงานราชทัณฑ์ และพยายามขับเคลื่อน การดำเนินงานเชิงรุกในด้านการเปิดเรือนจำสู่สังคม ทำอย่างไรจะให้ความเข้มแข็งของชุมชนมาเป็นหุ้นส่วน กับกรมราชทัณฑ์ และเป็นพันธมิตรที่เข้ามา เป็นหุ้นส่วนของสังคม จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความพยายามของหน่วยงานที่มุ่งสร้างกระบวนการ ทำงานร่วมกันกับภาคประชาชน

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมราชทัณฑ์

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 / โครงการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาพหุตันีสัยผู้ต้องขังเพื่อคืนคนดีสู่สังคมกรณีความร่วมมือระหว่างสภาพัฒนาสังคมภาคประชาชน

ข้อเสนอแนะ

จากนโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ในระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการกำหนดนโยบายให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายพันธมิตรราชทัณฑ์และการสนับสนุนงานยุติธรรมชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้พันธมิตรกลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติงานราชทัณฑ์ และพยายามขับเคลื่อนการดำเนินงานเชิงรุกในด้านการเปิดเรือนจำสู่สังคม ทำอย่างไรจะให้ความเข้มแข็งของชุมชนมาเป็นหุ้นส่วนกับกรมราชทัณฑ์ และเป็นพันธมิตรที่เข้ามาเป็นหุ้นส่วนของสังคม

3) กรมคุมประพฤติ

ปัจจุบันแนวคิดการพัฒนาความยุติธรรมชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านความเป็นธรรมทางสังคม เป็นการกระจายโอกาสการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชนไปสู่ระดับชุมชน โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนและความยุติธรรมในระดับชุมชน เพื่อใช้ชุมชนเป็นฐานในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือข้อพิพาทของประชาชนเพื่อ ประโยชน์ต่อผู้กระทำความผิด ผู้เสียหายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนการเฝ้าระวังและป้องกัน อาชญากรรมในชุมชน การเยียวยาเหยื่อและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดและการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำความผิดทั้งในระหว่างที่ถูกกักขังหรือจำคุกและเมื่อพ้นโทษกลับสู่ชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมคุมประพฤติ

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

ผู้เข้าร่วม งานอาสาสมัครคุมประพฤติ, โครงการเครือข่ายยุติธรรมชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ต้องมีการผลักดันให้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานและให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน การนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับงานยุติธรรมชุมชนซึ่งการนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้นจะทำให้การแก้ไขปัญหาในชุมชนนั้นสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ตลอดจนการส่งเสริมและสร้างจุดเชื่อมต่อระหว่างสำนักงานยุติธรรมจังหวัด กระทรวงยุติธรรมกับประชาชนในชุมชน

4) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

การดำเนินงานที่ผ่านมา กลุ่มพัฒนาระบบงานป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมเครือข่าย สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนได้จัด “โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน” โดยร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่าย ในการป้องกันปัญหาพฤติกรรม และการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษาโดยกำหนดให้สถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดการดำเนินการ เป็นอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ซึ่งโครงการนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อลดจำนวนของนักเรียน นักศึกษาที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และเพื่อลดพฤติกรรมปัญหาของนักเรียน นักศึกษาที่เข้ารับกิจกรรม ในปี พ.ศ. 2561 นี้ได้กำหนดให้สถานพินิจดำเนินโครงการร่วมกับสถานศึกษาอย่างน้อย 6 สถานศึกษา โดยใน 6 สถานศึกษามีการดำเนินงานตามรูปแบบของสถานศึกษาต้นแบบอย่างน้อย 1 สถานศึกษา

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

กิจกรรม/โครงการ

โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรม และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมให้ความรู้ไปจนถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือสอดส่องพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุด คือ การดำเนินการเชิงรุก ได้แก่ การลงไปจัดกิจกรรมตักเตือนเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วม เป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่ การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา ก็จะทำให้เป็นการส่งเสริมความรู้ที่สำคัญ คือ การดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางการทำความผิด ให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง ภาคเอกชนเองก็ควรให้การสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคม โดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องในการขับเคลื่อนด้วย

5) กรมการปกครอง

พัฒนาความเข้มแข็งชุมชนด้วยการส่งเสริมบทบาทแกนนำของหมู่บ้าน/ชุมชน ได้แก่ กรรมการหมู่บ้าน (กม.)/กรรมการชุมชน (กชช.) และระดมกำลังกลุ่มมวลชนต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ชุมชน ได้แก่ กลุ่มสตรี กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อร่วมป้องกันยาเสพติด โดยการจัดตั้ง/สนับสนุนชุดรักษา ความปลอดภัยหมู่บ้าน(ชรบ.)/อาสาละเวงภัยและยาเสพติด (กรณีใน กทม.) ให้มีการกิจเดินเวรยาม เฝ้าระวังฯ ในชุมชน (โดย ปกครอง และกทม.) เป็นต้น

หน่วยงานรับผิดชอบ จังหวัด, อำเภอ

ตัวชี้วัด

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80 / กิจกรรมโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE)

ข้อเสนอแนะ

การที่ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการสอดส่อง ป้องกัน รวมไปถึงการแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรม จะต้องมีการร่วมมือกันในทุก ๆ หน่วยของสังคม เพื่อเป็นการแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง การวางนโยบายการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมจะต้องให้การปกครองส่วนท้องถิ่นรับนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นการแก้ไขคนในชุมชนของตนเอง ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน รู้จักป้องกันตนเองและเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจดีขึ้น ตลอดจนให้ความสนใจในกิจการของตำรวจ ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาอื่น ๆ ยิ่งขึ้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจะนำนโยบายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไปวางแผนเพื่อให้การปกครองส่วนท้องถิ่นได้นำไปปฏิบัติและทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ในการอบรมหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับประชาชนในชุมชนคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

6) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ปัจจุบันการป้องกันอาชญากรรม และการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน รวมไปถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น ชุมชน ถือเป็นอีกภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งท้องถิ่นที่เป็น อบต. เทศบาล. อบจ. กรุงเทพฯ และเมืองพัทยา ต่างก็มีนโยบายที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการยุติธรรมมากขึ้น ภายใต้การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ขั้นป้องกันอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างการป้องกันอาชญากรรมเป็นไปตามสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการกระจายอำนาจท้องถิ่น กล่าวคือ การกำหนดให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ ภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยและภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ซึ่งรัฐบาลก็ได้มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 โดยการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศตส.อปท.) และต่อมาในปี พ.ศ. 2552 ถึงปัจจุบัน ก็ได้มีข้อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถ่ายโอนภารกิจการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

หน่วยงานรับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างบูรณาการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่และพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการฯ ดังกล่าว ให้สามารถเป็นศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวกประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการฯ ระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการตามภารกิจ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 7 ภารกิจหลัก ดังนี้

1. การรณรงค์เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2. การสร้างภูมิคุ้มกันและส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนในพื้นที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
3. เฝ้าระวังและควบคุมมิให้หมู่บ้าน/ชุมชนมีปัญหายาเสพติดตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
4. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติของประชาชนในพื้นที่ให้ยอมรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด
5. การสำรวจชักจูงและนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่ระบบการบำบัดรักษา
6. การติดตามและดูแลช่วยเหลือผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านกระบวนการบำบัดรักษามิให้กลับมาเสพซ้ำ และกลับสู่สังคมอย่างปกติสุข
7. การส่งเสริมอาชีพรายได้แหล่งทุนให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษา

ข้อเสนอแนะ

การสร้างความร่วมมือในชุมชนเป็นสิ่งที่ทุกคนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือช่วยกัน สอดส่องดูแลผู้คนที่อยู่ในชุมชนร่วมกัน ไม่ยกให้เป็นเพียงภาระของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งในชุมชน ซึ่งการจะเสริมสร้างความร่วมมือในชุมชน เพื่อให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็งและสามัคคีนั่น จะต้องมีการทำหรือสร้างกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้าง หรือพัฒนาชุมชนร่วมเพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันร่วมมือกันปกป้องชุมชน ของตนเองได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดในชุมชนเป็นหน้าที่ ของทุกคนในชุมชนไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยเท่านั้น ผู้ที่จะสามารถป้องกันชุมชนไม่ให้เกิดอาชญากรรมด้านยาเสพติดได้ดีที่สุดก็คือตัวประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ

7) สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

โดยรวมจากการให้ข้อมูล สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้แก่ มีการลงพื้นที่ในการสร้างความรู้ ร่วมกับหน่วยงานราชการ ตามภารกิจของสำนักงานยุติธรรมจังหวัด การประชาสัมพันธ์ด้านกฎหมาย กองทุนยุติธรรม พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายตามคดีอาญา มีการส่งเสริมให้ศูนย์ยุติธรรมชุมชนของบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่ให้ความรู้ แนวทางการแก้ปัญหาให้ชุมชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด

ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และได้รับความช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่จังหวัด อำเภอ ชุมชน ท้องถิ่นในเชิงบูรณาการร่วมกัน เนื่องจากสำนักงานยุติธรรมจังหวัดย่อมมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในงานยุติธรรม โดยขับเคลื่อนในรูปแบบของศูนย์ยุติธรรมชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ประกอบกับได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาอาชญากรรม และความขัดแย้งในพื้นที่ ซึ่งในแต่ละพื้นที่มีแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมแตกต่างกัน ดังนั้นหากเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแก้ปัญหาเพียงฝ่ายเดียวย่อมไม่สามารถจัดการอาชญากรรมได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบประชารัฐในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและความขัดแย้งชุมชน

8) เครือข่ายภาคประชาชน / ตำรวจชุมชน / อปพร.

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีความต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมหรือจัดกิจกรรม / โครงการ ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนเข้ามาร่วมกิจกรรม อาทิ การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชน ทั้งที่เป็นผู้ชำชุมชนโดยตำแหน่ง และผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเสนอแนะประเด็นของค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้กับตำรวจชุมชน / อปพร. เพื่อเป็นสิริกำลังใจในการทำงานให้กับชุมชนต่อไป

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

การมีส่วนร่วมในการป้องกันและร่วมแก้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชน ครอบครัว และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมกัน แก้ไขปัญหาต่าง โดยทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา จะทำให้ อาชญากรรมลดลง โดยเริ่มจากครอบครัว สภาพแวดล้อม

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสอาชญากรรม

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา ในการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนและองค์กรเอกชนอื่น ๆ นั้น ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการดำเนินการและเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ที่ 3.1 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงานของตำรวจ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอาชญากรรม และให้บริการมีความเข้มแข็ง

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตัวชี้วัด

- การมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมและให้บริการอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก
- จัดทำฐานข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ทะเบียนอาสาสมัครเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ประเภทและชนิดของกิจกรรมที่ดำเนินการ และให้สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือเครือข่ายในการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน และองค์กรเอกชนให้เป็นเอกภาพ
2. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในรูปแบบเครือข่ายทั้งในระดับชุมชนและพื้นที่
3. สร้างความเข้มแข็งแก่ประชาชน เอกชน ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่ายให้มีความรู้ ตระหนัก มีวัฒนธรรมความปลอดภัยและมีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยงการป้องกันอาชญากรรมตามแนวทางประชารัฐ

2) กรมราชทัณฑ์

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา ด้วยภารกิจกรมราชทัณฑ์ประการหนึ่งที่สำคัญ คือ ด้านการพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม ควบคู่ไปกับการควบคุมผู้ต้องขัง การพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถานได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่หลากหลายทั้งสายสามัญและอาชีว เพื่อให้ผู้ต้องขังมีความรู้ ทักษะ มีวิชาชีพติดตัว กลับตนเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ กรมราชทัณฑ์จึงมีการบูรณาการเครือข่ายที่มุ่งต่อการสร้างคนที่จะกระทำผิดกลับคืนเป็นคนดีของสังคม ซึ่งเครือข่ายส่วนใหญ่ก็จะมีจากหลายภาคส่วนทั้งในลักษณะที่เป็นมูลนิธิและองค์กรเอกชน เช่น เครือข่ายภาคสังคม พัฒนาทักษะอาชีวไปสู่ตลาดแรงงาน

หน่วยงานรับผิดชอบ กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย สำนักพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์

ตัวชี้วัด

จำนวนเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการสัมมนาเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน สนับสนุนการพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม หัวข้อ “ทิศทางการพัฒนาพฤตินิสัยสู่ภาครัฐแนวใหม่”

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานตามนโยบายราชทัณฑ์ตำบล และมีการขยายผลไปยังเรือนจำและทัณฑสถานทั่วประเทศจนประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง เพื่อทำให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน กรมราชทัณฑ์เริ่มแสวงหาความร่วมมือในระดับองค์กรในภาพกว้างขึ้น ไม่เพียงแต่การดูแลภายหลังพ้นโทษ แต่ยังมุ่งเน้นเครือข่ายการเฝ้าระวังภาคประชาชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ด้วย จึงนำไปสู่การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU กับ 9 องค์กรเครือข่ายภาคสังคมในการช่วยเหลือผู้พ้นโทษ ป้องกันการกระทำผิดซ้ำ การป้องกันอาชญากรรม โดยมีการลงนามในบันทึกข้อตกลงว่าด้วยการประสานความร่วมมือเครือข่ายภาคสังคม ได้แก่

1. กรมราชทัณฑ์
2. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
3. กรมการจัดหางาน
4. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
5. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
6. สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
7. สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
8. สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และ
9. กรุงเทพมหานคร

3) กรมคุมประพฤติ

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา ถือเป็นนโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่ต้องการให้มีการบูรณาการเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือเป็นพลังของชุมชนในการร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับยุติธรรมชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชน เพื่อแจ้งเบาะแสของอาชญากรรมในประเภทต่าง ๆ ในระดับชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมคุมประพฤติ, สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด

ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ 80 / โครงการมาตรการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่ชุมชน

ข้อเสนอแนะ

มุ่งเน้นการทำงานเชิงรุกในการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ซึ่งจะดำเนินการประสานความร่วมมือกับ ภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด สร้างงานสร้างอาชีพ เตรียมความพร้อมผู้กระทำผิดก่อนส่งกลับชุมชน โดยเฉพาะให้ความสำคัญครอบคลุมถึงระดับหมู่บ้าน เพื่อเฝ้าระวังติดตามผู้กระทำผิดที่พ้นโทษ หรือพ้นการคุมประพฤติ ไม่ให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งการช่วยเหลือ ดูแลสงเคราะห์ให้บุคคลเหล่านั้นพึ่งพาตนเองได้ และเป็นคนดีของสังคม

4) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมาจะมีการจัดโครงการบูรณาการงานพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดระหว่างกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและกรมคุมประพฤติ เพื่อจัดการองค์ความรู้ เทคนิคและทักษะในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำผิดทั้ง 3 กรม และเพื่อเป็นการสร้างระบบการบูรณาการงานพัฒนานิสัยและผู้กระทำผิดระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตัวชี้วัด

จำนวนเครือข่ายและผู้เข้าร่วมโครงการอบรมเครือข่ายกระบวนการยุติธรรมทางเลือก เพื่อสร้างความสมานฉันท์ในสังคมเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนตามมาตรการพิเศษ แทนการดำเนินคดีอาญา

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ด้านการดูแลเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหาและการกระทำผิด โดยให้ความสำคัญในการขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังสถานศึกษา/เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนร่วมกัน ให้มีความเข้มแข็งครอบคลุมและต่อเนื่อง โดยให้เครือข่ายชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการป้องกันปัญหาพฤติกรรม และการทำความผิด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานกับเด็กและเยาวชน

5) กรมการปกครอง

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา มีการดำเนินการร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน มีจุดหมายร่วมกันคือ เพื่อค้นหาแนวทาง และกระบวนการความร่วมมือเพื่อหาแนวทางการเฝ้าระวัง ในพื้นที่เป้าหมายและวิธีการ เฝ้าระวังที่เหมาะสม เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมที่เป็นคดีลง

หน่วยงานรับผิดชอบ จังหวัด, อำเภอ

ตัวชี้วัด

- จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและปัญหาอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรมุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งให้แก่หมู่บ้าน/ชุมชนเป็นยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ที่สำคัญ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการ “ประชารัฐ”
- 2) ควรกำหนดแนวทางดำเนินงานเฉพาะสำหรับชุมชนเมืองในเขต อบต. เทศบาล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรม โดยเฉพาะด้านยาเสพติดที่มีแนวโน้มการแพร่ระบาดรุนแรงกว่าพื้นที่ทั่วไป โดยมอบหมายให้ อบต. เทศบาลเป็นเจ้าภาพเชิงพื้นที่
- 3) ควรเพิ่มความเข้มงวดและลงโทษอย่างเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีพฤติการณ์ กระทำผิดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยง
- 4) ควรปรับปรุงระบบการจัดทำแผนแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด และรวมถึงการจัดสรรงบประมาณ โดยใช้ ศอ.ปส.จ. เป็นหน่วยงานบูรณาการระดับจังหวัด

6) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา มีบูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกัน ทั้งระดับอำนาจการ ปฏิบัติและการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด

ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่รับรู้และเข้าใจการรณรงค์ป้องกันอาชญากรรมเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข้อเสนอแนะ

กำหนดให้เป็นระบบและกลไกภายใต้แผนการกระจายอำนาจท้องถิ่น เช่น ให้มีมาตรการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และองค์กรพหุภาคีอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยมุ่งเน้นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมและเพิ่มบทบาทของกลไกภาคประชาชน/ประชาสังคมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นในทุกพื้นที่ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย
2. พัฒนาระบบการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพิ่มกลยุทธ์ที่จะนำบุคคลเป้าหมายเข้าสู่ระบบแก้ไขปัญหให้ได้มากที่สุด
4. กำหนดเป้าหมายชัดเจน จัดลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

7) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ฝ่ายระวังและติดตามสถานการณ์ ตรวจสอบสิ่งบอเหตุที่มีผลกระทบหรืออาจเกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว มุ่งเน้นพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อร่วมกันดำเนินงานให้เกิดเครือข่ายและความเข้มแข็งทั้งระบบ

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัด

ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 / โครงการประชาสัมพันธ์และเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมความร่วมมือที่เข้มแข็งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว ดังนี้

- ภาครัฐมีหน้าที่ 1) บังคับใช้กฎหมายและกำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง 2) พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว 3) ประสานงานและความร่วมมือ

ระหว่างหน่วยงาน 4) พัฒนาคน 5) จัดทำคู่มือสำหรับนักท่องเที่ยว 6) พัฒนาคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง และ 7) พัฒนากลไกและช่องทางการรับแจ้งเหตุ

ภาคเอกชนมีหน้าที่ 1) ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด 2) ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ 3) ปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานของสถานที่ท่องเที่ยวและสถานประกอบการ 4) พัฒนาคุณภาพของบุคลากร 5) สอดส่องดูแลรักษาความปลอดภัย และ 6) มีจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยว

ชุมชนมีหน้าที่ 1) ช่วยเฝ้าระวังความเสี่ยงภัยต่าง ๆ 2) แจ้งรายงานความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องให้กับเจ้าหน้าที่รัฐที่รับผิดชอบ และ 3) ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อประสบภัย

นักท่องเที่ยวมีหน้าที่ ตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

8) สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

โดยรวบรวมจากการให้ข้อมูล สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้แก่ มีการลงพื้นที่ในการสร้างความรู้ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน หน่วยงานราชการ มีการแจกเอกสาร มีการประชาสัมพันธ์ และมีการสำรวจปัญหาในชุมชน มีการติดตามงาน มีการนิเทศศูนย์ยุติธรรมชุมชน ให้คำแนะนำคณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมชุมชน และจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทั้งทางหนังสือราชการ เพจ สื่อ และกลุ่มไลน์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

- ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และได้รับความช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์
- มีเครือข่ายภาคประชาชนเพิ่มขึ้น
- โครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

ส่งเสริมความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการป้องกันอาชญากรรม ให้แก่คณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเฝ้าระวังและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมและเหตุขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน อีกทั้ง เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเฝ้าระวังและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน

9) เครือข่ายภาคประชาชน / ดำรวจชุมชน / อปพร.

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีการจัดตั้งเครือข่ายไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม ซึ่งประชาชน

รับทราบผ่านกำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน ที่ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในชุมชนต่าง ๆ ทั้งนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายต่าง ๆ ของประชาชนขึ้นอยู่กับความสะดวกจากการทำงาน เช่น ว่างจากการทำเกษตรกรรม เวลาว่างในวันหยุดราชการ หรือเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นพร้อมกันกับกิจกรรมที่ประชาชนในชุมชนไปเข้าร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กิจกรรม / โครงการ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน เป็นต้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานยุติธรรมจังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 /โครงการอาสาสมัครตำรวจบ้าน

ข้อเสนอแนะ

มุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม โดยตำรวจจะเป็นผู้มีบทบาทในการวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่ 5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับหน่วยงานภาครัฐ

1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยบูรณาการและร่วมมือกันเป็นภาคีเครือข่าย ได้แก่ ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและสังคม

หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีตำรวจทุกแห่ง

ตัวชี้วัด

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานตามโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (เปรียบเทียบกับผลความพึงพอใจก่อน - หลัง / การดำเนินการตามโครงการฯ) โครงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังอาชญากรรมภาคประชาชน

ข้อเสนอแนะ

1. พัฒนาสถานีตำรวจให้มีความเหมาะสมทันสมัย มีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ตลอดจนนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้สนับสนุนในการปฏิบัติราชการ
2. ส่งเสริมให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และร่วมปฏิบัติ โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ

3. ปลุกฝังจิตสำนึก อบรบ ให้ข้าราชการตำรวจ มีจิตวิญญาณในการให้บริการประชาชน (Service Mind) เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด
4. เสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม แก่ข้าราชการตำรวจ โดยการฝึกอบรม ปลุกฝังค่านิยม ให้ดำรงชีพอย่างพอเพียง ดำรงตนอยู่ในอุดมคติ และจรรยาบรรณของตำรวจ
5. บังคับใช้กฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ บนพื้นฐานการเคารพในเสรีภาพ และสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
6. ส่งเสริมให้ประชาชน และชุมชนมีกิจกรรมร่วมกัน มุ่งให้เกิดความปรองดอง และสมานฉันท์ ให้มีความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และสร้างความรู้สึกลอดภัย ในการดำรงชีวิต จนเกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ

2) กรมราชทัณฑ์

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวดที่ 2 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) ได้กำหนดให้ในการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการนั้น ก่อนเริ่มดำเนินการ ส่วนราชการนั้นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือชี้แจงทำความเข้าใจ เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากภารกิจนั้น และ (4) ให้ถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการ ที่จะต้องคอยรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของสังคมโดยรวมและประชาชน ผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการ ให้เหมาะสมได้ให้คุณค่าความสำคัญและยึดมั่นในปรัชญา หลักการ และแนวทางของการให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดให้ปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนี้ ทำให้กรมราชทัณฑ์ จำเป็นต้องปรับตัว โดยเปิดระบบราชการที่ยอมรับและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการและติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน อย่างไรก็ตาม นโยบายของรัฐ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้แต่ละองค์กรต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด ส่งต่อมายังการกำหนดนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม เพราะถือว่า ชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้พันโทยังมีสถานะเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคมที่ไม่ใช่เพียงหน้าที่ของภาครัฐต้องดูแล แต่ชุมชนต้องมีส่วนช่วยที่สำคัญอีกแรงหนึ่ง การลงนามในบันทึกข้อตกลง

ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการให้เกิดสังคมสันติสุขทั้งในรูปแบบการป้องกันสังคมจากอาชญากรรม

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมราชทัณฑ์ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม จะต้องมีการวางแผนและมีการพัฒนากลไกต่าง ๆ ที่เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ รัฐจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง โดยมีการประยุกต์ใช้มาตรการทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการขัดเกลาจิตใจและปลูกฝังจิตสำนึกให้ชุมชนเคารพศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีให้มากขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐต้องปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ ให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นที่ศรัทธาของประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น

3) กรมคุมประพฤติ

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา มีการดำเนินโครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ และระดับจังหวัด ซึ่งสำนักงานยุติธรรมทุกจังหวัดจัดขึ้นโดยมีหน่วยงานภาครัฐด้านความมั่นคงทั้งเจ้าหน้าที่ ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้แทนสถานศึกษา อาสาสมัครต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมดังกล่าว

หน่วยงานรับผิดชอบ กรมคุมประพฤติ

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการ

- จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรม
- โครงการ “คุมประพฤติให้ความรู้ สู่เยาวชน”

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากยาเสพติดให้โทษและรวมถึงอาชญากรรมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น จากการใช้สื่อออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของภัยคุกคามด้านอาชญากรรมในลักษณะอื่น ๆ ด้วย

4) สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

โดยรวบรวมจากการให้ข้อมูล สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้แก่ มีการลงพื้นที่ให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องผ่านศูนย์ยุติธรรมชุมชน (สร้างสุข) มีการจัดโครงการรณรงค์ ปีละ 1 ครั้ง โดยการประสานงานขอสนับสนุนงบประมาณ วิทยากรมาให้ความรู้ให้คำปรึกษาแก่ศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการจัดกิจกรรมจากหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

- ประชาชนและเครือข่ายได้รับความรู้เพิ่มขึ้น จากการถ่ายทอดผ่านกิจกรรม
- ประชาชนได้รับบริการที่ดีขึ้น
- โครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัด

ข้อเสนอแนะ

สร้างการรับรู้ด้านกฎหมายในกลุ่มประชาชน ให้ประชาชนเกิดความรับรู้อย่างทั่วถึง ซึ่งควรมีสำนักงานยุติธรรมจังหวัดเป็นหน่วยงานประสานความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกในการให้ความรู้ด้านต่าง ๆ และการลดความเลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความเสมอภาค เท่าเทียม ทั่วถึง เกิดความรวดเร็วและเป็นการป้องกันอาชญากรรม โดยกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย คณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบล ผู้นำชุมชน ประชาชนทั่วไป รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

5) เครือข่ายภาคประชาชน / ตำรวจชุมชน / อปพร.

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับหน่วยงานภาครัฐ แต่เป็นกิจกรรมที่หากมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องจะเกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น อาทิ การจัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่อง ทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักงานยุติธรรมจังหวัด

ตัวชี้วัด กิจกรรม / โครงการ

- ตัวชี้วัดกิจกรรม 1) การให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ อาทิ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน ผลกระทบของยาเสพติด กฎหมายน่ารู้ การแข่งรถจักรยานยนต์และคำสั่ง คสช. ที่ 22/2558 บทบาทหน้าที่ของสถานพินิจฯ และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
- 2) การเสริมทักษะชีวิต/การเสริมความเข้มแข็งทางใจ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะต่าง ๆ เพื่อป้องกันการกระทำผิด เช่น ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการตัดสินใจ ฯลฯ

3) การศึกษาดูงาน หน่วยงานสถานพินิจฯ 4) การสร้างทักษะการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนแกนนำเพื่อใช้ในกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และ 5) การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร (คุณแม่วัยใส) เช่น การนำเสนอผลสัณติคดีทางเพศของสถานพินิจฯ และร่วมกันวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุประเมินความเสี่ยงของตนเอง พร้อมทั้งหาแนวทางป้องกัน เสริมสร้างทักษะชีวิต ตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

- โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินกิจกรรมเครือข่าย ต้องมีการประเมิน หรือทบทวนกิจกรรมทุกระยะเพื่อทราบว่าการดำเนินการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ และมีสิ่งใดที่ต้องการดำเนินกิจกรรมทุกครั้งทุกกิจกรรมมีความชัดเจน สร้างความน่าสนใจ และดึงดูดการทำงานให้มากขึ้นการดำเนินกิจกรรมที่เป็นลักษณะธรรมดา ซ้ำ ๆ และไม่น่าสนใจ จะไม่ค่อยสามารถเรียกร้องความตื่นตัวเร้าใจได้มาก ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมทุกครั้งอาจเป็นแนวคิดของผู้เป็นสมาชิกเองหรือร่วมกันคิดและแลกเปลี่ยนร่วมมือกันการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง จะสามารถทำให้ความสัมพันธ์ทั้งกลุ่มแกนนำ เลขานุการ คณะทำงานประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง มีแนวคิด และวิธีการทำงานจากการประชุมและปรึกษาหารือกันอย่างต่อเนื่อง เกิดความแน่นแฟ้น และร่วมกันดำเนินงาน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพื่อจัดทำเครื่องมือในการประเมินผลตัวชี้วัด ทั้งระดับผลลัพธ์และระดับผลผลิตภายใต้กรอบการป้องกันอาชญากรรมภาคที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำหรับวิธีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ และความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีประเด็นสำคัญ คือ ศึกษาสภาพการณ์และผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มาจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัย (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งประเด็นในการสัมภาษณ์ได้ยึดหลักกรอบแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 เฉพาะส่วนที่ 2 ด้านการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในมิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา
2. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้
3. ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้
4. ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

ซึ่งจากมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ได้กำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ด้วยวิธีการตามมาตรการ 5 ด้าน ดังนี้

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม
2. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรักษาปสานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป
3. สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเอง และบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม
4. ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม
5. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

กลุ่มตัวอย่างในเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์สอบถามแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน 5 มาตรการ ตามมติคณะรัฐมนตรี 24 มกราคม 2560 สอบถามกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัย (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน เครือข่ายภาคประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลจำแนกตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการ เรื่องการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

ทั้งนี้ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักโดยเน้นผู้ที่มีประสบการณ์และมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและมีความเที่ยงตรง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) และวิธีการเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) หรือจนข้อมูลอิ่มตัว (Saturated Data) จำนวนทั้งสิ้น 42 คน

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างในเชิงปริมาณนั้น ได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับประชาชน โดยทำการกระจายการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้เกิดการกระจายของข้อมูล

ทั่วประเทศ ส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณคณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยน์รากุล, 2545:195) ที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 10 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,250 คน

การได้มาซึ่งประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) แบ่งออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออกภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร)

2. คัดเลือกจังหวัดที่มียอดการกระทำผิดสูงสุดติดต่อกัน 3 ปี (พ.ศ. 2558 - 2560) จากสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ประกอบไปด้วยคดีที่มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ / คดีฆ่าผู้อื่น / คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย / คดีพยายามฆ่า / คดีทำร้ายร่างกาย / คดีข่มขืนกระทำชำเรา / และอื่น ๆ จำแนกตามประเภทความผิดรายจังหวัดจากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เล่มปี พ.ศ. 2558 - 2560

3. ใช้ฐานข้อมูลสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ประกอบไปด้วยคดีที่มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ / คดีฆ่าผู้อื่น / คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย / คดีพยายามฆ่า / คดีทำร้ายร่างกาย / คดีข่มขืนกระทำชำเรา / และอื่น ๆ จากยอดแจ้งจับและคดีจับกุม พ.ศ. 2560 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เล่มปี พ.ศ. 2560

4. ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้เทคนิคการหากลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ จากยอดการแจ้งจับ และจับกุมในคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิดรายจังหวัด พ.ศ. 2560 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง การหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ สถิติที่ใช้ในอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ T-test และ ANOVA สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย

ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาประชาชนกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีสถานภาพโสด มีอาชีพเป็นนักเรียน / นักศึกษามีระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนระหว่างต่ำกว่า 50,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 5 คน ในประเด็นของความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม แต่ถ้าเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม จะเกี่ยวข้องในทางอ้อม คือ เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนต่อปัญหาอาชญากรรม เช่น มีความหวาดกลัวต่อภัย / ต้องระวังความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง ลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนเป็นชุมชนเมือง และส่วนใหญ่มีผู้นำชุมชนในท้องที่ เป็นผู้นำโดยตำแหน่ง / ผู้นำที่เป็นทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าที่รัฐ / ตำรวจ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ผลศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันอาชญากรรม ทั้ง 5 มาตรการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

มาตรการที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า เครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนร่วมกันป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่นมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยคือ การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่

มาตรการที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยคือ ในชุมชนมีการแจ้งสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบ

มาตรการที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลอื่นในพื้นที่ที่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยคือ แกนนำในชุมชนมีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลอื่นในพื้นที่

มาตรการที่ 4 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชนเพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชนมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยคือ การเข้าร่วมการทำงานหรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่าง ๆ

มาตรการที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ พบว่า ในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐมีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ในส่วนของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายในมาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็นสามารถจัดอันดับความเชื่อมั่นจากมากไปน้อยหากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินงาน ได้จากประเด็นดังต่อไปนี้

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดป้ายสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น หากมีการสำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม และหากมีการเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยงและจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงานราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่เพื่อง่ายต่อการสังเกตการณ์ จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่น

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกัน และให้มีคนเฝ้าดูแล

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด และประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ มีระบบการแจ้งเตือน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมกับประชาชนในพื้นที่ ถูกต้อง ครบถ้วน และทันต่อเหตุการณ์

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อมีการวางผังเมืองและการออกแบบอาคารที่สามารถลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้

ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนา Application แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เพื่อให้ประชาชน / นักท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถแจ้งเหตุได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบการป้องกันอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เอาใจใส่ประชาชน เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความสุภาพ ให้เกียรติประชาชน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ เจ้าหน้าที่ให้บริการตอบข้อซักถามประชาชนอย่างมีความรู้

ด้านกระบวนการให้บริการ (การบริการอย่างเสมอภาค / ทันเวลา / เพียงพอ / ต่อเนื่อง / ก้าวหน้า) พบว่า การป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่สามารถทำงานให้เกิดความก้าวหน้า ตรวจสอบได้ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรม

ด้านผลผลิตหรือบริการที่ได้รับ พบว่า การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เช่น การจัดการพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม และภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุดเท่ากัน ในส่วนของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยคือ ภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาระดับความหวาดกลัวของประชาชนต่อภัยอาชญากรรมภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ในภาพรวมของทุกภาค พบว่า ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถจัดอันดับความหวาดกลัวต่อภัยจากมากไปน้อย ได้จากประเด็นดังต่อไปนี้ ประชาชนมีความหวาดกลัวต่อคดีทำร้ายร่างกาย / ข่มขืน / ลักพาตัว / เรียกค่าไถ่ หากพบว่า ผู้กระทำความผิดเกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นอีก ในชุมชนของท่าน หากทราบว่าในชุมชนของท่านมีผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว มาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชนของท่าน เมื่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ภายในระยะเวลารวดเร็ว ความหวาดกลัวต่อคดี ลักทรัพย์ / วิ่งราว / ชิงทรัพย์ / ปล้นทรัพย์ ในการดำรงชีวิตปัจจุบันท่านมีความรู้สึกหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรม

ภาพรวมของกระบวนการป้องกันปัญหาอาชญากรรม หากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้าน เวลากลางคืน หากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางคืน หากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้าน เวลากลางวัน หากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางวัน จะเกิดความหวาดกลัวต่อภัยอันตราย

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ ในภาพรวมของทุกภาค ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่า T-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ การเคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เมื่อเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม บริบทชุมชนลักษณะที่อยู่อาศัย การมีผู้นำชุมชน และลักษณะของผู้นำชุมชน

ผู้วิจัยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA) ได้แก่ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ขอเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า เพศมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาพรวมของทุกภาค เพศชายมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

เพศหญิงมีการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันใน 3 มาตรการ ซึ่งพบว่า เพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ดังนี้

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า อายุมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่ามีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี กับช่วงอายุ 41 – 50 ปี ใน 4 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

ส่วนมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ พบความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี กับ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี / ช่วงอายุ ต่ำกว่า – 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี / ช่วงอายุ 41 – 50 ปี กับ ช่วงอายุ 51 – 60 ปี

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ คือ ช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี กับ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า สถานภาพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมมีความแตกต่างกัน ใน 2 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ คือ สถานภาพ โสด กับ อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส

มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ คือ สถานภาพ โสด กับ สมรส

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างสถานภาพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย พบว่า ไม่มีสถานภาพคู่ใด ๆ แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า อาชีพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภาพรวมและรายมาตรการมีความแตกต่างกัน

ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมรวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา / อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน ใน 4 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

ส่วนมาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ มีความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา / อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน / อาชีพ นักเรียน-นักศึกษากับ รับราชการ

การศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม รวมเฉลี่ย มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ คือ อาชีพ รับจ้างทั่วไป กับ นักเรียน - นักศึกษา / อาชีพ นักเรียน - นักศึกษา กับ พนักงานบริษัทเอกชน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครัวเรือนต่อเดือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ในภาพรวม และรายมาตรการไม่แตกต่างกัน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ในภาพรวม และรายมาตรการไม่แตกต่างกัน

7. ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยหรือไม่เคยเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของประชาชน กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณา รายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการ

มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงที่สุด คือ มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป และมาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม และมาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามการที่เคยหรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม พบว่า ในภาพรวมมีความแตกต่างกันใน 3 มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

มาตรการที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

8. ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อมของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา

รายการการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางอ้อมมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงหรือทางอ้อม พบว่า ในภาพรวมและรายการมาตรการ ไม่แตกต่างกัน

9. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า ลักษณะบริบทชุมชนเมืองมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ลักษณะบริบทชุมชนชนบทมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ
จำแนกตามลักษณะบริบทชุมชนที่อยู่อาศัย พบว่า ในภาพรวมและทุกมาตรการมีความแตกต่างกัน

10. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง
กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่า การที่ไม่มีผู้นำชุมชน
ของประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลาง
ทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก
ในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและ
บุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5
การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

การที่มีผู้นำชุมชนของประชาชนมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา
รายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3
การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและ
ทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วม
น้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ
จำแนกตามการมีหรือไม่มีผู้นำชุมชนของประชาชน พบว่า ในภาพรวมและทุกมาตรการไม่แตกต่างกัน

11. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำชุมชนในพื้นที่ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำชุมชนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ พบว่าลักษณะผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ
มีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ
มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม
ในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น
ในพื้นที่ต่อไป ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น

และส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ลักษณะผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายการมาตรการอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรการ มาตรการที่มีการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ส่วนมาตรการที่มีการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ มาตรการที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ จำแนกตามลักษณะผู้นำชุมชน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายมาตรการ พบว่า มาตรการที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม มีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 7 ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางตรงและทางสนับสนุน

มาตรการที่ 1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายา

1. ภาครัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสร้างกลยุทธ์และวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมร่วมกับการปฏิบัติงานกับฝ่ายปกครอง ในขณะเดียวกันควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตรา รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม

2. ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เชิงบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานตั้งแต่ระดับชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมในภาคประชาสังคมอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเป้าหมายและกิจกรรมในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้กรมราชทัณฑ์สามารถขับเคลื่อนองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรมีการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

3. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและส่งเสริมบทบาทในการป้องกันการก่ออาชญากรรมในเด็กและเยาวชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

1. การจัดระเบียบสังคม ด้วยกลไกและกระบวนการของภาครัฐ ร่วมป้องกันดูแลปัญหาต่าง ๆ ภายในชุมชน เช่น ปัญหายาเสพติดในชุมชนตนเอง โดยให้มีการจัดชุดปฏิบัติการเพื่อสร้างกระบวนการชุมชนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านเข้มแข็งในการต่อต้านยาเสพติดและมีความมั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ ควรกำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมการสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับ ดูแล

2. เร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นที่ชุมชนฐานรากให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหา ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องเข้ามาพูดคุยกัน และร่วมวางแผนแนวทางแก้ไขปัญหาคือความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

3. ปรับกลยุทธ์จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อน มาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้ อย่างเหนียวแน่น

ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

1. ส่งเสริมให้ชุมชนมีโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะการให้ความรู้ในการป้องกันภัยอาชญากรรมทุกรูปแบบ

2. ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีส่วนในการกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ และให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

1. สร้างกระบวนการชุมชน ให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การต่อต้านยาเสพติด เพื่อให้ชุมชนมีความมั่นคงปลอดภัย

2. เร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นที่ชุมชนฐานราก ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหา ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง

3. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน ด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนในลักษณะแบบบูรณาการเพื่อรองรับการเกิดอาชญากรรมในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายยุติธรรมชุมชนในทุกชุมชน
2. เน้นสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ สถานศึกษา และชุมชนในจังหวัดในการเฝ้าระวังและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
3. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมแก่ภาคประชาชน โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปถ่ายทอดให้กับเยาวชนชุมชน และสังคมให้มีความสงบสุขและป้องกันตนเองได้
4. ควรมีการติดตาม ประเมินผล รวมถึงขยายผลการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ โดยที่มีหน่วยงานภาครัฐด้านความมั่นคง ทั้งเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้แทนสถานศึกษา อาสาสมัครต่าง ๆ เป็นกลุ่มพลังที่ร่วมดำเนินงาน

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป

ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. พัฒนาความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน สถานศึกษา และชุมชน ในจังหวัด เพื่อเฝ้าระวัง และดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรม
2. ส่งเสริมให้ชุมชนมีโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันการอาชญากรรม โดยเฉพาะการให้ความรู้ในการป้องกันภัย
3. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม ฝึกอบรมให้ความรู้ เพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงาน จัดการความขัดแย้งในชุมชน จัดการปัญหาอาชญากรรมและปัญหาอื่น ๆ โดยสนับสนุนให้ประชาชนเครือข่ายพันธมิตรในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
4. เพิ่มบทบาทให้กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน ให้มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และควรเป็นกำลังสำคัญในการชี้เบาะแสผู้กระทำผิดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อมีการชี้เบาะแสควรให้รางวัลและสิ่งตอบแทนกับอาสาสมัครเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และกระตุ้นการทำงานมากขึ้น

ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

1. สร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินการมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งชุมชนจะเข้มแข็งได้ ปัจจัยสำคัญ คือ ประชาชนในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพียงคอยให้ความร่วมมือกับทางราชการเท่านั้น ผู้นำธรรมชาติซึ่งมาจากศรัทธาของประชาชนจะเป็นตัวแทนของชุมชนในการแสดงความเป็นเจ้าของการดำเนินงาน ในขณะที่ผู้นำทางการเมืองจะเป็นผู้ประสานงานที่ระหว่างชุมชนกับหน่วยราชการและคอยสนับสนุนการดำเนินงานของผู้นำธรรมชาติ
2. ปรับระบบบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการและให้หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัด อำเภอ ชุมชน และท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม
3. บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานทุกภาคส่วน ในการดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรม

ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

1. พัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกภาคในสังคม โดยบูรณาการด้วยการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการ ภาคเอกชนและประชาชนสังคม ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ด้วยการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่
2. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยกำหนดให้มีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล อบจ. เป็นต้น นอกจากนี้ ควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน
3. ภาครัฐส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะในประเด็นของการสร้างบุคลากรให้เพิ่มขึ้น เน้นการให้ความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์และการป้องกันอาชญากรรมในระดับชุมชน

ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

ส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมภาพลักษณ์ อีกทั้งหน่วยงานราชการควรให้มีการจัดกิจกรรมการยกย่องเชิดชูเกียรติกลุ่มบุคคลจิตอาสาที่ทำความดีอย่างต่อเนื่อง เพราะจิตอาสานั้นไม่ได้รับและไม่ได้ประสงค์สิ่งใดตอบแทน จึงควรมีการจัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคคลผู้ทำความดี ในส่วนของภาคการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดนั้น ภาคราชการ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้ามาส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

นโยบายของรัฐมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้แต่ละองค์กรต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดส่งต่อมายังการกำหนดนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม เพราะถือว่าชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้พ้นโทษยังมีสถานะเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม ที่ไม่ใช่เพียงหน้าที่ของภาครัฐต้องดูแล แต่ชุมชนต้องมีส่วนช่วยที่สำคัญอีกแรงหนึ่ง การลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการให้เกิดสังคมสันติสุข ป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้

มาตรการที่ 3 สนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายา

1. ส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวกันของชุมชนและประชาสังคม ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยส่งเสริมให้มีการจัดตั้งหน่วยงานในการประสานงานแต่ละชุมชนให้การป้องกันอาชญากรรมระหว่างชุมชนเป็นไปแบบบูรณาการ โดยจัดให้มีอาสาสมัครตำรวจบ้านอาสาสมัครประชาชนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อเพิ่มทักษะและการปฏิบัติที่ถูกต้อง นอกจากนั้นยังมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชน

2. ส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผน เช่น การป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในการตั้งจุดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และควรให้อาสาสมัครตำรวจเข้าร่วมการประชุมเพื่อรับทราบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยด้วยทุกครั้ง เมื่อมีการประชุมวางแผนเพื่อสร้างความเข้าใจในการทำงานมากขึ้น

3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนและความยุติธรรมในระดับชุมชน เพื่อใช้ชุมชนเป็นฐานในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือข้อพิพาทของประชาชน เพื่อประโยชน์ต่อผู้กระทำความผิด ผู้เสียหายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนการเฝ้าระวังและป้องกัน อาชญากรรมในชุมชน การเยียวยาเหยื่อและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดและการฟื้นฟูแก้ไขผู้กระทำความผิด ทั้งในระหว่างที่ถูกกักขังหรือจำคุกและเมื่อพ้นโทษกลับสู่ชุมชนแล้ว

ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือสอดส่องพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุด คือ การดำเนินการเชิงรุก ได้แก่ การลงไปจัดกิจกรรมตักเตือนเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา ก็จะทำให้เป็นการส่งเสริมความรู้ที่สำคัญ คือ การดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งสุ่มเสี่ยง

ต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางการกระทำความผิดให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง ภาคเอกชนเอง ก็ควรให้การสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคมโดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนด้วย

2. พัฒนาความเข้มแข็งชุมชนด้วยการส่งเสริมบทบาทแกนนำของหมู่บ้าน / ชุมชน ได้แก่ กรรมการหมู่บ้าน (กม.) / กรรมการชุมชน (กช.) และระดมกำลังกลุ่มมวลชนต่าง ๆ ในหมู่บ้าน / ชุมชน ได้แก่ กลุ่มสตรี กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อร่วมป้องกันยาเสพติด โดยการจัดตั้ง / สนับสนุนชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) / อาสาระวังภัยและยาเสพติด (กรณีใน กทม.) ให้มีการฝึกเดินเวรยาม – เฝ้าระวังในชุมชน (โดย ปกครอง และ กทม.) เป็นต้น

ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา ร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน” โดยร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษา โดยกำหนดให้มีสถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

2. วางนโยบายการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมจะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเป็นการแก้ไขคนในชุมชนของตนเอง ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน รู้จักป้องกันตนเองและเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจดีขึ้น

ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

1. รณรงค์เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขปัญหายาเสพติด

2. สร้างภูมิคุ้มกันและส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนในพื้นที่ให้ตื่นรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขปัญหายาเสพติด

3. เฝ้าระวังและควบคุมมิให้หมู่บ้าน / ชุมชนมีปัญหายาเสพติด ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งและเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลักดันให้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานและให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน การนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับงานยุติธรรมชุมชน ซึ่งการนำภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น จะทำให้การแก้ไขปัญหาในชุมชนนั้นสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ตลอดจนการส่งเสริมและสร้างจุดเชื่อมต่อระหว่างสำนักงานยุติธรรมจังหวัด กระทรวงยุติธรรมกับประชาชนในชุมชน

2. การสร้างความร่วมมือในชุมชนเป็นสิ่งที่ทุกคนในชุมชนจะต้องให้ความร่วมมือช่วยกัน สอดส่องดูแลผู้คนที่อยู่ในชุมชนร่วมกัน ไม่ยกให้เป็นเพียงภาระของกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งในชุมชน ซึ่งการจะเสริมสร้างความร่วมมือในชุมชน เพื่อให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็งและสามัคคีนั้น จะต้องมีการทำหรือสร้างกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้าง หรือพัฒนาชุมชน เพื่อส่งเสริมให้คนในชุมชนมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันปกป้องชุมชนของตนเอง ได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดในชุมชนเป็นหน้าที่ของทุกคน ในชุมชน ไม่ใช่เพียงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยเท่านั้น ผู้ที่จะสามารถ ป้องกันชุมชนไม่ให้เกิดอาชญากรรมด้านยาเสพติดได้ดีที่สุดก็คือ ตัวประชาชนที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแส อาชญากรรม

ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายา

1. ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรม ภาคประชาชนและองค์กรเอกชนอื่น ๆ
2. มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการมีความเข้มแข็ง
3. จัดทำฐานข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ ทะเบียนอาสาสมัครเครือข่าย ภาครัฐ และภาคเอกชน ประเภทและชนิดของกิจกรรมที่ดำเนินการ และให้สามารถเชื่อมโยงระหว่าง หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. มุ่งเน้นการทำงานเชิงรุกในการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ซึ่งจะดำเนินการประสานความร่วมมือกับภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วม

ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

1. ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม โดยตำรวจจะเป็น ผู้มีบทบาทในการวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม
2. พัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยชุมชน ตลอดจนสร้างความร่วมมือของ ทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อร่วมกันดำเนินงานให้เกิดเครือข่ายและความเข้มแข็งทั้งระบบ

ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

1. ให้ถือเป็นนโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่ต้องการให้มีการบูรณาการเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือเป็นพลังของชุมชนในการร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม โดยให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับยุทธธรรมชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนเพื่อแจ้งเบาะแสของอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ในระดับชุมชน

2. ขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังสถานศึกษา / เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนร่วมกัน ให้มีความเข้มแข็งครอบคลุมและต่อเนื่อง โดยให้เครือข่ายชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา

ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อเฝ้าระวังและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันอาชญากรรมและเหตุขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน อีกทั้งเพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเฝ้าระวัง และดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในการป้องกันปัญหายาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน

ข้อเสนอแนะ

กำหนดให้เป็นระบบและกลไกภายใต้แผนการกระจายอำนาจท้องถิ่น เช่น ให้มีมาตรการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และองค์กรพหุภาคีอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยมุ่งเน้นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมและเพิ่มบทบาทของกลไกภาคประชาชน / ประชาสังคมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและปัญหาอาชญากรรมเพิ่มเติมมากขึ้นในทุกพื้นที่ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย
2. พัฒนาระบบการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เพิ่มกลยุทธ์ที่จะนำบุคคลเป้าหมายเข้าสู่ระบบแก้ไขปัญหให้ได้มากที่สุด
4. กำหนดเป้าหมายชัดเจน จัดลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมและปัญหาอาชญากรรมให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

มาตรการที่ 5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมกับหน่วยงานภาครัฐ

ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายา

1. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรม โดยบูรณาการและร่วมมือกันเป็นภาคีเครือข่าย ได้แก่ ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและสังคม

2. ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และร่วมปฏิบัติ โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับตำรวจหรือฝ่ายปกครอง

3. ส่งเสริมให้ประชาชน และชุมชนมีกิจกรรมร่วมกัน มุ่งให้เกิดความปรองดองและสมานฉันท์ ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และสร้างความรู้สึกลดภัยในการดำรงชีวิต จนเกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของตำรวจหรือฝ่ายปกครอง

4. สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม จะต้องมีการวางแผนและมีการพัฒนาโลกต่าง ๆ ที่เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ รัฐจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง โดยมีการประยุกต์ใช้มาตรการทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการขัดเกลาจิตใจและปลูกฝังจิตสำนึกให้ชุมชนเคารพศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีให้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน รัฐต้องปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ ให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นที่ยศรัทธาของประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น

5. ดำเนินโครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ และระดับจังหวัด ซึ่งสำนักงานยุติธรรมทุกจังหวัด จัดขึ้นโดยมีหน่วยงานภาครัฐ ด้านความมั่นคงทั้งเจ้าหน้าที่ ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้แทนสถานศึกษา อาสาสมัครต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

1. สร้างการรับรู้ด้านกฎหมายในกลุ่มประชาชน ให้ประชาชนเกิดความรับรู้อย่างทั่วถึง ซึ่งควรมีสำนักงานยุติธรรมจังหวัดเป็นหน่วยงานประสานความร่วมมือในการอำนวยความสะดวก การให้ความรู้ต่าง ๆ และการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียม ทัวถึง

ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องของปัญหายาอาชญากรรมที่เกิดจากยาเสพติดให้โทษและรวมถึงอาชญากรรมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของภัยคุกคามด้านอาชญากรรมในลักษณะอื่น ๆ ด้วย

2. ในระดับท้องถิ่น มีการจัดกิจกรรมกระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมกับหน่วยงานภาครัฐ แต่ถ้าหากเป็นกิจกรรมที่มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องจะเกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น อาทิ การจัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินกิจกรรมเครือข่ายเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมในทุกระดับขององค์กร หรือหน่วยงาน ควรมีการประเมินหรือทบทวนกิจกรรมทุกระยะ เพื่อให้ได้ทราบว่าผลการดำเนินการ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และมีสิ่งใดที่ต้องการดำเนินกิจกรรมทุกครั้ง ทุกกิจกรรมควรมีความชัดเจน สร้างความน่าสนใจ และดึงดูดการทำงานให้มากขึ้น การดำเนินกิจกรรมที่เป็นลักษณะธรรมดา ซ้ำ ๆ และไม่น่าสนใจจะไม่ค่อยได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรม ทุกครั้งอาจเป็นแนวคิดของผู้เป็นสมาชิกในชุมชนหรือร่วมกันคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและ ร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรม จึงจะสามารถทำให้ความสัมพันธ์ทั้งกลุ่มแกนนำ เลขานุการ คณะทำงานประสานกันอย่างต่อเนื่อง มีแนวคิด และวิธีการทำงานจากการประชุมและปรึกษาหารือกัน ทำให้เกิดความแน่นแฟ้น และร่วมกันดำเนินงาน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 อภิปรายผลการศึกษาโดยยึดหลักกรอบแนวคิดการป้องกัน อาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 ด้านการมีส่วนร่วม ของประชาชน ในมิติต่าง ๆ โดยทำการเชื่อมโยงกับกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ดังนี้ (ดูเพิ่มเติมจากกรอบแนวคิดการวิจัย)

1. ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายา สอดคล้องกับ มาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบ สถานการณ์ แนวโน้มปัญหายาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่ การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป และมาตรการที่ 3 สนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

2. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้ สอดคล้องกับมาตรการที่ 1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ในการป้องกันอาชญากรรม

3. ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้ สอดคล้องกับมาตรการที่ 4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

4. ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน สอดคล้องกับมาตรการที่ 5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

1. ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญห

จากการดำเนินงานตามมาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป พบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับดี แต่ในประเด็นของการที่ชุมชนมีการแจ้งสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบยังอยู่ในระดับน้อยกว่าประเด็นอื่นๆ ซึ่งจากแนวคิดของของนักวิชาการ Durkheim ที่ได้เขียนไว้ในหนังสือ (The Division of Labor in Society) ในปี 1893 เสนอว่าอาชญากรรมควรรวมความมีสติรับผิดชอบเข้าด้วยกัน ประชาชนจะหยุดเพื่อถามไถ่กันตามท้องถนน ต่างก็จะเยียมเยียนหันหน้าเข้าหากันและกันและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น รวมทั้งเกิดความพยายามในการขจัดปัดเป่าร่วมกัน” ซึ่งในปี 1960 ประชาชนชาวเมือง (Oakland) มลรัฐ (California) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รวมตัวกันเพื่อป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมโดยการเชิญตำรวจท้องที่เข้ามาเป็นตัวประสานระหว่างสมาชิก และจัดทำจุลสารเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม ประเภท ลักษณะพื้นที่เป้าหมายของอาชญากรรม แผนประทุษกรรมของคนร้าย ตำหนิรูปพรรณ และภาพถ่ายของอาชญากรที่หลบหนี รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ โดยแรกเริ่มมีจำนวนสมาชิก 2 ครอบครัว ซึ่งส่งผลทำให้การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ที่อยู่อาศัยของสมาชิกลดลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับส่วนอื่น ๆ ของเมือง ส่งผลให้โครงการนี้ขยายตัวออกไปเป็นแนวทางอย่างรวดเร็ว โดยมีการนำแนวคิดและวิธีการไปปรับใช้กับแต่ละท้องถิ่นทั่วประเทศสหรัฐอเมริกานับว่าเป็นวิธีการสร้างการมีส่วนร่วมที่ดีในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ทั้งนี้ แนวทางการแก้ไขจุดอ่อนนี้ควรที่จะนำแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในมิติของการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมในการลงมือทำ คือ การที่ทุกคนหรือประชาชนในชุมชนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแจ้งสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบ

จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมจะมีระดับการมีส่วนร่วมในมาตรการที่ 3 มากกว่ามาตรการอื่น ๆ ซึ่งก็น่าจะมาจากความหวาดกลัวต่อภัยอาชญากรรมที่ตนมีประสบการณ์มาก่อน ในประเด็นที่น่าจะนำมาพิจารณาร่วมด้วยคือ ลักษณะผู้นำชุมชน พบว่าผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ เช่น ผู้นำชุมชน / หัวหน้ากลุ่ม / หัวหน้าชมรม กลับมีบทบาทในส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ มากกว่าผู้นำชุมชนโดยตำแหน่ง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าทีรัฐ / ตำรวจ

ดังนั้น การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ควรที่จะหาแนวทางสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน รวมถึงขอความร่วมมือในการดูแลตรวจตราแจ้งเบาะแสอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Best Practice มาจากการศึกษาของโครงการศึกษาวิจัยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม) เพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ชุมชน ผ่านเครือข่ายชุมชนที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะเครือข่ายอาสาสมัคร ควรส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจชุมชนให้มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่จับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและควรเป็นส่วนที่สำคัญในการการชี้เบาะแสดูแลผู้กระทำความผิดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีการชี้เบาะแสดูแลควรให้รางวัลและสิ่งตอบแทนกับอาสาสมัครเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ และกระตุ้นการทำงานมากขึ้น ควรส่งเสริมและเพิ่มบทบาทให้อาสาสมัครตำรวจบ้านมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบหาพยานหลักฐานในคดีเพื่อยืนยันจับกุมผู้กระทำความผิด ร่วมรณรงค์ในการการลดอบายมุขในชุมชน เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน มีการจัดรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดเดือนละ 1 ครั้ง ให้อาสาสมัครตำรวจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ในส่วนของภาครัฐนั้นสามารถนำแนวทางการดำเนินงานของประเทศอังกฤษและเวลส์ (Best Practice) ที่ได้จัดทำเว็บไซต์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายแบบหุ้นส่วนเพื่อลดอาชญากรรมและความไร้ระเบียบ (Crime and Disorder Partnerships) หรือเพื่อความปลอดภัยในชุมชน สำหรับเว็บไซต์นี้มีข้อมูลต่าง ๆ อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายใหม่ ๆ ในระดับชาติ ฐานข้อมูลการปฏิบัติที่มีประสิทธิผล ชุดเครื่องมือต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์และวารสารที่สามารถดาวน์โหลดได้ ลิงก์ไปยังแหล่งข้อมูลรางวัลสำหรับการป้องกันอาชญากรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ศูนย์การเรียนรู้ออนไลน์ และความประเมินความต้องการด้านเทคนิค รายงานการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชุมชน กระดานสนทนา แหล่งข้อมูลย่อยที่ให้ข้อมูลและความช่วยเหลือต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือความปลอดภัย

ท้องถิ่น 25 หัวข้อ ลิงก์ไปยังเว็บไซต์ของสถาบันทางการศึกษารัฐบาลกลางกลุ่มท้องถิ่น องค์การวิชาชีพ และกลุ่มอาสาสมัครมาปรับใช้เพื่อพัฒนางานด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศไทย ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากประชาชนที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไปได้ จากผลการศึกษาระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนภายใต้มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ พบว่า หากภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้มีการดำเนินการ ประเด็นต่อไปนี้ ประชาชนมีความเชื่อในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น อาทิ ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการติดตั้งกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดป้าย สัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับ ประชาชน ประชาชนจะมีความเชื่อมั่น หากมีการสำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิด อาชญากรรม และหากมีการเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยงและจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิด อาชญากรรม ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเชื่อมโยงเครือข่ายกล้อง CCTV ระหว่างหน่วยงาน ราชการ หรือกล้อง CCTV เคลื่อนที่เพื่อง่ายต่อการสังเกตการณ์ ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น และทำการตรวจสอบ ตรวจค้นเมื่อเห็นสมควร ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือ ทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและให้มีคนเฝ้าดูแล ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อมีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติ ตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่อ อาชญากรรม และประชาชนจะมีความเชื่อมั่นเมื่อจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือ กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด และประชาชนจะมีความเชื่อมั่น เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ มีระบบการแจ้งเตือน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมกับประชาชนในพื้นที่ ถูกต้อง ครบถ้วน และทันต่อเหตุการณ์ เป็นต้น

การดำเนินงานมาตรการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงและทางอ้อม ลักษณะบริบทชุมชนเมืองและ ชุมชนชนบท การมีผู้นำชุมชนตามธรรมชาติและโดยตำแหน่ง เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้น กับตนเอง และบุคคลอื่น ในพื้นที่อยู่ในระดับดี แต่ในประเด็นที่ว่าแกนนำในชุมชนมีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม

ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลอื่นในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้แกนนำในชุมชนมีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลอื่นในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งตรงกับจากข้อมูลการสัมภาษณ์จากประชาชน พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีความต้องการให้ภาครัฐส่งเสริม หรือจัดกิจกรรม / โครงการให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม อาทิ การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชนทั้งที่เป็นผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งและผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ ควรสร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งชุมชนจะเข้มแข็งได้ปัจจัยสำคัญคือประชาชนในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพียงคอยให้ความร่วมมือกับทางราชการเท่านั้น ผู้นำธรรมชาติซึ่งมาจากศรัทธาของประชาชนจะเป็นตัวแทนของชุมชนในการแสดงความเป็นเจ้าของการดำเนินงาน ในขณะที่ผู้นำทางการจะเป็นผู้ประสานงานที่ติดระหว่างชุมชนกับหน่วยราชการและคอยสนับสนุนการดำเนินงานของผู้นำธรรมชาติ การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม การส่งเสริมให้ความรู้ ไปจนถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือสอดส่องพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญที่สุด คือ การดำเนินการเชิงรุก ได้แก่ การลงไปจัดกิจกรรมดึงเอาพลึงเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา ก็จะทำให้เป็นการส่งเสริมความรู้ที่สำคัญ คือ การดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางการกระทำความผิดให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง ภาคเอกชนเองก็ควรให้การสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคมโดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องในการขับเคลื่อนด้วย

2. ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

การดำเนินงานมาตรการที่ 1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า เครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนร่วมกันป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่น แต่การเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ของประชาชนยังมีอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะการเข้าร่วมเครือข่ายของประชาชนจากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่าในระดับท้องถิ่นมีการรับรู้ถึงกิจกรรม / โครงการ อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ จึงไม่มากเท่าที่ควร นอกจากนั้น ยังมองว่าเป็นเรื่องไกลตัวหากตนหรือครอบครัวไม่ได้รับผลกระทบทางตรงจากปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องปากท้อง การประกอบอาชีพเป็นหลักในชีวิตประจำวันมากกว่าการเข้าไปร่วมกิจกรรม นอกจากนั้น ยังพบว่า

ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเอง ก็เข้ามามีส่วนร่วมกับกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่น้อยเช่นกัน

ดังนั้น ควรที่จะเร่งหาแนวทางให้มีการเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น อาทิ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกรมพินิจฯ และส่งเสริมบทบาทในการป้องกันการค้ามนุษย์ในเด็กและเยาวชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่าย ในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษาโดยกำหนดให้มีสถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ควรเร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นที่ชุมชนฐานรากให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญห ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องเข้ามาพูดคุยกัน และร่วมวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาคความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต ทั้งนี้ ควรนำรูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมที่ได้จากการศึกษาไปขยายผลต่อยอดพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม สร้างความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นกับประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างแพร่หลาย

ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมต้องมีการปรับกลยุทธ์จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อนมาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้อย่างเหนียวแน่นแล้ว เชื่อว่ากลยุทธ์นี้ จะก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนทางสังคมจะเป็นกระแสการควบคุมและต่อต้านอาชญากรรมที่จะทำให้ทุกภาคส่วนลุกขึ้นมาต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน ได้แก่ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆาตกรรม และปล้นทรัพย์ในชุมชน เกิดการตื่นตัว พร้อมร่วมมือร่วมใจระงับภัยให้แก่กัน และเข้าร่วมทำกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเพื่อประสานการทำงานเพื่อแสดงให้เห็นในเชิงสัญลักษณ์ถึงการผนึกกำลังที่ต้องการทำให้สังคมปลอดภัย

ในระดับนโยบายควรเร่งส่งเสริมการกระจายอำนาจในการกิจการป้องกันอาชญากรรมแทนที่จะมองว่าเป็นภาระหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพียงอย่างเดียว เพราะตามหลักการแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมต้องรับรู้ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีที่สุด โดยจัดตั้งเป็นศูนย์ หรือสำนักในการป้องกันอาชญากรรมและหรือการบรรเทาทุกข์ บรรเทาสาธารณภัยที่มีงบประมาณและบุคลากร รวมไปถึงแผนงานหรือโครงการที่มีความชัดเจนที่เฉพาะเจาะจงต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและบรรเทาสาธารณภัยในองค์กร ออกกฎหมาย หรือระเบียบปฏิบัติที่ให้อำนาจ หน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติการในการป้องกันอาชญากรรมให้มี

ความชัดเจน ซึ่งอาจครอบคลุมถึงการใช้งบประมาณ เนื่องจากในปัจจุบันพบว่าตัวบทกฎหมายที่กำหนดภารกิจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม รวมไปถึงการส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน มีลักษณะที่อาจไม่ชัดเจนต่อการตีความ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความกังวลในการถูกตรวจสอบที่มีความเข้มข้นของหน่วยงานส่วนกลาง

3. ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

การดำเนินงานมาตรการที่ 4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าวให้เบาะแสด้านอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า ในชุมชนมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน แต่มีการเข้าร่วมการทำงานหรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย โดยที่ผู้เข้าร่วมเครือข่ายต่าง ๆ จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เข้าร่วมเครือข่ายมากกว่า ช่วงอายุ 41 – 50 ปี นักเรียน / นักศึกษา เข้าร่วมเครือข่ายมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเข้าร่วมเครือข่ายมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนเมืองเข้าร่วมเครือข่ายมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท ผู้ที่มีผู้นำชุมชนโดยเฉพาะผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งเข้าร่วมเครือข่ายมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้นำชุมชน ตรงกับจากข้อมูลการสัมภาษณ์ประชาชน พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีการจัดตั้งเครือข่ายไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงมีการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม ซึ่งประชาชนรับทราบผ่านกำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน ที่ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายในชุมชนต่าง ๆ ทั้งนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายต่าง ๆ ของประชาชนขึ้นอยู่กับความสะดวกจากการทำงาน เช่น วางจากการทำเกษตรกรรม เวลาว่างในวันหยุดราชการ หรือเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นพร้อมกันกับกิจกรรมที่ประชาชนในชุมชนไปเข้าร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กิจกรรม / โครงการ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน เป็นต้น ดังนั้นข้อพิจารณาสำคัญของการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรมควรจะวิเคราะห์สภาพความเหมาะสมของประชาชนในพื้นที่ที่แตกต่างกัน จะทำให้การเข้าร่วมเครือข่ายได้รับการตอบรับจากประชาชนเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้เครือข่ายยังมีส่วนสำคัญที่จะไปต่อยอดหรือกระจายความเข้าใจอันดีที่เกิดขึ้นในชุมชนเพิ่มมากขึ้น อาทิ การสร้างความเข้าใจเพื่อลดความหวาดกลัวของประชาชนในชุมชน หากในชุมชนทราบว่าในชุมชนมีผู้กระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้วมาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชน แต่เครือข่าย

คงไม่สามารถสร้างความไว้วางใจให้สมาชิกในชุมชนเกิดความมั่นใจได้เพียงลำพัง ดังนั้น นโยบายของรัฐมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้แต่ละองค์กรต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดส่งต่อมายัง การกำหนดนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่ต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม เพราะถือว่าชุมชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้พันโทยังมีสถานะเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของสังคม ที่ไม่ใช่เพียงหน้าที่ของภาครัฐต้องดูแล แต่ชุมชนต้องมีส่วนช่วยที่สำคัญอีกแรงหนึ่ง การลงนาม ในบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการ ให้เกิดสังคมสันติสุข ป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้ หรือนโยบายของกรมพินิจคุ้มครองเด็กและ เยาวชนควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยเฉพาะ อย่างยิ่งสื่อต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมภาพลักษณ์ อีกทั้งหน่วยงานราชการควรให้มีการจัดกิจกรรม การยกย่องเชิดชูเกียรติกลุ่มบุคคลจิตอาสาที่ทำความดีอย่างต่อเนื่อง เพราะจิตอาสานั้นไม่ได้รับและ ไม่ได้ประสงค์สิ่งใดตอบแทนจึงควรมีการจัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคคลผู้ทำความดี ในส่วนของภาคการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดนั้นภาคราชการ โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้ามาส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ เป็นต้น

4. ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

การดำเนินงานมาตรการที่ 5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก ของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ ผลการศึกษา พบว่า ในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ แต่มีการเข้าร่วมหรือ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย โดยที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าช่วงอายุอื่น ประชาชน ที่มีสถานภาพโสด เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าสถานภาพอื่น นักเรียน / นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า กลุ่มอาชีพอื่น ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ อาชญากรรม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางตรงเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ทางอ้อม ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริบทชุมชนเมืองเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท ผู้ที่มีผู้นำ ชุมชน โดยเฉพาะผู้นำชุมชนโดยตำแหน่งเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ผู้นำชุมชน ตรงกับข้อมูล การสัมภาษณ์ประชาชน พบว่า ในระดับท้องถิ่นมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นและส่งเสริมจิตสำนึก ของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับหน่วยงานภาครัฐ แต่เป็นกิจกรรมที่หาก มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องจะเกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น อาทิ การจัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและ ให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

โดยเฉพาะ ควรสร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งชุมชนจะเข้มแข็งได้ปัจจัยสำคัญคือ ประชาชนในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงไม่ใช่เพียงคอยให้ความร่วมมือกับทางราชการเท่านั้น ผู้นำธรรมชาติซึ่งมาจากศรัทธาของประชาชนจะเป็นตัวแทนของชุมชนในการแสดงความเป็นเจ้าของการดำเนินงาน ในขณะที่ผู้นำทางการจะเป็นผู้ประสานงานที่ดีระหว่างชุมชนกับหน่วยราชการและคอยสนับสนุนการดำเนินงานของผู้นำธรรมชาติ ควรเน้นให้มีการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานทุกภาคส่วน ในการดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวและคำแนะนำในการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียน ร้องทุกข์ และข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวในเรื่องการดำเนินคดีเมื่อนักท่องเที่ยวต้องขึ้นศาล ของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติอันดีต่อการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

5.3 ปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา

ปัญหาและข้อจำกัดของงานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน” ประกอบด้วย

ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาเรื่องนี้ มีระยะเวลาเพียง 8 เดือน หากแต่การศึกษา “การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน” มีความเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วประเทศ และเกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับ การป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางตรงและทางสนับสนุน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานด้านการพัฒนาพฤตินิสัย (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตำรวจชุมชน และเครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งจากระยะเวลาในการศึกษาที่ค่อนข้างน้อย จึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการดำเนินงานวิจัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

5.4 ข้อเสนอแนะของการศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะงานวิจัย เรื่อง “การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน” ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ขอเสนอตามกรอบแนวทางการดำเนินงานการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ดังประเด็นต่อไปนี้

1) ด้านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา

มาตรการที่ 2 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป ควรที่จะหาแนวทางสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน รวมถึงขอความร่วมมือในการดูแลตรวจตราแจ้งเบาะแสอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะผลการศึกษาพบว่า ชุมชนมีการแจ้งสถานการณ์แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบยังอยู่ในระดับน้อยกว่าประเด็นอื่น ๆ ในส่วนของภาครัฐควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูล ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมได้ง่าย สะดวก รวดเร็วมากขึ้น แนวทางที่ควรดำเนินการได้แก่

1. ระบบและกลไกการสร้างจิตสำนึก กระตุ้นให้สังคม ประชาชนทุกกลุ่มได้ตระหนักถึงความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

2. ระบบการแจ้ง เตือนภัย เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม ต่อเนื่อง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์

3. พัฒนาสมรรถนะ เครื่องมือในการสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้สามารถใช้การได้อยู่ตลอดเวลา อาทิ กล้อง CCTV

มาตรการที่ 3 สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม แนวทางในการดำเนินงาน ได้แก่

1. การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชนทั้งที่เป็นผู้ชำนาญการโดยตำแหน่ง และผู้นำชุมชนตามธรรมชาติ สามารถดำเนินการร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมการพัฒนาชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2. สร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง

3. จัดกิจกรรมดึงเอาพลั้งเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตามโครงการจิตอาสา รวมทั้งควรมีการอบรมความรู้เบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การลงมือปฏิบัติได้จริงในแต่ละประเภทงานอาสา

4. การดึงกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางการกระทำความผิดให้กลับเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้อง สามารถขอความร่วมมือกับภาคเอกชนเองในการสนับสนุนหรือจัดกิจกรรมการบริการสังคมโดยใช้โครงการจิตอาสาเป็นเครื่องในการขับเคลื่อนด้วย

5. พิจารณาค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้กับตำรวจชุมชน / อปพร. เพื่อเป็นสินน้ำใจในการทำงานให้กับชุมชนต่อไป

2) ด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลป้องกันตนเองได้

มาตรการที่ 1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม เนื่องจากประชาชนยังมองว่าอาชญากรรมเป็นเรื่องไกลตัวหากตนหรือครอบครัวไม่ได้รับผลกระทบทางตรงจากปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเรื่องปากท้อง การประกอบอาชีพเป็นหลักในชีวิตประจำวันมากกว่าการเข้าไปร่วมกิจกรรม แนวทางในการดำเนินงาน ได้แก่

1. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานฯ

2. ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาร่วมกับเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน ร่วมมือกับสถานศึกษาและเครือข่ายในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในสถานศึกษา โดยกำหนดให้มีสถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างยั่งยืน

3. ควรเร่งประชาสัมพันธ์ เพื่อความเข้าใจกับประชาชนทุกภาคส่วน โดยมุ่งเน้นที่ชุมชนฐานรากให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญห ในลักษณะรวมพลังสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่จะต้องเข้ามาพูดคุยกัน และร่วมวางแผนทางแก้ไขปัญหาคความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมต้องมีการปรับกลยุทธ์จากการตั้งรับรอให้อาชญากรรมเกิดขึ้นก่อนมาเป็นการรุกเพื่อป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยการเชื่อมโยงสร้างสัมพันธ์เป็นแนวร่วมกับภาคประชาชนไว้ให้ได้อย่างเหนียวแน่นแล้ว

5. นโยบายควรเร่งส่งเสริมการกระจายอำนาจในการกิจการป้องกันอาชญากรรมในกับหน่วยงานระดับท้องถิ่น แทนที่จะมองว่าเป็นภาระหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพียงอย่างเดียว

3) ด้านการส่งเสริมและบูรณาการเครือข่ายที่มีการจัดตั้งไว้

มาตรการที่ 4 ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม เนื่องจากในชุมชนมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของเครือข่ายยุติธรรมชุมชน แต่มีการเข้าร่วมการทำงานหรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย เพราะเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ และความสะดวกส่วนบุคคลของประชาชน แนวทางการดำเนินงาน ได้แก่

1. การสร้างความเข้าใจเพื่อลดความหวาดกลัวของประชาชนในชุมชน หากในชุมชนทราบว่า มีผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว มาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชน ร่วมกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ ที่ชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในพันธกิจคืนคนดีสู่สังคม

2. การลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ของเรือนจำ จึงเป็นกระบวนการที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชนที่ต้องการให้เกิดสังคมสันติสุข ป้องกันสังคมจากอาชญากรรมได้

3. นโยบายของกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรที่จะส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมจิตอาสา “เราทำความดี ด้วยหัวใจ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมภาพลักษณ์

4. หน่วยงานราชการควรให้มีการจัดกิจกรรมการยกย่องเชิดชูเกียรติกลุ่มบุคคลจิตอาสาที่ทำความดีอย่างต่อเนื่อง เพราะจิตอาสานั้นไม่ได้รับและไม่ประสงค์สิ่งใดตอบแทน จึงควรมีการจัดกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคคลผู้ทำความดี

4) ด้านการจัดกิจกรรมกระตุ้นจิตสำนึกประชาชน

มาตรการที่ 5 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากในชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ แต่มีการเข้าร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าว อยู่ในระดับน้อย เพราะเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ และความสะดวกส่วนบุคคลของประชาชน แนวทางการดำเนินงานได้แก่

1. สร้างความต่อเนื่องเกี่ยวกับแผนการดำเนินมาตรการสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง

2. การดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเตือนภัยด้านการท่องเที่ยวและคำแนะนำในการป้องกันภัยจากการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว

3. ประชาสัมพันธ์ช่องทางการร้องเรียน ร้องทุกข์ และข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือเยียวยานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในเรื่องการดำเนินคดีเมื่อนักท่องเที่ยวต้องขึ้นศาล ของกองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติอันดีต่อการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

4. ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

5. จัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ

6. กำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ซึ่งขับเคลื่อนโดยหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสำนักงานยุติธรรมจังหวัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ได้แก่

1. การเร่งปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบในสังคมร่วมกันให้กับเยาวชนในระดับวัยเรียน
2. การปรับทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรมว่าอาชญากรรมเป็นเรื่องไกลตัว และเป็นเพียงหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รัฐ
3. จัดให้มีเจ้าหน้าที่เข้าไปให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
4. ส่งเสริมให้ชุมชนมีโครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการป้องกันการอาชญากรรม โดยเฉพาะการให้ความรู้ในการป้องกันภัย
5. หาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีส่วนในการกระตุ้นในประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ และให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. จัดกิจกรรม / โครงการ ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม อาทิ การกระตุ้นผ่านผู้นำชุมชน
7. สนับสนุนด้านค่าตอบแทนหรือสวัสดิการให้กับตำรวจชุมชน / อปพร. เพื่อเป็นสิริกำลังใจในการทำงานให้กับชุมชนต่อไป
8. การจัดกิจกรรมอบรมกระตุ้นและให้ความรู้ อย่างต่อเนื่องทุก 2 - 3 เดือน และควรเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมโดยเฉพาะ
9. ติดตั้งและเพิ่มประสิทธิภาพกล้อง CCTV ในทุกพื้นที่

บรรณานุกรม

- โกวิทย์ พวงงาม. (2545). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาคริต ถิ่นจันทร์. (2550). ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุติตา แก้วสมบูรณ์. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาตำบลขององค์กร
บริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธีราพร ทวีธรรมเจริญ. (2553). การเรียนรู้วิถีชุมชนจากแนวคิดในทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและ
ทฤษฎีชุมชน. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่30 ฉบับที่1 เดือนมกราคม -
มีนาคม 2553.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา.(2546). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง.
กรุงเทพมหานคร: 598 Print.นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546)
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา.(2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ประชา คงคารักษ์. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันอาชญากรรมในเขตตำบล
บ้านกลางอำเภอสอง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 2553.
- ประพันธ์พงษ์ ชินพงศ์และคณะ. (2551). โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนและการสำรวจสภาพ
ปัญหาความมั่นคงในมิติความเห็นของประชาชน. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปรีชา สาวม่วง. (2553). การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจในเขตอำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม. ปัญหาและอุปสรรค
และแนวทางควบคุม. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์พระนคร.
- ผู้จัดการออนไลน์, [ออนไลน์], (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชน. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2562,
จาก <https://mgronline.com/>.

- พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ (2540). **ความรู้เบื้องต้นการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และตำรวจผู้รับใช้ชุมชน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วันใหม่.
- พรชัย ขันดี, พ.ต.อ. (2553). **ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการงานวิจัยและนโยบายประยุกต์**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสุนทรฟิล์ม, 2553.
- รณภพ พรอุรณ. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะเศรษฐกิจกับอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ปัญหาพิเศษ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2552). **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วสันต์ ชัยลา. (2554). **การมีส่วนร่วมของประชาชนตามโครงการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรบึงโขงหลง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดหนองคาย**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
- สฤณี ธัญกิจจานุกิจ. (2547). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชน ในเขตเทศบาลนครตรัง**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายและการวางแผนสังคม, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2560).**กรอบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม 6 ด้าน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560**. กรุงเทพฯ.
- สิทธิศักดิ์ พันธุ์พิชญานนท์. (2550). **สภาพปัญหาและวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อังคณา เมืองแสน. “**การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนเมืองพัทยา**.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, 2551.
- Andre-Michel Guerry. (1802-1866). **The Life and Works of André-Michel Guerry**. Michael Friendly York University, Toronto, Canada
- Burgess, Ernest J. **The Growth of the City: An Introduction to a Research Project**. Pp. 47-62 in Robert E. Park, Ernest W. Burgess and Roderick D. McKenzie (eds), **the city**. Chicago: The University of Chicago Press, 1952.
- Parsons and Smelse (1984) **Economy and Society: A Study in the Integration of Economic and Social Theory**. Chicago, IL, US: University of Chicago Press.

Shaw, C. R., & McKay, H. D. (1942). **Juvenile delinquency and urban areas**. Chicago, IL, US: University of Chicago Press.

Talcott Parsons and Edwards A. Shils (1962). **Values, Motives, and Systems, of Actions, Toward a General, Theory of Action**, eds. New York: Harper & Row Publishers:

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

โครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

สำนักงานกิจการยุติธรรม

คำชี้แจง

สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับโรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ดำเนินโครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน โดยทำการศึกษาวิจัย ด้วยการเก็บข้อมูลจากประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมซึ่งเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 เรื่องกรอบป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษาศาสามารถสะท้อนความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านได้เป็นอย่างดี ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ และขอยืนยันว่าข้อมูลส่วนบุคคล และคำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่ถูกนำไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อการใดๆ ทั้งสิ้น ความร่วมมือของท่านจะช่วยสนับสนุนการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ต่อไป

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

จังหวัด.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2) อายุ

☐ ต่ำกว่า – 30 ปี

☐ 51 – 60 ปี

☐ 31 – 40 ปี

☐ 60 ปีขึ้นไป

☐ 41 – 50 ปี

3) สถานภาพ

☐ โสด

☐ หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

☐ สมรส

☐ อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส

4) อาชีพ

☐ รับจ้างทั่วไป

☐ พนักงานบริษัทเอกชน

☐ ค้าขาย

☐ รับราชการ

☐ ทำการเกษตร

☐ เจ้าของธุรกิจ

☐ แม่บ้าน

☐ อื่นๆ

☐ นักเรียน / นักศึกษา

5) ระบุว่ารายได้ครัวเรือน / ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 50,000 บาท

☐ 50,001 – 100,000 บาท

☐ 100,001 – 150,000 บาท

☐ 150,001 – 200,000 บาท

☐ มากกว่า 200,000 บาท ขึ้นไป

6) จำนวนสมาชิกในครอบครัว

☐ น้อยกว่า 5 คน

☐ 5 – 10 คน

☐ มากกว่า 10 คน ขึ้นไป

7) ท่านเคยเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือไม่

- ☐ ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 8)
☐ เคย

ถ้าท่านเคยเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ท่านเคยเกี่ยวข้องในทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ทางตรง (เช่น เคยเป็น โจทย์ / จำเลย / ผู้เสียหาย)
☐ ทางอ้อม (เป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนต่อปัญหาอาชญากรรม เช่น มีความหวาดกลัวต่อภัย / ต้องระวางความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง)

8) ที่อยู่อาศัยของท่านในปัจจุบัน มีบริบทชุมชนลักษณะใด

- ☐ ชุมชนเมือง (เช่น อำเภอเมือง / อำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมาก / อำเภอที่มีจำนวนประชากรมาก)
☐ ชุมชนชนบท (เช่น อำเภอ หรือท้องที่ ที่อยู่ไกลความเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ)

9) ในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีผู้นำชุมชนหรือไม่

- ☐ ไม่มี
☐ มี

ในกรณีที่ท่านมีผู้นำชุมชน ลักษณะของผู้นำชุมชนในพื้นที่เป็นเช่นไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ผู้นำตามธรรมชาติ (เช่น ผู้นำชุมชน / หัวหน้ากลุ่ม / หัวหน้าชมรม)
☐ ผู้นำโดยตำแหน่ง / ผู้นำที่เป็นทางการ (เช่น ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน / เจ้าหน้าที่รัฐ / ตำรวจ)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560 ว่าด้วยกรอบแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน)

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก

1	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม					
1.1 ท่านเคยเข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ของท่าน					
1.2 ในชุมชนของท่านมีเครือข่ายที่เน้นให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม					
1.3 เครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนของท่านมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนร่วมกันป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่น					
ข้อเสนอแนะ / ข้อสังเกต					
.....					
.....					
.....					
.....					
ด้านที่ 2 การส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยการรับทราบสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่อไป					
2.1 ในชุมชนของท่านมีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม					
2.2 ในชุมชนของท่านมีการแจ้งสถานการณ์ แนวโน้มปัญหาอาชญากรรมให้คนในพื้นที่ทราบ					
2.3 ผู้นำชุมชนของท่านมีการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่					
ข้อเสนอแนะ / ข้อสังเกต					
.....					
.....					
.....					
.....					

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 การสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม					
3.1 เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่					
3.2 ผู้นำชุมชน มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่					
3.3 แกนนำในชุมชน มีการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตนเอง และบุคคลอื่นในพื้นที่					
ข้อเสนอแนะ / ข้อสังเกต					
ด้านที่ 4 การส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่ายยุติธรรม ชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้างเครือข่าย เฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม					
4.1 ในชุมชนของท่านมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของ เครือข่ายยุติธรรมชุมชน					
4.2 ในชุมชนของท่านมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของ เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ					
4.3 ในชุมชนของท่านมีการส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการของ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน					
4.4 ในชุมชนของท่านมีการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชน ในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม					
4.5 ท่านเคยเข้าร่วมการทำงาน หรือเป็นส่วนหนึ่งกับเครือข่ายต่างๆ เช่นไร					
ข้อเสนอแนะ / ข้อสังเกต					

ประเด็น	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5	4	3	2	1
ด้านที่ 5 การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ					
5.1 ในชุมชนของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ					
5.2 ท่านเคยเข้าร่วม หรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมดังกล่าว เช่นไร					
ข้อเสนอแนะ / ข้อสังเกต					
.....					
.....					
.....					
.....					
.....					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(ตามมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม และการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่จะก่ออาชญากรรม
มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 มกราคม 2560)

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก

1	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น				
	5	4	3	2	1
คำถาม ท่านมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับใด ถ้าหน่วยงานภาครัฐ (คำถามนี้ใช้ถามในประเด็นข้อ 1 – ข้อ 11)					
1. มีการสำรวจและปรับปรุงพื้นที่ล่อแหลมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม					
2. มีการวางผังเมืองและการออกแบบอาคารที่สามารถลดความสุ่มเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้					
3. มีการเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่จุดเสี่ยง และจุดล่อแหลมที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม					
4. มีการควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ส่วนบุคคล รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ ให้มีสภาพหรือทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์พื้นที่ร่วมกันและให้มีคนดูแลเฝ้าระวัง					
5. มีการเข้มงวด กวดขัน ในการตรวจตราพื้นที่ที่เป็นแหล่งอบายมุข สถานบริการ สถานบันเทิงต่างๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อมิให้สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งมั่วสุมหรือต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม					
6. มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมในทุกพื้นที่เสี่ยง รวมทั้งติดตั้งสัญลักษณ์ “พื้นที่ควบคุมด้วยระบบกล้องวงจรปิด” เพื่อสร้างความอุ่นใจและความรู้สึกปลอดภัยให้กับประชาชน					
7. มีการเชื่อมโยงเครือข่ายกล้องวงจรปิด (CCTV) ระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน หรือกล้องวงจรปิด (CCTV) เคลื่อนที่ เพื่อง่ายต่อการสังเกตการณ์เหตุการณ์ต่างๆ ในชุมชน					
8. จัดให้มีการเฝ้าระวัง บุคคลกลุ่มเสี่ยงที่อาจก่อปัญหาอาชญากรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นและทำการตรวจสอบ ตรวจสอบ เมื่อเห็นสมควร					

ประเด็น	ระดับความเชื่อมั่น				
	5	4	3	2	1
9. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด					
10. มีระบบการแจ้งเตือน และให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชญากรรมกับประชาชนในพื้นที่ ถูกต้อง ครบถ้วน และทันต่อเหตุการณ์					
11. มีการพัฒนา Application แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เพื่อให้ประชาชน / นักท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถแจ้งเหตุได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการป้องกันอาชญากรรมมากขึ้น					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก

1	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
1.1 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความกระตือรือร้น เอาใจใส่ประชาชน					
1.2 เจ้าหน้าที่ให้บริการตอบข้อซักถามประชาชนอย่างมีความรู้					
1.3 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส					
1.4 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความสุภาพ ให้เกียรติประชาชน					
2. ด้านกระบวนการให้บริการ (การบริการอย่างเสมอภาค / ทันเวลา / เพียงพอ / ต่อเนื่อง / ก้าวหน้า)					
2.1 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมให้บริการด้วยความด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ					
2.2 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสามารถให้บริการประชาชนได้ทันเวลา เช่น การระงับเหตุ / การเข้าจับกุมผู้กระทำความผิด					
2.3 มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรม					
2.4 เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่องและเกิดผลสำเร็จ					
2.5 การป้องกันอาชญากรรมเจ้าหน้าที่สามารถทำงานให้เกิดความก้าวหน้าตรวจสอบได้					
3. ด้านผลผลิตหรือบริการที่ได้รับ					
3.1 ท่านมีความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เช่น การจัดการพื้นที่ต่างๆเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม					
3.2 ท่านมีความพึงพอใจที่ภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน เช่น มีโครงการเครือข่ายเฝ้าระวัง / จัดอาสาป้องกันภัย					
3.3 ท่านมีความพึงพอใจที่ภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ					
3.4 ท่านมีความพึงพอใจที่ภาครัฐมีการวางระบบการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสกระทำความผิด					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3.5 ท่านมีความพึงพอใจที่ภาครัฐมีการวางระบบการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ					

* * เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ตำรวจ อาสาสมัคร ผู้นำชุมชน บุคลากรภาครัฐระดับท้องถิ่น บุคลากรภาครัฐระดับจังหวัด บุคลากรภาครัฐระดับส่วนกลาง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

เกณฑ์การให้ค่าน้ำหนัก

1	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความหวาดกลัว				
	5	4	3	2	1
1. ท่านรู้สึกเช่นไรหากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางวัน					
2. ท่านรู้สึกเช่นไรหากต้องอยู่บ้านเพียงคนเดียวในเวลากลางคืน					
3. ท่านรู้สึกเช่นไรหากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้านเวลากลางวัน					
4. ท่านรู้สึกเช่นไรหากต้องเดินคนเดียวในละแวกบ้านเวลากลางคืน					
5. ท่านรู้สึกเช่นไรต่อคดี ลักทรัพย์ / วิ่งราว / ชิงทรัพย์ / ปล้นทรัพย์					
6. ท่านรู้สึกเช่นไรต่อคดีทำร้ายร่างกาย / ข่มขืน / ลักพาตัว / เรียกค่าไถ่					
7. ท่านรู้สึกเช่นไรเมื่อเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ภายในระยะเวลารวดเร็ว					
8. ท่านรู้สึกเช่นไรหากทราบว่าในชุมชนของท่านมีผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว กลับมาอาศัยอยู่ด้วยในบริเวณชุมชนของท่าน					
9. ท่านรู้สึกเช่นไรหากพบว่าผู้กระทำความผิดเกิดการกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีกในชุมชนของท่าน					
10. ในการดำรงชีวิตปัจจุบัน ท่านมีความรู้สึกหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรม					
11. ภาพรวมของกระบวนการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ทำให้ท่านมีระดับของความหวาดกลัวต่อภัยเป็นเช่นไร					

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

โครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

สำนักงานกิจการยุติธรรม

คำชี้แจง

สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับโรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ดำเนินโครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน โดยทำการศึกษาวิจัย ด้วยการเก็บข้อมูลจากประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมซึ่งเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 เรื่องกรอบป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบด้านการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยแบบสัมภาษณ์เป็นการสอบถามการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน 5 มาตรการ ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ส่วนที่ 3 กิจกรรม/โครงการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้น อย่างไร

ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการศึกษาศาสามารถสะท้อนความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านได้เป็นอย่างดี ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ และขอยืนยันว่าข้อมูลส่วนบุคคล และคำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่ถูกนำไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อการใดๆ ทั้งสิ้น ความร่วมมือของท่านจะช่วยสนับสนุน การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชนให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ต่อไป

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์มา ณ โอกาสนี้

ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....เบอร์โทรติดต่อ.....
หน่วยงาน.....ตำแหน่ง.....
บทบาท / การกิจหลักที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรม.....

กรอบการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

ประเด็นที่ 2. การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การส่งเสริมให้ประชาชน ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึง การสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม ประกอบด้วย 5 มาตรการ

1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนทุกภาคส่วน โดยเน้นการสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรม

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา.....

.....
.....
.....
.....

หน่วยงานที่รับผิดชอบ.....

.....

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. ส่งเสริมการดำเนินงานและบูรณาการเครือข่ายต่างๆ ที่มีการจัดตั้งไว้แล้ว อาทิ เครือข่าย
ยุติธรรมชุมชน เครือข่ายอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รวมถึงการสร้าง
เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชน เพื่อแจ้งข่าว ให้เบาะแสด้านอาชญากรรม

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยงานที่รับผิดชอบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
อาชญากรรมร่วมกันกับหน่วยงานของรัฐ

แนวทางการดำเนินงานที่ผ่านมา.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หน่วยงานที่รับผิดชอบ.....

.....

ตัวชี้วัด กิจกรรม/โครงการการป้องกันอาชญากรรมที่ประชาชนเข้าร่วมมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
คู่มือแบบสอบถาม (สำหรับนักวิจัย)

คู่มือแบบสอบถาม (สำหรับนักวิจัย)

โครงการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

สำนักงานกิจการยุติธรรม

คู่มือแนะนำการจัดเก็บตัวชี้วัด

การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 1

การลงพื้นที่ และการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วนย่อย ได้แก่
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ
 - 1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ
 - 1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น
 - 1.6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

หมายเหตุ รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก (แบบสอบถาม)

การเตรียมการก่อนลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์การสำรวจ และแบบสอบถาม พนักงานเก็บข้อมูลจำเป็นต้องศึกษาแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีความเข้าใจในประเด็นที่สอบถามอย่างลึกซึ้ง สามารถปรับวิธีถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง ก่อนการสำรวจพนักงานเก็บข้อมูลจึงจำเป็นต้องผ่านการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจทั้งในเนื้อหาคำถาม วิธีการถาม การบันทึกคำตอบ และข้อสังเกตต่างๆ ที่ถูกต้องแม่นยำ

2. ศึกษาสภาพพื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ได้แก่ แผนที่การเดินทาง สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ สภาพวัฒนธรรม ของพื้นที่ที่จะเก็บข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น

2.1 หมู่บ้านนี้ ตั้งอยู่ในแหล่งใด ในเขตชุมชน หรือเขตนอกเมือง ตั้งอยู่บนเขา เส้นทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ฤดูฝนจะต้องใช้พาหนะเช่นไร หรือวางแผนวันลงพื้นที่เก็บข้อมูลไม่ให้อยู่ในช่วงฤดูฝน ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการลงพื้นที่ แต่ถ้าไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ให้มีการเตรียมความพร้อมและอุปกรณ์ในการลงพื้นที่ให้มากขึ้น

2.2 หมู่บ้านนี้เป็นสังคมเกษตรกรรม ในช่วงฤดูทำนา ตอนกลางวันจะไม่ค่อยมีคนอยู่บ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือวางแผนเลือกเก็บข้อมูลไม่ให้ตกอยู่ในช่วงฤดูทำนา

2.3 บล็อกนี้อยู่ในเขตเทศบาล ช่วงวันจันทร์ – ศุกร์ คนส่วนใหญ่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือเลือกลงพื้นที่ในวันหยุดราชการ (เสาร์ – อาทิตย์) แทน

2.4 หมู่บ้านนี้เป็นชุมชนที่ใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารสนทนาเช่นไร อาทิ ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษาใต้ ถ้ามีเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลที่สามารถสื่อสารภาษาถิ่นได้ จะสร้างความเป็นกันเองในการสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แต่ถ้าเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นชาวมุสลิมพูดภาษายาวี จะต้องใช้พนักงานเก็บข้อมูลที่สามารถสื่อสารด้วยภาษายาวีได้

3. แต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ / ภูมิอากาศ เป็นชุดที่สุภาพ มิดชิด รัดกุม และไม่ควรรวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพงล่อตาล่อใจ เพื่อป้องกันเหตุอันตรายต่างๆ

4. เตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักฐานยืนยันสถานะของพนักงานเก็บข้อมูล เช่น บัตรประจำตัวพนักงาน จดหมายชี้แจงขออนุญาตเก็บข้อมูล เป็นต้น

5. เตรียมความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เช่น พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง โทรศัพท์มือถือ ร่มกันฝน

6. เตรียมความพร้อมในเรื่องของสุขภาพร่างกาย ไม่ให้เกิดอาการเจ็บป่วยในขณะปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลกับประชาชน

1. ติดต่อประสานงานผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เพื่อแจ้งให้ทราบถึงจุดประสงค์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และขอข้อมูลจำนวนครัวเรือนเพื่อใช้เป็นกรอบตัวอย่างสำหรับการสุ่มตัวอย่าง

2. สำนวณสภาพพื้นที่และจำนวน “ครัวเรือน / ประชาชน” ทั้งหมดของหมู่บ้าน / พื้นที่นั้น

3. ให้ลำดับที่ของ “ครัวเรือน / ประชาชน” ที่อยู่ในหมู่บ้าน / พื้นที่ ดังกล่าว

4. เข้าถึงครัวเรือนตัวอย่าง ตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการเข้าสัมภาษณ์เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

1. การขอเข้าพบตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ ควรแนะนำตัว ทักทายอย่างเหมาะสมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าพบ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีก่อนการสัมภาษณ์ โดยพยายามสื่อสารให้เกิดความเข้าใจสูงสุด เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจคลาดเคลื่อน

2. สังเกตสภาพทั่วไปก่อนสัมภาษณ์และวางแผนการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงลักษณะกิจกรรมที่สมาชิกครัวเรือน / ประชาชน กำลังปฏิบัติ เพื่อวางแผนการสัมภาษณ์ให้ราบรื่น สัมพันธภาพที่ดีและได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

3. เนื่องจากแบบสอบถามมีข้อความบางข้อที่เป็นประเด็นละเอียดอ่อน เพื่อให้ตัวอย่างตอบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงที่สุด ดังนั้นบริเวณจุดที่ทำการสัมภาษณ์ควรมีความเป็นส่วนตัว หลีกเลี่ยงไม่ให้มีบุคคลอื่นๆ เช่น คนรู้จัก เพื่อนบ้านใกล้เคียง ข้าราชการท้องถิ่น คนแปลกหน้า อยู่ในบริเวณดังกล่าว

4. กรณีมีข้อความบางข้อที่ตัวอย่างไม่ยินดีที่จะตอบ ควรอธิบายชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคล

ตามจรรยาบรรณของนักวิจัย หากชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์แล้วกลุ่มตัวอย่างยังคงยืนยันที่จะไม่ตอบ ก็ไม่ควรคาดคั้นหรือคะยั้นคะยอให้ตอบ

5. ตรวจสอบความครบถ้วนของการสัมภาษณ์ที่เสร็จสิ้นไปแล้ว หากพบว่ามีบางส่วนไม่ครบถ้วนให้ขออนุญาตถามซ้ำ

6. ปิดการสัมภาษณ์ โดยกล่าวขอบคุณที่เสียสละเวลาตอบข้อคำถาม

ส่วนที่ 2

การบันทึกแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามในระดับครัวเรือน หรือประชาชน มุ่งเก็บข้อมูลเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ เรื่องระดับความเชื่อมั่นต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ เรื่องระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ และเรื่องระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบคำถามชุดนี้จะต้องเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ / จังหวัด ที่ระบุให้จัดเก็บข้อมูลเท่านั้น ซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มาเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ
2. นิยามของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มาเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ หมายถึง มาเรียนหนังสือ มาทำงาน มาประกอบอาชีพต่างๆ หรือมาอาศัยอยู่กับครอบครัว /ญาติ เป็นต้น

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. โปรดระบุจังหวัดที่ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ภาคและจังหวัดได้มีการกำหนดไว้แล้วว่าเป็นจังหวัดใด และจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่าใด (ดูภาครายละเอียดในบทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย)
2. ข้อคำถามต่อไปนี้ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับรายได้ครัวเรือนต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และบริบทชุมชนที่อยู่อาศัย ให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถามกับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อคำตอบ เพียง 1 ตอบเท่านั้น
3. ข้อคำถามต่อไปนี้ การเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และลักษณะของผู้นำชุมชนในพื้นที่ ให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถามกับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อตามความเป็นจริงของการให้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ

ข้อคำถามในส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ เป็นข้อคำถามแบบชี้แนะ ให้เลือกตอบแสดงระดับการมีส่วนร่วมในข้อคำถาม 5 ระดับ โดยให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถามกับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อคำตอบ เพียง 1 คำตอบเท่านั้น ได้แก่

1	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ข้อคำถามให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลถามคำถามกับประชาชนเฉพาะข้อคำถามหัวข้อย่อยต่อไปนี้ เท่านั้น 1.1 – 1.3 / 2.1 – 2.3 / 3.1 – 3.3 / 4.1 – 4.5 / 5.1 – 5.2

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อคำถามในส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นข้อคำถามแบบชี้แนะ

ให้เลือกตอบแสดงระดับการมีส่วนร่วมในข้อคำถาม 5 ระดับ โดยให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถามกับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อคำตอบ เพียง 1 ตอบเท่านั้น ได้แก่

1	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ข้อคำถามให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลถามคำถามกับประชาชนเฉพาะข้อคำถามหัวข้อย่อยต่อไปนี้ เท่านั้น 1 - 11

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของ ภาครัฐ

ข้อความในส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ
เป็นข้อความแบบชี้แนะ ในประเด็นต่อไปนี้

1. ระดับความพึงพอใจในด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
2. ระดับความพึงพอใจในด้านกระบวนการให้บริการ ได้แก่ การบริการอย่างเสมอภาค / ทันเวลา /
เพียงพอ / ต่อเนื่อง / ก้าวหน้า
3. ระดับความพึงพอใจในด้านผลผลิตหรือบริการที่ได้รับ

ให้เลือกตอบแสดงระดับการมีส่วนร่วมในข้อความ 5 ระดับ โดยให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถาม
กับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อความตอบ เพียง 1 คำตอบเท่านั้น ได้แก่

1	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทั้งนี้ข้อความให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลถามคำถามกับประชาชนเฉพาะข้อความหัวข้อย่อยต่อไปนี้เท่านั้น
1.1 – 1.4 / 2.1 – 2.5 / 3.1 – 3.5

หมายเหตุ เจ้าหน้าที่ผู้เก็บข้อมูลจะต้องอธิบายนิยามของคำว่า เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน
อาชญากรรมในภาพรวมที่ว่า หมายถึง ตำรวจ อาสาสมัคร ผู้นำชุมชน บุคลากรภาครัฐระดับท้องถิ่น บุคลากร
ภาครัฐระดับจังหวัด บุคลากรภาครัฐระดับส่วนกลาง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมทั้งระดับ
นโยบาย และระดับปฏิบัติ

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

ข้อคำถามในส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เป็นข้อคำถามแบบชี้แนะ มีจำนวน 11 ข้อ ให้เลือกตอบแสดงระดับการมีส่วนร่วมในข้อคำถาม 5 ระดับ โดยให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสอบถามกับประชาชนและระบุด้วยสัญลักษณ์ (✓) หน้าข้อคำตอบ เพียง 1 คำตอบเท่านั้น ได้แก่

1	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	หวาดกลัวอยู่ในระดับมากที่สุด

การบันทึกแบบสอบถามส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลถามชี้แจงกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล ได้ตั้งคำถามต่อไปนี้ แต่หากกลุ่มตัวอย่าง ไม่ประสงค์จะให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้ยุติการสัมภาษณ์ และกล่าวขอบคุณที่สละเวลาให้ข้อมูล

1. ท่านต้องการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนเช่นไร
2. ท่านต้องการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมเช่นไร
3. ท่านต้องการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อการสร้างเชื่อมั่นในความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเช่นไร
4. ท่านต้องการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อการสร้างความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐให้กับประชาชนเช่นไร
5. ท่านต้องการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ต่อการลดความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเช่นไร

ภาคผนวก ง
ผลการทดลอง (Try out) จัดเก็บตัวชี้วัด

ผลการทดลอง (Try out) จัดเก็บตัวชี้วัด

การประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชน

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

ตัวแปร / เครื่องชี้วัด	ค่าอัลฟา Cronbach's Alpha
1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ (16 ข้อความ)	0.93
2. ความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (11 ข้อความ)	0.93
3. ความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ (14 ข้อความ)	0.92
4. ความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น (11 ข้อความ)	0.94
ภาพรวมทั้งฉบับ (52 ข้อความ)	0.94

จากการทดลองจัดเก็บตัวชี้วัดการประเมินผลการดำเนินงานด้านการป้องกันอาชญากรรมภาคประชาชนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามกรอบการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพด้วยแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด กับประชาชนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งถือว่าเป็นจังหวัดที่มีสถิติการกระทำผิดอยู่ในระดับสูงย้อนหลัง 3 ปี พบว่า จากการหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น (reliability coefficient) ของเครื่องมือจัดเก็บตัวชี้วัด โดยการพิจารณาค่าอัลฟา (alpha) ที่ได้มา สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์ (2543) เสนอว่าเกณฑ์ที่น่าจะยอมรับได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพ คือค่าอัลฟา 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลที่ได้จากการทดสอบมีดังนี้

ค่าอัลฟาภาพรวมของเครื่องมือจัดเก็บตัวชี้วัดทั้งฉบับ = 0.94

ค่าอัลฟาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 5 มาตรการ = 0.93

ค่าอัลฟาด้านความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน = 0.93

ค่าอัลฟาด้านความพึงพอใจต่อการป้องกันอาชญากรรมของภาครัฐ = 0.92

ค่าอัลฟาด้านความหวาดกลัวต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น = 0.94

